

CELEBRATION OF LIFE

-in the loving memories of

Fr. Manuel Alphonse SJ

CELEBRATION OF LIFE

-In the loving memories of

Fr. Manuel Alphonse SJ

SOCIAL WATCH – TAMILNADU

(A Public Policy Research cum Budget Advocacy Centre)

202, Chitra avenue (Shopping Inn), Choolaimedu High Road, Chennai – 600 094.

Ph: 044-23746044 email: admin@swtn.org

“My past has to be summed up,
My present has to be lived,
My future has to be dreamed,
all in Companionship, in global solidarity”

-Fr. Manuel Alphonse SJ

முன்னுரை

அன்றலர்ந்த பூ போல, அன்பர், நண்பர் எவரைக் கண்டாலும் ஆனந்தப் புன்னகையோடு, ஆரத்தழுவி நலம்விசாரிக்கும் மனுஅல்போன்சு அவர்களை, உட்பக்கம் உணர்ந்தோர் உவகை கொள்வர். உரையாடலில் இணைந்து சமூக எதார்த்தங்களை விவாதிக்க அல்லது கலந்துரையாட விழைவோர் அவரின் விரிந்த உலகப்பார்வை கண்டு வியந்து நிற்பர். நேற்று நடந்த நிகழ்வு தொடங்கி, நேற்று-முந்தினம் வெளியான புத்தகம் வரை எண்ணற்ற விடயங்களை கேட்டுத் தெரிந்தும், வாசித்து அறிந்தும், அவருடைய அனுமானத்தில் உதிக்கின்ற உள்ளொளி வரை அசைபோட்டு வைத்திருப்பார்.

உறவுகளை, நட்பை உணர்வுகளை மதிக்கத் தெரிந்த அவர், அறிவுச் செல்வங்களையும் கூட அதிகம் மதித்துப் போற்றுகிறவராக திகழ்ந்து நின்றது, அவருடைய அறையில் புத்தங்களை, கோப்புகளை துறைவாரியாகவும், கருத்துக்கள் ரீதியாகவும் அவர் வரிசைப்படுத்தி அடுக்கி வைத்திருப்பதிலிருந்து அறிந்துகொள்வோம். அதுபோலவே, கணினியிலும் கூட, தாம் சேகரித்துவைத்துள்ள புள்ளிவிபரங்களை, கோப்புக்களை அவர் வரிசைப்படுத்தி வைத்திருக்கும் விதம் பலருக்கு வியப்பையும், களிப்பையும் தரக்கூடியதாக இருக்கும்.

அன்னாரின் மறைவு பேரிழப்பு: அவரைக் கண்களால் காணாமல் போனதே, உறவை இன்னும் அனுபவிக்க இயலாமற்போனதே என்கிற வருத்தத்தை பலருக்குத் தந்திருப்பதென்னவோ தவிர்க்கவியலாத துன்பியல் எதார்த்தமே என்றாலும், சமூகத்திற்கு அவரும், அவரைப் போன்றோரும், வழிகாட்டி நெறிவழிப்படுத்தியது மின்னல்போல மறைந்துபோனதேயென்று, நட்பு நடுவழியில் தவிப்பது போன்ற உணர்வில் திகைத்து நின்றுவிடாமல், அவர்விட்டுச் சென்றதைத் தொட்டுத் தொடர்வதேச் சாலச்சிறந்தது.

அன்னாரின் ஆன்மா அமைதியில் உறங்கட்டும் என்று வாழ்த்தி வழியனுப்பிய அன்பர் பலர், மனுவேல் அல்போன்சு அவர்கள் விட்டுச்சென்ற சமூகக் கடப்பாடுகளை நிறைவாக, அவர் நினைவாக, அவர்போல நேர்த்தியாக, நுண்மான் நுழைபுலம் அறிந்து ஆழ்ந்து செய்தால் அன்னார் இப்பிரபஞ்ச கலப்பில், அமைதியில் உறையவும், உறங்கவும், அவனி விடுதலை-முன்னேற்றப் பாதையில் முன்னேறிடவும் உறுதுணையாகும்.

வழிகாட்டியாக, முன்னோடியாக, தந்தையாக, ஆசானாக, தோழராக வாழ்ந்தவரை நினைவுகூர்ந்து சிந்தனைகளை, கட்டுரைகளை, வாசகங்களை எழுதியனுப்பிய அனைத்து தோழமைகளுக்கும் நன்றிசொல்லி, இந்நினைவேந்தல் மலரைச் சமர்ப்பிக்கிறோம். தொடர்ந்து இன்றும், என்றும் மாமனிதர் மனுஅல்போன்சு அவர்களின் வாழ்ந்துகாட்டிய அறநெறிப் பாதையில் பயணிக்கும் தோழமைகளுடன், நாங்களும்.... இணைந்தே நடக்கவிழைகிறோம்.

இவண்

-ஜான்குமார்,

மற்றும் சமூகக் கண்காணிப்பகம்-தமிழ்நாடு

மையத்தின் தோழமைகள்.

CONTENTS

Preface

1. A Life in Search of Answers.....	1
2. Living on the shores of life	5
3. Tribute to Fr. Manuel Alphonse SJ	
➤ Jesuits	9
➤ Associates	30
➤ Ex. Aicufers	50
➤ Social Watch –Tamil Nadu	71
➤ Social Activists	80
➤ Family	101
➤ Friends	113
➤ Loyola College (Vettavalam).....	130
4. Condolence Messages	135
5. Annexure	
I. In Memoriam of Fr. Manu	151
II. Photo Gallery	165

A Life in Search of Answers....

A life full of Search. A soulful Search for answers. All of them for the poor. That was the life of Fr. Manu Alphonse. He was born in Madurai, Tamil Nadu on 02 January 1949 as a third child to Mr. K.S. Manuel Pillai and Mrs. Rosary Ammal. Manu had two elder brothers, two younger brothers and two younger sisters who are all well settled in different spheres of life in various districts of Tamil Nadu.

By nature, Fr.Manu was unassuming a person, and had many friends close to him from his school and college days. Perhaps his classmate and the most intimate friend was I.S.F.Irudayaraj, who was also not only unassuming and articulative like Manu, but also, had similar sensibilities, likings, tastes and interests. Some of his friends from his *alma-maters* (De Britto, Devakottai and St.Joseph's, Trichy), during his hostel and semi-boarding days, remained close friends till his last days. So, they mutually inspired one another to choose the similar path of life in the society. His committed life in the Society of Jesus commenced when he completed his Pre-University Course at St Joseph's, Trichy. He entered the Jesuit Novitiate at Beschi College, Dindigul on 8th July 1965.

Instinctively by nature, Fr.Manu was very analytical, articulative and critical to the core in his expressions. With his own convictions and beliefs, he committed himself to his studies and came out with laurels and awards: he was rank holder in his graduate course from Loyola College, Chennai; *numero uno* in B.A. Economics, then, later in Delhi School of Economics and continued to be so with his commitment to Social Justice to his own secular-spiritual zeal.

As a Secretary to Fr.Ceyrac's Children's Society, he helped silently, without any show of it, many a children from very poor families to pursue their studies. He as a fine, zealous, devoted Jesuit evincing a keen interest in Social Justice Ministry worked for the poor and the marginalized, the Dalits, Tribals, Women and Children. He guided youth in general and Jesuit youngsters in particular. He always welcomed them to come to him for any guidance or consultation. After his theological studies in New Delhi, he was ordained as a Priest. In 1979, soon after his ordination that took place in Trichy, almost immediately assumed his role in All India Catholic University Federation (AICUF), wherein he spent 17 years, serving the Catholic Students and the Youth in general, under various capacities – House Director, Director of Documentation Centre, Regional Chaplain-Advisor and finally, as the National Advisor. After his socially committed revolutionary interventions through youth animation, while he was still staying in AICUF, he handed over the mantle to Fr. K.Amal in the year 1995. He then initiated along with a group of young service minded friends, a National Forum and he became **one of the Co-Founders of Centre for Budget and Governance Accountability (CBGA), New Delhi**. Fr. Manu was **one of the Board Members of CBGA** which continues to be the premier civil society and a renowned 'Think-Tank' in the country in the sphere of Budgetary and Governance accountability(Ref: www.cbgaindia.org).

Simultaneously at the same time, he had initiated along with a group of Civil Society Forum Leaders like Mr. Ossie Fernandez, Mr. Henry Tiphagne, Ms. Christy JesuRethinam, Ms. Christina Samy, Ms. BeulaAzariah and Mr. M.L.Doss and other socially committed friends, a state-level People's Forum called **Tamilnadu Peoples' Forum for Social Development** and became one of the **Co-Founders & Co-Convenors**, This Forum was the pioneer organisation in the State of Tamilnadu to initiate and link budget critiques and budget advocacy to the Economic Social and Cultural Rights (ESC) of the marginalised.

In 2007, while he was in Chennai, he had to undergo angioplasty after two successive massive heart attacks. At that time he was the Director of Social Watch-Tamilnadu. He was the **Founder-cum-Director of Social Watch – Tamilnadu (2004-2014)** and later **Mentor-cum-Research Guide (2015-2018)** till he breathed his last. "Social Watch-Tamilnadu" is the premier Public Policy research-cum advocacy organisation in the State of Tamilnadu, involved in Budget critiques and budget advocacy from the Human Rights and marginalised people's perspective.

All along his career, he had been a pioneering protagonist and his works were imbued with a commitment to social justice. Of course his mission was in integrating deep faith with an inculturated spiritual dimension, searching for answers to the socially relevant questions like poverty, human rights violations and development way outs or models to address these basic challenges in the lives of the poor and the marginalised. He had been holding the responsible and honourable posts like Asia-Pacific Advisor to International Movement of Catholic Students (HongKong) and also later as Asia-Pacific Advisor-cum-Chaplain for Catholic Professionals Forum called International Catholic Movement for Intellectual and Cultural Affairs (ICMICA), Geneva. Between 1990-2010 he was a Visiting Professor for Post Graduate Programme on Inter-Cultural Management, CIMIC (a unit of Leuven University), Mechelen, Belgium. He was also a Consultant to Misereor (Germany), Cebemo (Holland), CCFD (France) and 11.11.11 (Belgium).

After handing over the responsibility as Director of Social Watch-Tamilnadu to Fr. John Kumar, in the year 2007, he moved on to the national and international platforms to serve till 2018 as Member and Founder-cum-Core Group Member of National Equity Watch at New Delhi; assumed charge as Co-Director (with David Mosse, University of London (2010-13), organized an International Research conference on "Caste out of Development". He was then incorporated into the National Foundation of India, New Delhi as an Advisory Committee Member (2010-18). He later on became the Founder-cum-Director of Loyola Institute of Social Research (LISoR) and TechLoyola-an Organic Bio-Farm Company at Vettavalam, (2014-18). The, not so much known side of Fr. Manu's life is the consistent but unseen economic help and fund assistance he had been offering to poor students hailing from poor, dalit and tribal families. Wherever he had been serving in whatever capacity he continued with his loan-fund assistance to help the poor to complete their studies successfully. He was also insisting upon them that they should replicate the same when they come-up in life by helping the poor and the marginalised. Thus he pulled and pushed the

movement 'a car procession of reaching out to the most-needy' and expected others to join him doing the same.

On 29th September, 2018, in the midnight, at Vettavalam Loyola College, Fr. Manuel Alphonse seemed to have experienced a mild heart attack, with profuse sweating and exhaustion. Fr. Elias and Fr. Rajarethinam rushed him to a Hospital, 'Grace & Compassion' at Thiruvannamalai. On his arrival at the hospital, an ECG taken there showed nothing abnormal. The duty-doctor diagnosed it as mere mounting blood pressure and hence additional tablet for bringing down blood pressure was prescribed. With that, Manu came back and continued with his routine work, both at the Loyola Social Research (LISOR) Centre and the newly started Organic Agri-farm.

The silent attack he suffered and the continued, strenuous routine work for the following two weeks, seemed to have damaged the heart so much that, it had led to breathing problems. On 12th October, 2018 he travelled along with his community members to Chennai for the General Body meeting of Higher Education, and even then, he thought that he only needed some extra rest, to recoup energy but of no avail.

On 15th October 2018, in the afternoon, as he experienced disturbance in breathing and a heaviness in the heart with palpitations, breathing difficulty and a kind of difficulty in bowel movement, leading to constipation, he himself asked for help to consult a doctor. His own doctor, the heart specialist at OXYMED hospital at Chennai, observed his serious conditions, immediately rushed him to the Intensive Care Unit to assess the condition, and diagnosed that the pumping capacity of the heart (EF-level) had gone down to a very low level. Till 8th November 2018 he was treated with Hyper Baric Oxygen Therapy (HBOT)–infusing oxygen 20%percent more than normal– but, the condition of his heart and the recovery of Efficiency of heart pumping levels (EF) were so gradual that the improvement rate in percentage was very slight just raising from 25 to 27%. After three weeks, when the conditions remained stable, on 8th November 2018, he was discharged and the doctor advised complete rest for the next few months with medication, and strict dieting.

On 17th November 2018 around 11am, Fr. Manu complained to his male-attendant of serious breathing difficulty. Fr. John Kumar rushed him to the same hospital. The ECG taken on arrival showed that he had experienced mild attack. Added with breathing difficulty he became unconscious and was kept under ventilation. In the next three to four hours, doctors tried their best to revive him through 'cardiopulmonary resuscitation' but of no use, and Manu breathed his last around 3.30pm.His body was brought to Loyola College Chennai in the evening and was kept in the Parlour of the Father's House. Thereafter his family members, brothers and sisters had been arriving and praying, keeping vigil the entire night.

Fr.Provincial concelebrated funeral mass along with Fr.Jebamalai, Chennai Mission Superior, Fr.Elias, Superior of Loyola College,Vettavalam and host of other Jesuits, Religious and the Diocesan Priests. Fr. Yesumarian preached the homily, highlighting the witnessing life of Fr. Manuel Alphonse, living and struggling for Justice and Equality while upholding the Gospel values against all odds. Short of being shot at and martyred like

Archbishop Oscar Romero, Fr. Manu had experienced all the pain and agony for standing out and being steadfast in upholding the cherished Principles and Values while struggling determinedly for the rights of students especially depressed among them, the Dalits, Tribals, Women and Children. Public policy analysis and budget advocacy-monitoring, on behalf of the marginalised groups in our society remain as one of his unique achievements, - interfacing between grassroots realities and macro-level political-economy of the States and the Nation. His significant contributions during the last twenty years, as part of national level “Think-tank Forums” have all been very well appreciated and the valuable points through ‘Civil Society’ interventions have been eagerly looked forward to. Searchingly the searcher was received well.

*****

Fr. K. JOHN KUMAR
Director, Social Watch-Tamilnadu
Email:kumar@swtn.org
Mobile: 94444 69685

Living on the shores of life

Fr.MANUEL ALPHONSE, S.J. had had a livelihood on the shores of life. He had it consciously for a reason. It was to live for the marginalized and oppressed persons and work for their growth and development. They ought to have human dignity, by achieving their socio-economic and cultural rights, as envisioned in the U.N. Charters. In particular, he focused to work for the Scheduled Castes and Tribes, Dalit women and others who were discriminated against at different levels as Children, Fisher folk, sanitary workers and farmers. All along in his life, he was in solidarity with activists among these oppressed groups and, thus, led a simple way of living. Those who had similar wavelength in mind understood and appreciated him.

When Fr.Manu was in New Delhi for his studies for priesthood, he was privileged to listen to Paulo Freire, Freires 'humanisation' appealed to Fr.Manu very much. He started practicing it. A telling illustration is as follows: when he was transferred to Vettavalam Loyola College, his efforts to live 'humanization' began bearing fruit. He became the Director of Loyola Institute of Social Research (LISoR) and involved himself in Organic Farming with Marginal and Landless farmers, and experts like Mr.Kern Agrawal and Dr.Xavier Raj of LIBA,Chennai. Another pioneering and scholarly output , brought out by Fr.Manu in 2018 was a monograph. It is titled "TOWARDS NURTURING DALIT ENTREPRENUERSHIP AT THE GRASSROOTS". It can be said that Fr.Manu has offered it as a model social research and documentation to all Jesuit Colleges and to the Higher Education in Tamilnadu. This people-oriented social research, done by Fr.Manu and his team of Mr.Jacob Raj, Ms.Bibiana, Dr.Chinnappan of Kalvi Kendra, Fr.Sebastian, SDB of VIA and Fr. John Kumar of SW-TN, is a vanguard work at research and advocacy level.

Actually, Fr.Manu was more articulate on 'research and advocacy' processes in Social Watch- Tamilnadu. He founded the research centre, made it grow and trained the researchers to share the knowledge and awareness with the grassroots people through their leaders. He enabled them to present all research findings with advocacy to legislators and Parliamentarians and The State and Central Government Executive. The work was for Tamilnadu and on All India levels. Visitors from Rome and Europe and superiors who came to SW-TN office made observations that no one else had been doing this, much needed service.

Fr.Manu was a good educator and he taught his Colleagues what to do, what not to do and how to do. He was very clear in this threefold thought process. In this perspective, he would always see the woods and the individual tree or plant. Concretely, he kept before his eyes and worked for the rights and liberty of all oppressed people. At the same time, he would articulate, with concern, for Adhi Andhras and Arunthathiars to get their dues. He would always point out that Social Watch- Tamil Nadu was for every group of the oppressed people, not just for one vociferous group. He was both the Mentor and Research Guide till the end, and his wards, Fr.John Kumar and Mrs.Kamatchi Sundar are experts in Budgeting and Governance, and Gender Budgeting, respectively.

Fr.Manu's unique contribution can be said to be many. One of them was the new education and timing to groups. In AICUF, the groups comprised All India Dalit Students Forum, Adivasi Yuva Chetna Manch (Tribal Students Forum), Women students Forum and Refugee Students' Association. While he was the National Adviser in AICUF, he enabled students, Advisors, Professors, Young Jesuits and Ex-AICUFers to get Street-Theatre Training, Very interestingly from Badal Sircar himself. Another great training workshop, organized by Fr.Manu, was Dr.Edward Bach Flower therapy and Acupressure techniques. Dr.V.Krishnamoorthy was invited to introduce Bach Therapy by Sr.C.Clare, ICM, who is an expert in Street-Theatre and Alternate Health systems including Bach Flower Therapy.

What is the meaning of 'living on the shores of life' by Fr.Manu? He had a life of simplicity. He helped the poor. In order to understand him well, one must visit his room. Some of the remarkable things which were in his room: Pictures of people who inspired him, sustained his vision and safeguarded his humanising outlook. Thiruvalluvar, EVR Periyar with his rational understanding and self-respect; Mahatma Phule and Ambedkar with their solidarity with the oppressed and education for their rights; Tamil scholar Perunchithiranaar, with his revolutionary Tamil views. Above all, the laughing picture of Jesus of Nazerath. Along with these images, were photo pictures of Children, relatives and friends who found place in his heart and the photo of his parents!

In such inspiring environment, Fr.Manu had been reading often, the following: Human Rights Charter and Economic Social and Cultural Rights Covenant and such Declarations by the U.N. Convention on the Rights of the Child and other documents on Budget Research and Good Governance, works on flower Remedy and latest books on Management. Along with these books, E-books, his schedule included his reading of 5 or 6 newspapers everyday and all e-mails

All these 'Life- supports' gave him energy and facility to have wisdom without any distraction. It was his 'shore- based' life. It had minimum organizational character, giving room to factors of a movement with process orientation. Out of this life of Fr.Manu, was born and nurtured, his Spirituality. Only those who were close to him and who kept a dialogue with him for many years know about his spirituality.

In 1989, Fr. Leo Tagore was handing over the mantle of the National Advisor in AICUF to Fr. Manual Alphonse. Both were at the altar, offering Mass in Christ, the King Chapel in Loyola College Campus, Chennai. Fr.Manu came to give sermon. He took the theme "The Holy Spirit of God leads the AICUF Movement" and started a sentence. Without completing the opening statement, he went on qualifying the idea with ten and eleven small sentence; and, amazingly, went back to the first incomplete clause and completed the statement. Very inspiring sermon! After the Mass, the managing Editor of the AICUF Magazine met him "Manu, please give me the papers with your speech. We shall publish it in the RALLY magazine". He laughed and said, "I did not write it down. It was the spontaneous reflection and expression at that time."

Fr.Manu had kept a spiritual diary from 26.10.2007 with the title The MACHINES & the MIRACLE. In 2018, he recorded, remembering his cure in 2007:

“As I miraculously came alive,
The nurses began calling me,
“THE RESURRECTION FATHER”!

And I, a priest for many years, who had given hundreds of talks and sermons on Resurrection, for the first time experienced and understood what Resurrection really means!”

A friend of Fr.Manu met him in the first week of November, 2018 and asked him what prayer he was praying. Fr.Manu replied “Emptying Meditation.” The same friend met and asked him in the following week. Fr.Manu answered “Surrender Meditation.” Thus, his spirituality had many dimensions. One remarkable aspect can be: Fr.Manu had known the great imperative “I was hungry and you gave me to eat.” When people were treated as ‘strangers’ and untouchable, he accepted them. When persons were in jail he visited them. He shared his deep experiences with close friends.

Fr.Manu had circles of friends as many as six, from ‘inner’ ones to ‘Service-acquaintances’ whom he respected and loved. Some of the friends recall today the NOBLE VALUES OF Fr.MANU, thus;

- Compassion to persons who are ‘Victims and Vulnerable’
- Being one with Nature, offering water to doves on his window sill.
- Freedom and Responsibility
- Self-discipline
- Clarity and Daringness
- Being strict with himself, but generous to others
- Obedience to conscience, being equal to obedience to God.
- Spiritual Guidance to people, especially to African students
- A Great Trainer, giving space to grow
- Practiced and explained to groups on Examination of Conscience.
- Transparency to friends in inner circle
- Practiced and taught sense of Priority
- Sense of Humour
- Lived and encouraged others ‘To Be Extra-ordinary’
- Deep wisdom
- Acceptance of having been a BLESSING to those whom he loved.

With these Noble Values, “Behold the Man” (Fr.L.YESU MARIAN,S.J.)

Dr.SJA.Packiaraj,
Former National Animator, AICUF
Former Research Guide in Social Watch- TN

Tribute to Fr. Manu

"I am an insignificant, but
unique, drop in the mighty flow
of history of men and women"

- **Fr. Manuel Alphonse sj**

JESUITS

Manu...you are ever with us...

Gone from us
but still very much with us
so far, yet so near...
Your keen thirst for truth and justice
is what endeared you to me
and me to you...
Can't forget, 12 long years ago, you taking me
to the reputed Vellore hospital
Where a surgeon, based on lab-reports,
was ready to cut me up
but you had second thoughts about such hasty decision
you boldly told the doctor 'we will seek a second opinion'
and brought me back to Chennai
and a respected senior doctor told us
such a surgery, if it was done, would have been fatal...
It was during that encounter with the Vellore doctor
as we waited to see him with all the lab-reports
both of us were standing for over an hour
as all the benches were occupied
suddenly a hospital-employee ordered
'only those seated should remain, the others should leave'
then I saw you angry as I had never seen before
you raised your voice above his
"it is a stupid arrangement you have,
where patients standing for over an hour are told to get out,
either you make proper arrangement or close up shop"
those words of yours had a sobering effect on all present...
Your illness (serious heart condition), Manu,
was far more serious than mine,
yet you never even mentioned it me
and poured your loving care
to see me get well...
Whenever I came to Chennai, your 'Social Watch' home
was home to me
you made sure
I would meet your colleagues in action
to share with them the struggles
the Indigenous Adivasi People are waging
to assert their constitutional rights
and my own small role in accompanying them...
The last time I came looking for you
to pour out my heart

about the on-going persecution
Adivasi People are suffering from powers that be
and cases filed against me and my colleagues
cases as serious as 'Sedition',
alas, Manu, you were not around...
Can easily imagine how you'd have embraced me
in your great human concern
and assured me, as you always have done,
'Truth will finally win' ...
Now, Mother Earth has taken you into her bosom,
as I stood at your resting place
holding a bunch of flowers in my trembling hands
I heard you whisper in my heart
"Take courage, Stan, I'm with you"...

[a personal remembrance]
-Fr.Stan Lourduswamy S.J.
Bagaicha, Namkum,
Ranchi, Jharkhand.

Manuel Alphonse enters into the society

Manuel Alphonse enters the Society before he is 17! He and I have not lived together in the same Community. Hence I was rather surprised when I was invited by Kumar to write about him. I was flattered to some extent by that invitation.

From time to time Manuel contacted me by email to communicate to me his suffering, nay his anguish over a situation in the Province which brought him deep suffering: not suffering on a personal level, but an anguish that our Society should tolerate that a Jesuit or a Jesuit community should be at the origin of an injustice! Such a communication revealed to me the depth of his feelings: I would say that his humanity felt the anguish of a situation that was being abetted or at least tolerated by a Jesuit community.

His communication revealed to me his Christ-like values and the fraternal anguish when those values seemed to be spurned. Manuel could assess a situation calmly according to the norms of Christian justice and charity. By his sharing of the values which were inherent his assessment he spread around him the norms of fraternal justice which should guide individual of communitarian justice for which the Society should be a guarantee.

For thirty years I was away from our Motherland...in Zambia and in La Réunion. The sharing of his feelings brought me closer to what ought to be my Christian and Jesuit attitude to the injustices which were hidden in our apostolate: though we were not the perpetrators of those injustices, that we were bound by our vocation at least to question them, and at best to exert ourselves in the eradication of the evils spawned by them!

-Fr.Arul Pere Varaprasadam SJ
Spiritual ministry, Beschi Illam,
Dindigul.

SOME MUSINGS ON Fr. MANUEL ALPHONSE, S.J. (MANU)

Manu crossed my path both as a Jesuit and Colleague thanks to AICUF and Fr Claude. I was inducted into AICUF in the year 1982 as its National Adviser since my predecessor was exiting for whatever reason and was returning to his Province. I never knew what was in store for me. In fact, it turned out to be a baptism of fire, that however, sharpened my thinking, deepened my love for the youth and the poor and helped to contextualize my faith. The first Jesuit companion I had in the AICUF House was Manu groomed, nurtured and mentored by stalwarts like Fr Guerivierre, Fr Ceyrac and Fr Claude.

Manu was a man of strong convictions and will not for anything compromise them. For me, as someone from a different milieu, it was difficult to deal with him as our views on issues both ideological and administrative, used to differ, and often there was no way these could be reconciled. We never clashed openly. Nevertheless, we carried on happily and with commitment in our common mission of forming the University youth to be agents of social change. He was the Director of the Documentation Centre and also for some time Editor of "Then Mazhai" and House Director during my tenure. But his principal role in the AICUF was as an ideologue who would be ever available to the students for consultation and guidance. The Documentation Centre became the much sought after rendezvous for the more socially and intellectually oriented students.

Manu also attracted hosts of ex-Aicufers who were engaged in mobilizing the people especially in villages through conscientization and motivation programs. He was their mentor and therefore, would be available for them day in and day out. But what I appreciated in his dealings with the NGOs was his no-nonsense approach and hard-nosed talk when it came to their life-style and use or abuse of money.

Manu was a simple man with no affectation whatever. Hence, he was an instant hit among students. His lectures used to be down-to-earth and never flew over the heads of students. But at the same time, he never failed to challenge them when it came to their ideas about society, socio-political analysis or students' role in nation building. Even his sharings during Masses were interspersed with theological and scriptural interpretations with deep societal and political underpinnings. Such Masses, which were perhaps rare, with the student groups were a big draw.

Manu was perceived to be quite detached from his family and relations. It was true. But then he did have a streak of love and respect for his parents which was revealed perhaps only when they passed away. He did not hide his feelings and emotions when bereavement overtook family members. In other words, he was not altogether bereft of human feelings. Perhaps, he expressed grief and sorrow to friends and fellow travelers in AICUF too, in such moments with dignity and restraint. I cherish his invitation to me to say Mass at Trichy, together with him in his father's memory, a few years before Manu's unexpected death. I was very much surprised by this invitation, as during our AICUF days we never related in this way. This happened almost 26 years after we parted company as AICUF colleagues. His

reminiscences on that occasion, spoke volumes for his father and mother, and revealed the love and respect he had for his father, mother and deceased uncles.

Manu has left for his rest which perhaps, never crossed his mind during his busy earthly sojourn. May his life and example be an inspiration to his friends and fans to continue the manifold works he has left incomplete.

- **Fr Leo A Tagore, S.J.**
Team Leader and Correspondent,
Loyola Academy, Vadamelpakkam, Chengalpet

*My unfinished task motivates me to better health,
deeper connections and new horizons of expressions.*

- Fr. Manuel Alphonse SJ

Manu – Person with Insights

Knowing Manu:

As a student: First time when I came to know Manu, I was doing my BSc in Loyola College and Manu was the Deputy Director of the Loyola Hostel. He impressed means a person who was not merely principle oriented, but people centered. He was able to inspire the students and at the same time he was able to lead them in the right direction.

As an administrator: My close contact with Manu was as Provincial. I found Manu as a man of critical thinking – following not the letter of the law but the spirit of it. He made me understand that people should not be controlled by rules; but rather regulations should serve as guidelines in shaping up people. Unlike many others, he did not have a public script and a private script. He represented both in private and in public, that any organization, whether corporate, social-welfare or church-oriented, should focus on the bottommost of the social pyramid in order to uplift and enrich the marginalized. Convinced of his social commitment, I appointed him the Coordinators of various Commissions in the Province. He was able to bring in an integrated socio-politico-religious implementation of Province policies. His frankness on social themes and the non-visibility of his external spiritual activities kept him away from making his final Commitment in the Jesuit Order. After 18 years of such ‘exempted’ situation, I took the decision to invite him for the final vows. His inner tendency, as I could pick up, was towards right attitude and right living: it was a dynamic spirit with a tinge of Buddhist spirituality. His social thinking might have been radical but he was compassionate when it comes to the need and dignity of the people at the margin of the society. His was not a spirituality to think or talk about but a way of life to live out.

As a fellow Jesuit: Later as a fellow Jesuit, I was inspired by Manu’s standpoint that all available resources should be for the benefit and use of the common and needy. I admired his service through Social Watch- TN, especially through budget analysis, in particular helping the MPs and MLAs. His last effort was exploring the possibility of organic farming in the milieu of Loyola College (Vettavalam). I have met him after his heart episodes, both in MMM and later in Oxymed Hospital. He had great trust in the doctors. Though I had my reservation about non-invasive medical treatment, Manu felt comfortable that he was in good hands.

Critical Manu:

Manu was critical but amiable. Though he studied at JNU (Delhi University), his heart was with those at the social periphery. He was a non-conformist, but he was for the ultimate empowering of the unserved and underserved. His tenure as the National Director of AICUF has induced critical thinking leading to leadership formation with social responsibility. So, many social chieftains today would confirm the role of Manu in their leadership formation.

I found in Manu theoretical difference of opinion but at the same time personal appreciation and acceptance of each one as he/she was. I would say, Manu was the embodiment of synchronizing dichotomy. He lived out the prayer of St Ignatius, namely, ‘*to labour and not*

to count the cost; to fight and not to heed the wounds'in bringing social equality. Even when he faced disagreement on certain issues with his religious authorities, he stood for his conviction, through dearly paying the price of being transferred.

Insightful Manu:

Many a time we used to talk about issues, national as well as state, and concerns in the Church and in the Province. We used to think aloud the change in attitude among the youngsters, which reflects on their commitment or ambition in life. We often wondered why power mongering is gaining momentum even among the religious; instead of attraction towards the service of the needy. I felt his personal interpretation of the message of the Gospels, namely, 'Good news to the poor', in terms of social action leading to equality and equity. He belonged to the school of thought that each one has a right to his/her dignity to lead fullness of life. He was convinced that education is the key to empowerment, but his understanding of education is not mere formal but also non-formal and informal. His educating the educated (in order to help out the helpless) through his budget analysis, especially through Social Watch-TN, is the way he carried out his interpretation of education.

Impact of Manu:

The social impact that Manu created is tremendous – He worked to create a social consciousness that would minimize the social rift between the Haves and Have-Nots; and maximize the understanding to accept the best in others. He understood the meaning of 'in-giving-we-receive'. We may offer the poor and the marginalized 'education', 'financial aid', 'placement'; but we also receive from them the art of leading rich life (of happiness) with poor resources (of material abundance). He respected all as equals; and he was willing to learn from anyone. For Manu, educational enlightenment coupled with economic empowerment should dawn for the target people as the political awareness that they have the power to change the world.

Manu was a great person. We could talk as equals with overlapping ideas and concepts; and we could discuss as people holding not exactly identical philosophy but with the readiness to learn from each other. Manu was an effective leader who played team-game. He pricked the conscience of many; but at the same time, he patched up many broken hearts. He was a great teacher, who was ready to learn from all who come to him seeking wisdom.

May Manu continue to live in the minds and hearts of his friends through his principles inspiring them to do their best to society.

- Fr. Francis P Xavier SJ
Rector and Vice President,
Loyola campus, Chennai-34

நிறைவாக வாழ்ந்தவர்.....மற்றவர்களை வாழ வைத்தவர்

அருட்பணியாளர் மனுவின் வாழ்வை நினைக்கும் பொழுதெல்லாம் என் நினைவிற்கு வருவது ஒரு பெரியவரின் வாழ்வில் நடந்த நிகழ்வு.

பெரியவர் ஒரு நாள் இரவு தன் மனைவியுடன் அவர்களது குடிசையில் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார். வெளியில் மழை பெய்யத் தொடங்கியது. அந்த நேரத்தில் யாரோ கதவைத் தட்டி, பெரியவர் விழித்துக்கொண்டார்.

தன் மனைவியிடம் “யாரோ கதவைத் தட்டுகிறார்கள். கதவைத் திறந்து விடு” என்றார். “நம் இருவருக்குமே போதுமான இடமில்லை, இன்னுமொருவருக்கு இடத்திற்கு எங்கு போவது” என்றார் அவரது மனைவி. பெரியவரோ “மனதில் இடமிருந்தால் குடிசையும் கோபுரமாகும். மனதில் இடமில்லை என்றால் கோபுரம் கூட குடிசையாகிவிடும்” என்றார்.

“நான் எதார்த்தத்தைப் பேசுகிறேன். நீங்க என்னடானா, தத்துவம் பேசுகிறீங்க” என்றார் அவரது மனைவி.

பெரியவர் விட்டப்பாடில்லை. “இப்பொழுது நாமிருவரும் படுத்திருக்கிறோம். எழுந்து உட்கார்ந்தால் இன்னுமொருவருக்கு இடம் கிடைக்கும்” என்றார்.

அவரது மனைவி எழுந்து கதவைத் திறக்க, வந்தவர் உள்ளே வந்து உட்கார்ந்தார். மூவரும் பேசிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது இன்னும் இருவர் வந்து கதவைத் தட்டினர்.

பெரியவர் வந்தவரைப் பார்த்து “கதவைத் திறந்து அவர்களையும் உள்ளே விடுங்கள்” என்றார். வந்தவரோ “நமக்கே இடமில்லை. இன்னுமிருவருக்கு இடத்திற்கு எங்கு போவது” என்றார்.

பெரியவரோ, “என் மனதில் இன்னும் இடம் இருக்குப்பா. இப்ப நம்ம தள்ளி, தள்ளி உட்கார்ந்திருக்கிறோம். நெருக்கி அமர்ந்தால் இன்னும் இருவருக்கு இடம் கிடைக்கும்” என்றார். வந்தவர் கதவைத் திறந்துவிட அவர்களும் உள்ளே வந்து அமர்ந்தார்கள்.

ஐந்து பேர் உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது இன்னும் யாரோ ஒருவர் கதவைத் தட்டும் சப்தம் கேட்டது. வந்தவரில் ஒருவர் கதவைத் திறந்து பார்த்து “சார் கழுதை வந்திருக்கு” என்றார்.

பெரியவர், “இந்த வீட்டில் மிருகங்களைக் கூட மனிதர்களாக மதித்துத்தான் பழகி இருக்கிறோம். அதனால் அதையும் உள்ளே விடுங்கள்” என்றார்.

வந்தவரோ, “சார், நாமே நெருக்கி நெருக்கி, உட்கார்ந்திருக்கிறோம். கழுதைக்கு எப்படி சார் இடம் கொடுப்பது” என்றார்.

“இப்ப நம்ம எல்லாரும் உட்கார்ந்திருக்கிறோம். நாம் எல்லோரும் எழுந்து நின்றால் இன்னும் கொஞ்சம் இடம் கிடைக்கும். எழுந்து நின்று கழுதைக்கும் இடம் கொடுப்போம்” என்றார் பெரியவர். எல்லாரும் எழுந்து நின்று கழுதைக்கும் இடம் கொடுத்தனர்.

இந்தப் பெரியவரைப் போல வாழ்ந்தவர்தான் நண்பர் மனு. பரந்து விரிந்த மனம் கொண்டவர். தனது இதயத்தில் எல்லோருக்கும் இடம் கொடுத்தவர். படித்தவர் படிக்காதவர், இருப்பவர், இல்லாதவர் என்ற பாகுபாடு இல்லாத நல்ல உள்ளம் படைத்தவர். அதனால் தான் அவர்

இருந்த இடத்தில் இருந்த ஆட்டோ ஓட்டுநர்கள் அவரது இறுதி நாளில் வழியனுப்பி வைக்க வந்தார்கள். மாலை போட்டு மரியாதை செய்தார்கள். கண் கலங்கி வழியனுப்பி வைத்தார்கள்.

அருள் கடலில் நான் அவரோடு வாழ்ந்த நாட்கள் மறக்க முடியாத நாட்கள். சமுதாயத்தைப் பற்றிய எனது எண்ணங்கள் ஆழப்படுத்தப்பட்டன. என் ஆன்மிகப் பாதையில் ஒரு தெளிவு ஏற்பட்டது. ஆன்மிகம் என்பது மக்களின், குறிப்பாக ஏழை மக்களின் வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைந்த ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். அப்படித்தான் இயேசு வாழ்ந்தார் என்பார். அனைவரிலும், அனைத்திலும் தெய்விகம் குடி கொண்டிருக்கிறது. அதை நாம் மதிக்க வேண்டும் என்பார்.

அவரது பகிர்வுகளெல்லாம் சாதாரண, சாமானிய மக்களை மையப்படுத்தியதாக இருக்கும். மனித மாண்பை, மனிதத்தை மலர வைப்பதாக இருக்கும். அவரைப்போல எளிமையாக, இனிமையாக, மகிழ்வாக, மனநிறைவாக, பெற்றதை என்னோடு தக்கவைத்துக் கொள்ளாது பிறரோடு பகிர்ந்து வாழ்பவனாக தொடர்ந்து வாழ வேண்டும் என்ற தாக்கத்தை என்னில் ஏற்படுத்தியவர்.

அவர் என்னைப் போன்று பலரில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். இயேசுவைப் போல ஒரு சமத்துவ சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற அவரது கனவு நனவாக்கப்படும்.

-அருட்பணி. அருள் சிவன் - ஆன்ம நெறிகாட்டு - பயிற்சி இயக்குனர்,
தூய இருதய கல்லூரி,
கொடைக்கானல்.

*I am an insignificant, but unique, drop in the mighty flow of history
of men and women*

- Fr. Manuel Alphonse

SALUTATIONS TO MANU

Manu came across as one who stood by one's principles, come what may. Not at all easy in any organisation or in any movement. It needs certain inner courage that Manu did manifest as and when situations had demanded. In that regard, he was a source of inspiration and challenge for many. I am one of them.

Another quality that I did admire in him was his keen interest that he would disclose in those who venture out and who think out of box and who are ready to take a road that was less travelled by. Not only that, he would keep himself updated about their progress quite consistently and concernedly.

I still remember how much he was passionately interested in mid - 1980s when we began socio -pastoral ministries, integrating social and parish apostolates. In other words, the justice and faith services in a combined way. Under the banner of PATHS at that time (Pastoral and Theological and Spiritual Commission), the Jesuit Madurai province was embarking upon an innovative service of ' faith does justice' in the dioceses of Madras - Mylapore (with Dalits) and Sivagangai (with the Sri Lankan Refugees) and Madurai (with unorganised women). In all these,Manu was an effective supporter and an efficient advisor. Now, he would be our affectionate intercessor before the Divine. I salute him for all that he was.

-Fr. Jerry Rosario
Dhanam movement,
25 Madha Church road,
Chennai 600 028

“Resurrection is an exercise in relationship”

– Fr. Manuel Alphonse SJ

மனு ஓர் ஒருங்கிணைந்த ஆளுமை

மனு தங்கியிருந்த அறையிலேயே தங்கியிருந்து வேட்டவலம் லொயோலா கல்லூரி மாணவர்களுக்காகப் பணியாற்றுவது எனக்கொரு நெகிழ்ச்சியான அனுபவம். அங்கு அவர் பணியாற்றிய நாட்களில் சிறு விவசாயிகளையும், இயற்கையையும் நேசித்து அவர் உருவாக்கிய இயற்கை விவசாயப் பண்ணையின் அருமை பெருமைகளைக் கண்ணூறும் போது அவரது மானுட- பிரபஞ்ச மைய வாழ்வின் பல பரிமாணங்களை இனங்கண்டு அவருக்கு நன்றி கூறிகிறேன். இப்பண்ணையைப் பராமரித்து வரும் திரு.மனோகரன் தமது தெய்வமாகவே மனுவைக் கருதும் அளவுக்கு மனுவைத் தனது வாழ்வு வழிகாட்டியாகக் கொண்டுள்ளதையும், மனுவால் பல மாணவர்கள் நன்கு ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டுத் தன்னம்பிக்கையுடன் தங்கள் வாழ்வை எதிர்கொள்ளும் ஆற்றல் பெற்றமையையும் அறிந்து உளமார மகிழ்கின்றேன்.

மனுவை முதன் முதலில் 1983-ஆம் ஆண்டு திண்டுக்கலில் REAL என்ற சமூகத் தொண்டு மையத்தில் சந்தித்தேன். அந்த முதல் சந்திப்பிலேயே அவரது எளிமை என்னைக் கவர்ந்தது. தொடர்ந்து சென்னையில் நான் சேசு சபை இளவலாகப் பயிற்சி பெற்ற காலத்திலும், சேசு சபை அருட்பணியாளராக பண்பாடு- மக்கள் தொடர்புகத்தில் (Culture and Communication) நான் பணியாற்றிய காலத்திலும் அவரோடு நெருங்கி உறவாடும் வாய்ப்புகள் பெற்றேன். பல பணிகளின் மத்தியிலும் நட்புக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தவர். நல்ல தரமான, மக்களை மையப்படுத்திய நூல்களை தொடர்ந்து வாசித்து வந்தவர்; தனது நண்பர்களையும் வாசிக்கத் தூண்டியவர். மக்கள் மைய நிகழ்வுகளுக்கும் வழி அமைத்துக் கொடுத்தவர்.

“மார்க்சியமும் தமிழ் இலக்கியமும்” என்ற கோவை ஞானியின் நூலையும், இன்றும் பல நூல்களையும் அவரிடமிருந்து பெற்று வாசித்துப் பல தெளிவுகளைப் பெற்றேன். இரட்டிப்பான பிரிவினைத் தலித் கிறித்தவர்கள் அனுபவித்து வரும் நிலை குறித்த விழிப்புணர்வு 1980-களின் பின் பாதியில் உருவாகி வந்த சூழலில், முதன் முறையாகத் தலித் கிறித்தவர் பேரணியை 1988-ஆம் ஆண்டு சென்னை மெரினா கடற்கரையில் ஒரு லட்சம் மக்கள் திரண்ட பேரெழுச்சி நிகழ்வாகக் காண்பதற்கானத் திட்டமிடல்கள் மனுவின் தோழமையில் அவரது அறையில்தான் நடந்தன. தமிழகத்தில் வீதி நாடக நிகழ்ச்சிகள் வேரோட்டம் பெறுவதற்குக் காரணமாக அமைந்த மூன்றாம் அரங்கத்தின் (Third Theatre) முன்னோடியான என்றும் போற்றுதற்குரிய பாதல் சர்க்கார் அவர்களின் “உயர்நிலை வீதி நாடகப் பயிற்சி” மற்றும் ‘சதக்’ என்ற பெயரில் இயங்கிய அவரது குழுவினரின் “சாதா காலோ” (வெள்ளை கறுப்பு) என்ற நாடக நிகழ்த்துதல் ஆகியவற்றிற்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்ததோடு பாதல் சர்க்காரின் நெருங்கிய நண்பராகவும் மாறியவர். அருட்சகோதரி.கிளேர், அருட்பணியாளர்கள் பூரணம், அருட்பணியாளர். ஜான் குமார், பேராசிரியர். பாக்கியராசு ஆகியோரோடு இன்னும் சிலரும், நானும் பாதல் சர்க்கார் கற்றுக் கொடுத்த “Esperanto” என்ற மொழி பற்றிய அறிமுகத்தைப் பெற வழிவகுத்தவர். “குருகுல ஒளி” என்ற பெயரில் தோழர்கள் முனியன்-ஹெலன் என்ற இணையர் தொடங்கிய குழந்தைகளுக்கான புதிய முயற்சிக்கு ஆதரவு தெரிவித்ததோடு அவர்களுக்குப் பல பயிற்சிகளை நல்கப் பேராசிரியர். பாக்கியராஜ், அருட்சகோதரி.கிளேர் ஆகியோரை ஈடுபடுத்தியவர். மேலே குறிப்பிடப்பட்டவர்களும் இன்னும் பலரும் ‘மலர் மருத்துவம்’ என்று அழைக்கப்படும் “Flower Therapy” யைக் கற்றுக் கொள்வதற்கு வழிவகை செய்தவர் மனு.

மக்கள் மையத் தோழர்களை வேலூர் சிறையில் மனுவுடன் சென்று சந்தித்த நிகழ்வும், செங்கல்பட்டில் நடந்த பஞ்சமி நில மீட்புப் போராட்ட நிகழ்வில் அவரோடு பங்கெடுத்ததையும், டெல்லியில் இறையியல் பயிற்றபோது அவர் டெல்லிக்கு வந்த நாட்களில் அவரைச் சந்தித்து நீண்ட நேரம் உரையாடியமையும், அருட்பணியாளர் ஸ்டீன் லூர்துசாமி சென்னைக்கு வந்த போது மனுவுடன் எனது இறுதி அர்ப்பண நிகழ்வில் மனு கலந்து

கொண்டமையும், அவரை சந்தித்ததையும் நீங்கா நினைவுகளாக என்னுள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவரது உடன் இருப்புப் பலருக்கும், பல நிகழ்வுக்கும் வலுவூட்டிய சிறப்பான பரிமாணம். நண்பர் அருட்பணியாளர்.பூரணம் அவர்கள் அகால மரணம் அடைந்த காலகட்டத்தில் மனுவின் உடன் இருப்புப் பலருக்கு உந்துவிசையாக அமைந்தது. உடல் நலக் குறைவோடு இருந்ததாலும் என் அன்பு அன்னை ஈராண்டுகளுக்கு முன்பு இயற்கை எய்திய சமயத்தில் மனுவின் உடன் இருப்பும், ஆறுதலான வார்த்தைகளும் எனக்கு வலுவூட்டின என் அன்னை இறப்பதற்கு முன் வாய்ப்பிருந்த போதெல்லாம் அருட்பணியாளர்.குமார், அருட்சகோதரி.கிளேர் ஆகியோரோடு மனுவும் என் பெற்றோர்களைச் சந்தித்து உற்சாகப்படுத்திச் சென்றிருப்பதற்கு மிகுந்த நன்றியுள்ளவனாக இருக்கிறேன்.

தான் இறப்பதற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு என் தந்தை இறந்த நாளில் மருத்துவத்திலிருந்து கொண்டே எனக்கு ஆறுதல் கூறியவர் மனு. என் பெற்றோர் உடன் பிறப்புகள் ஆகியோருடன் நன்கு ஒட்டி உறவாடி துன்பமான சூழல்களில் உடன் இருந்த அன்பு மனுவைக்கு நன்றிக்கடன் பட்டுள்ளேன்.

அகில இந்திய கத்தோலிக்கப் பல்கலைக்கழக மாணவர் கூட்டமைப்பின் (AICUF) தேசிய ஆலோசகர் என்ற மிகப் பெரிய பொறுப்பில் இருந்தாலும், மிக எளிமையான முறையில் மக்கள் மையத்துடன், மனித நேயத்துடன் ஒடுக்கப்பட்டோருக்கும், சமூக ஆர்வலர்களுக்கும், நண்பர்களுக்கும் நேரம் ஒதுக்கி, தான் கற்க வேண்டிய அம்சங்களுக்கும் நேரத்தைத் தேடிக் கண்டுபிடித்துப் பலரைச் செதுக்கிய சிற்பியான மனு உண்மையிலேயே ஓர் ஒருங்கிணைந்த ஆளுமை.

-அருட்பணி. வி. பிரிட்டோ சே.ச
முதல்வர், இலொயோலா கல்லூரி,
வேட்டவலம்.

“The Divine Crashing onto Humanity”

Incarnation

‘THE LONG MARCH’

- Fr. Manuel Alphonse SJ

Fr Manu took up the mantle to accompany the AICUF movement from Fr Tagore. The movement just brought out the new Constitution. There had been longer deliberations to give a focus to the movement immediately after the new constitution was promulgated. For about two decades the movement was grappling with the idea of liberating the poor and student's role and responsibility in politics. The Poonamallee Declaration started unwinding itself giving scope for the movement to find its place in the larger society and offering new vistas to realise the student power in India.

Non-governmental organizations started blooming in several parts and almost all of them had a touch or tint of the movement. It was then, Fr Manu came into the movement holding the responsibility to lead. That was yet another turning point for the movement after Poonamallee Declaration: the birth of the preferential option for the Dalits, Adivasis and Women that which led the post-1990 movement. Forums for each thrust group was established, which eventually grew into commissions. The identity of the movement changed thereafter.

Fr Manu courageously accompanied the movement all through the tough times. The commissions became the face of the movement. Thanks to Fr Manu for his steadfast love for the movement and determined and tenacious efforts to give meaning to the existence of AICUF.

We are ever grateful to you, Fr Manu for leading the movement at that time of history when the world was striking hard at the poor. You showed us that the liberation of the entire world would be accomplished only by liberating the marginalized groups – locally and globally.

-Fr. Henry Jerome SJ
Former AICUF National Adviser (2003-2010)
Rector, St. Xavier's College, Palayamkottai

Fr. Manu's visibility of social activism is not possible without spiritual depth which was "invisible" in his life. His love for the poor and the oppressed, and affection for the youth were the indicators of his hidden spiritual self. His expressions on social problems were well articulated and beyond refutation. He was a pioneer in lobbying of social matters and a scholar as well in the area of sociology. I was impressed by his boldness which could be seen as apostolic aggressivity. In a contrast, he was very friendly with youth proved that he was humane. May his works continue to inspire many more youth to carry forward his dream of social transformation of equality and justice.

Dear Fr. Kumar,

Thanks for considering me to write about my experiences with Fr. Manu.

-Fr. Ilanko sj (Phd) Spiritual Director, De Nobili College,
Pune, Maharashtra

A Friend of the Marginalized..

It had been my joy and happiness to live with him as his friend for three years at Loyola College, Vettavalam. As a man of simplicity, he had always concerned love for the uplift of the Dalits, Poor, the unorganized women and the marginalized in general. His whole life was dedicated to them which could be explicitly revealed in all his talks in local, District, State, National and International levels. His talks rightly coincided with his action plans and implementations in his deeds with the cooperation and support of his friends and benefactors. Before taking up any task, he would first take up a scientific study by visiting the needy village areas and resolve entering into actions which were helpful for the Dalits and the marginalized. When he took me to various villages in and around Thiruvannamalai and Villupuram Districts, I could experience his full involvement and dedication with smile. Once I took him to the adapted evening study centers where his motivating talk to the school going children from the first standard to the tenth standard was very much enriching. Whenever he arranged a core committee meeting, his heart was very much moving towards the Dalits and the poor women of this group. He used to say my vision is to 'empower the Dalit unorganized women and make them entrepreneurs'. His vision has materialized in many villages in these two districts. He knew very well that networking the like-minded organizations like Kalvikendra and collaboration with them would not only implement his works for the marginalized effectively but also make them do something concretely for this neglected group. His focused readings and works on the marginalized and his friendship with the organizations broadened his visions and made a concrete expression in his research works and his publications. The book "Towards Nurturing Dalit Entrepreneurship at the Grassroots" is his latest masterpiece in which one could really experience where his heart is still moving. As a man of faith in Jesus Christ, he was able to do what Jesus had asked him to do. Every evening from six to 7.30 he used to sit and pray alone at our chapel and next day he made himself available for the students and the people. He raised voices for the voiceless and fought for them to get their due. He looked at them as images of God and respected them even if they committed a mistake. He used to say, "When others cheated us many a times we accepted them. When the ordinary people commit a mistake, what prevents us from understanding them and giving respect for them? They are our people".

I can endlessly write about him. Dear Fr.Manu you are with the hearts and minds of the Dalits and the Marginalized and still living with them. When you live in them, you are still alive and you are still alive. This is my belief. Pray for me too.

-Fr. Rajarathinam, SJ
Secretary, Loyola College, Vettavalam

போதனைகளைத் தாண்டி மனிதத்தை நேசிக்க

வழக்கம் போல நிரம்பியிருந்தது இலயோலா வளாகம்
அன்று வழக்கத்திற்கு மாறாக
நிரம்பியிருந்தது இலயோலா வளாகத்திலுள்ள ஆலயம்....
அருட்தந்தை மனு மண்ணுலகை விட்டு
விடைபெற்ற தருணம் என் தெரிய வந்தது எனக்கு....

இறுதிப் பயணத்தில் நானும் ஒருவனாக கலந்து கொண்டேன்...
இறுதிப் பயணமென்பது ஒரு விருப்பம் இல்லாத பயணம்..
ஒருவழிப் பயணம்...
விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ள யாரும் இணங்குவதுமில்லை...
ஆனால் விதி யாரையும் விடுவதுமில்லை...
அப்படியொரு தருணத்தில் விழிகள் கசிந்தவாறு
நிரம்பிக் கிடந்தது அந்த ஆலயம்....

ஒரு அருட்தந்தையோ அருட்சகோதரியோ இறந்தால்
இருபால் துறவிகள் பலர் வந்து
இறுதிப் பயணத்தில் உடனிருந்து செல்வது வழக்கம்...
ஆனால் இந்த இறுதிப் பயணம் என் இதயத்தை அசைத்துப் போட்டது...
இருபால் துறவிகளைத் தாண்டி பொதுநிலையினரின் கூட்டம்
என்னை வியக்கவைத்தது. ஆலயம் நிரம்பி வழிந்தது...
இத்தனை பேரா? யார் இவர்கள்? அப்படி இவர் என்ன செய்தார்?
என்று கேள்விகள் ஒலித்துக் கொண்டே இருந்தன எனக்குள்...

இவர் ஒரு அற்புதமான குரு நல்ல வழிகாட்டி
ஆளுமை நிறைந்தவர் எதார்த்தமானவர்
எளிமையானவர் நல்ல ஆலோசகர்
முன்னெடுத்து செல்வதில் வல்லவர்
புதுமை விரும்பி சமூக செயல்பாட்டாளர் இப்படி
கண்கள் கலங்கியவாறு கனத்து குரல்கள்
பகிர்வுகளாக நிகழ்ந்து கொண்டே இருந்தன...

ஒரு இறப்பு இவ்வளவு வெற்றிடத்தை
உருவாக்கிவிட்டதே என்ற கவலை
என் மனதையும் கனக்கச் செய்தது...
அடக்க செய்த பிறகும் கல்லறையை
உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தார்கள் பல உள்ளங்கள்...
இந்த ஒளியை நம்பிய சிறிய குடிசைகள்
இனி என்னவாகுமோ என்ற பயம் என்னையும் பற்றிக் கொண்டது...
ஆம்!

போதனைகளைத் தாண்டி மனிதத்தை நேசிக்க,
எல்லோருக்கும் மனசு இருப்பதில்லை...
கூட்டம் மெல்ல கலைந்து பிறகு
நடக்க ஆரம்பித்தேன்
இயேசுவின் வார்த்தைகள் ஞாபகம் வந்தது

“மிகச் சிறியராகிய என் சகோதர சகோதரிகள் ஒருவருக்கு
நீங்கள் செய்ததெல்லாம் எனக்கே செய்தீர்கள்”

-அருட்பணி. கில்பர்ட்,
திரிகோணமலை,
சிறிலங்கா.

“Shine Bright Light, into my cave of darkness”

– Fr. Manuel Alphonse SJ

எங்கே சென்றாய் நீ?

எளிமையான ஏலி

அன்று சாமுவேல் கடவுளின் குரலைக் கேட்பதற்கு ஏலி உதவியது போல மூன்று ஆண்டுகள் எனக்கு ஆன்மீகத் தந்தையாய் இருந்து இறைவனின் குரலை மட்டுமல்லாமல் தாழ்த்தப்பட்ட, ஒதுக்கப்பட்ட, ஓரங்கட்டப்பட்ட மக்களின் குரலைக் கேட்பதற்கும் உதவியவர். அவர்களுக்காக வாழவும் அவர்களின் குரலாக மாறவும் எடுத்துக்காட்டாக வாழ்ந்து காட்டியவர் அருள்தந்தைமனு. “மதிப்பிற்காக அல்ல மானத்திற்கே ஆடை” என்றும், “ருசிக்காக அல்ல வயிற்றுப் பசிக்கே உணவு” என்றும், “இருப்பதைக் கொண்டு எவ்வளவு எளிமையாக இருக்கிறார்” என்றும் இல்லத்தில் பணிபுரியும் உறவுகளும், என்னுடைய கல்லூரித் தோழர்களும் வியந்து சொல்லியதுண்டு. உங்களுடைய ஓய்வில்லா உழைப்பு, கோபம் கொள்ளாத புன்னகை, மன்னனாய் வலம்வந்த தருணங்கள் எல்லாம் என் நெஞ்சை உருக்குகின்றன.

பார்த்துக் கொள்ளலாம்

உள்ளம் உடைந்து உம்மிடம் வரும்போது உந்தன் குழந்தை மனம், கள்ளமில்லாச் சிரிப்பு, அரவணைக்கும் கைகள், அன்புப் பார்வை இவையெல்லாம் கலந்த “வா பாத்துக்கலாம்” என்ற அந்த ஒற்றை வார்த்தையில் தோற்றுப்போகும் என் கவலைகளும் சோர்வுகளும். தாழ்வு மனப்பான்மையால் நான் தொய்வு கண்டபோது நல்ல நண்பனாய் என்னைத் தூக்கிவிட்டவர் நீர். உம்மைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் என் உள்ளத்தில் ஓர் உத்வேகம் ஊற்றெடுக்கும். உமது மிடுக்கான நடையும், துடிப்பான பேச்சும் விளிம்பு வாழ் மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்தவே எந்நாளும் எண்ணும் உந்தன் அர்பணிப்பு என் அழைத்தல் வாழ்வை ஆழமாக்கியது.

மனுகொடுக்க வேண்டும்

சொல்ல முடியாத துன்பங்கள், சுமக்க முடியாத பாரங்கள், வேதனை, வெறுப்புகள், அழுகை, கண்ணீர் என்று பலர் உம்மிடம் வந்து பகிரந்து ஆறுதல் பெற்றுச் சென்றதைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஏதாவது பிரச்சனை என்றால் ‘மனுகொடுக்க வேண்டும்’ என்று சிலர் சுவைபட பேசுவதையும் கேட்டிருக்கிறேன். மனுகுகள் பல உள்ளன மனு எங்கே? என்று கேட்போருக்குப் பதில் சொல்ல முடியாமல் நானும் இன்று கேள்விக்குறியாய் நிற்கிறேன்.

எங்கே சென்றாய் நீ?

வேட்டவலத்தில் செத்துப் போன மண்ணுக்கு உயிர் கொடுத்துவிட்டு,
புழுதியாய்க் கிடந்த மண்ணைப் புனிதமாக்கிவிட்டு
எங்கே சென்றாய் நீ?

தோட்டத்தில் உள்ள செடிகள் வளர்ந்து உம்பெயரைச் சொல்லி கூப்பிடுகின்றன
எங்கே சென்றாய் நீ?

மூன்று ஆண்டுகள் எனக்கு ஆன்மீகத் தந்தையாக இருந்து ‘இப்படித்தான்
வாழவேண்டும்’ என்று வழிகாட்டிவிட்டு, என்னைத் தனியே தவிக்கவிட்டு விட்டு
எங்கே சென்றாய் நீ?

உன்னைத் தேடும் விழிகளுக்கு வழி விடாமல் தடுக்கிறது கண்ணீர் துளிகள்.
எங்கே சென்றாய் நீ?

உன்னைக்கண்ட கண்களின் ஓரம் சிறுதுளி கல்லறையைக் கழுவி உன் முகத்தைக்
காட்டியது. எழுந்துவா, நிறைய இருக்கிறது உன்னுடன் பேச.
எங்கே சென்றாய் நீ?

-இளவல். ம. ஆரோக்கிய சுந்தர். சே.ச
தத்துவவியல் இரண்டாமாண்டு.
புனே.

*“God not in fire, tempest, thunder, but in the gentle breeze that
passed by and was missed”*

– Fr. Manuel Alphonse SJ

அருட்பணி. மனு சே.ச - இளையோர்களைக் கவர்ந்த அசாதாரண மனிதர்

2014 ஆம் ஆண்டு வேட்டவலம் - இலொயோலா கல்லூரி இயேசுசபை குழுமத்தில் சமூகப்பணி செய்யும் நோக்கில் தந்தை மனுவேல் அல்போன்ஸ் சே.ச. அங்குக் காலடி பதித்தார். திருவண்ணாமலை, விழுப்புரம் மாவட்டங்களை இலக்கில் கொண்டு, இந்நவீன நாகரீகத்தில், கிராமப்புறங்களில் வசிக்கும் இளையோர் மத்தியில் தொழில் முனைவோர்களை உருவாக்கிவிட வேண்டும் என்ற முனைப்புடன் **LISoR** என்ற சமூக அமைப்பை ஏற்படுத்தினார். இந்தசமயத்தில் தான்,நான் இயேசுசபை இளவலாகஎன்னுடைய இளங்கலைபடிப்பிற்குஅதே இயேசுசபைகுழுமத்தில் இணைந்தேன்.தந்தையின் பண்பையும், மனிதமாண்பையும் கண்கூடாகப் பார்த்தேன்.

வாய்ப்பு கிடைக்கும் போதெல்லாம் இன்றைய இளைய சமுதாயத்தை தட்டிக் கொடுத்துவந்தார். இளையோர்கள் இருக்கின்ற தற்போதைய நிலைப்பாட்டை அவர்களுக்கு உணர வைத்திருக்கிறார். அதோடு விட்டுவிடாமல், அவர்களுக்கு உகந்த தனித்துவமான பாதையை அவர்கள் கண்டறியச்செய்து, அதில் முன்னோக்கி பயணிக்க ஓர் அனுபவமிக்க ஆலோசகராகவும் அவர்களோடு பயணித்திருக்கிறார் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. அந்தத் தனித்துவ பாதையை உணர்ந்த இளையோர் கூட்டத்தில் நானும் ஒரு பயனாளி என்று நினைக்கும் போது மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். எப்போதெனில், இயேசுசபையில் என்னுடைய இறையழைத்தல் பயணத்தில் சிறு தடுமாற்றம் ஏற்பட்டது. சரியான தருணத்தில், தந்தையின் குறுக்கிடு என் வாழ்வில் மறக்க முடியாத அனுபவமாக இன்னும் நீடித்து இருக்கிறது ஏனென்றால், அந்நாள், என்னுடைய பிறந்தநாள். பலரின் வாழ்த்துக்கள் குவிந்து கொண்டிருந்த வேளையில், தந்தையின் ஆழமான வார்த்தைகள் அனைத்தையும் ஊடுருவியது. பின்னர், அவரது தொடர் வழிகாட்டுதல் என்னுடையதுறவறப் பயணத்தில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. இறையழைத்தலில் ஊன்றிடச் செய்தது.

என்னுடைய அனுபவத்தில், அருட்பணி. மனு சே.ச, நேர் கொண்ட பார்வையுடையவர் .சமநிலையுடன் அனைவரிடமும் பழகக் கூடியவர். அடித்தட்டு மக்களுக்காக அவர்கள் உரிமைகள் மறுக்கப்படும் போது அவர்களோடு இணைந்து விடுதலைக்குரல் கொடுப்பவர். இளைஞர்களை அதிகம் ஊக்குவிப்பவர் .இத்தகைய அவருடைய மனிதாபிமான பண்புகளை நாமும் நமதாக்குவோம். அவரது புரட்சிகரமான சிந்தனைகளை நம் செயலாக்குவோம்.

-என்றும் நன்றியுணர்வில்

இளவல். தியோபின் மைக்கேல் சே.ச

Manuel Alphonse: His song has ended but melody goes on...

To begin with what Fr Hector D'Souza says of Manu's student days in Delhi:

That bewitching smile when curved on his face, I always knew he was up to mischief: mischief to create, mischief to expand the horizons of knowledge, mischief to delve deep into the causes of life, love and service. The themes were the same as in Luke Ch. 4: 18-19, "to preach the good news to the poor, ... to announce pardon to prisoners ... recovery of sight to the blind, to set the burdened free and to announce "This is God's year to act!"

These qualities endeared Manu to those who came in contact with him or touched him in life in other ways, in love, in his struggles and relationships. As a human being he shared energy and vitality with people associated with him. What encouraged them was the mixture of his qualities: dynamic and gentle at times and often rebellious. This combination of dynamic, gentle and rebellious ways gave a special quality to his dealings with people. In his relations with others he combined quietness and tenderness with scathing attacks at times. People cooperated with him because they felt that he went about doing 'his Father's business'. He made things happen. Precisely because of it he also met with opposition from many and he suffered much. But he would not give up because he was both obstinate and determined.

When Manu was around one felt his conscientious and ever radiating presence. It was much more so when he was involved in the struggle of the young or in the cause of the poor. That is his speciality like that of his Gurus Pierre Ceyrac and Claude D'Souza. That is why people loved him. He lived his compassion with a caring sensitivity. His quiet mood went together with the force required to get things done. In his gentle smile there was a power to move. In his being, there was energy to influence people. He was able to convert the potential energy of those who came under his influence into a kinetic movement. He was the trigger at times, 'a spark to kindle many fires.'

His theology companions say that Manuel Alphonse's thinking pattern was more horizontal than vertical, more often than not out of the box. He was ready to juxtapose reality with theory; practice with concepts. According to his companions he belonged to a small group that thought in the 'third way', beyond the thesis, antithesis and synthesis. After the professor completed his lecture giving the pros and cons he would lead the group that said "there is a third possibility." And this praxis made Manu stand out of the crowd. In the spirit of Jesuit magis, he thought and acted differently.

These qualities stood out when he was the national chaplain of AICUF. Before and during these years Manu struggled through successes, failures, accolades and criticism but emerged triumphant because of his faith in his Master. He loved deeply and he could translate his love into action. The ones, 'who spell God in different forms' know that they will merge with Him soon. And Manu has merged at his prime age of glorifying God.

- Fr. Walter Fernandes, S.J, North Eastern Social Research Centre, Guahati, Assam.

ASSOCIATES

UNIQUE FATHER MANU, WE SALUTE YOU!

A Life of Periphery:

Fr. Manu had periphery livelihood on earth. He consciously chose such a life to work for the marginalized people of different oppressed sections in order to achieve socio-economic-cultural rights and live a life of dignity. This life he had with actual grassroots people as well as the intellectuals on the global level.

Simplicity and Solidarity:

Manu's livelihood was marked by simplicity and solidarity with the needy. He was inspired by Karl Marx, Thiruvalluvar, Periyar EVR, Mahatma Phule, Savithri Phule, Ambedkar, Sri Narayana Guru, Perun-chiththira-naar, a Tamil Scholar, Nelson Mandela and the laughing Jesus of Nazareth and other pictures. Along with their images, photos of children and relatives and friends, he had in his room, and the photo of his parents. His dynamics and mechanism included many things, in particular, reading regularly on ECOSOC Rights of the United Nations, and daily newspapers.

Fr. Manu considered the following persons as his Spiritual Gurus: Frs. Anthony De Mello, Dick McHugh, Rex A. Pai, Aizpun, and Gabriel Ekka of Madhya Pradesh. His Mentors in AICUF were Fr. Paul de la Gueriviere, Fr. Pierre Ceyrac, and Fr. Claude D'Souza. His close collaborators in the Society of Jesus, as this writer remembers, were: Frs. Stan Lourdusamy, Joe Mike, Yesu Marian, Mark Stephen, Maria Arul Raja, Joe Xavier (Delhi), George Joseph, Jebamalai Raja, P. Fr. Kumar, Antony Raj, Egerton Perera of Sri Lanka, Soosai Manickam, Arul Sivan, Francis P Xavier, Pooranam De Mel, Britto Vincent, and Fr. X. D. Selvaraj of CPCI and many more.

Spirituality:

Fr. Manu's spirituality had a particular dimension: "When I was hungry, you gave me to eat . . . when I was a stranger, you accepted me . . . I was in prison and you came to visit me". These are the words of his laughing Jesus of Nazareth. Fr. Manu had elaborately shared such experiences on these levels with very close friends.

Great scholars from different countries expressed that they were inspired by the wisdom of Fr. Manu. Some of the names, from the writer's memory, are given below:

Jesuit Father Peter Henriot of Washington D. C., Father of Street Theatre Badal Sircar, Prof. Marc Colpaert of Belgium and ICMICA's Dr. Rajkumar, Dr. Victor Karunan, Dr. Anselmo Lee, and Dr. Laurentia.

In brief, Manu's GREATNESS comprised humility, humour, self-effacement and unique leadership.

UNIQUE FATHER MANU, WE SALUTE YOU!

- **Dr. S. J. A. Packiaraj, PhD.**

(Fr. Manuel Alphonse, SJ, was a Friend, Co-Worker, and Guide to this writer, Dr. S. J. A. Packiaraj, from 1981 to 2018. The writer has limited his jottings, being conscious of other contributions of his Associates on him.)

Fr. Manu should be remembered as a great leader and he should be followed

A great man is the product of his age, but gives back with compound interest what he has received from his age. Manu strengthened, improved, exalted the time-spirit and the time forces in the midst of which he was born and brought up. He did something more – he led them on into useful and fructifying channels pregnant with lasting good. By every word of this definition, Manu was great.

Speaking about Dadabhai Naoroji, Surendranath Banerjee stated: “Always working for the best and hoping for the best. Dadabhai’s optimism was deepened and accentuated by its close contact with the young men of his generation. The word ‘despair’ vanished from his vocabulary”. That was true of Manu also.

Martin Luther king once said: “If a man is called to be a street sweeper, he should sweep streets even as Michael Angelo painted, or Beethoven composed music, or Shakespeare wrote poetry. He should sweep streets so well that all the hosts of heaven and earth will pause to say, he was a great street sweeper who did his job well”. Manu showed us way to sweep the place where ever we are.

He was a prophet

He was a prophet but not in the traditional sense of the term but he was a prophet whose presence always encouraged the budding leaders and inspired them. He was a beacon light for many who were swimming in the sea of economic, social, cultural turbulence. Prophets were leaders without offices and their real ability is to arouse their followers’ interest so that the followers will accept prophetic goals and support these goals enthusiastically. Often the supporters become the followers and the leaders become the prophets. Manu was one such prophet. He was a semi divine person. What hope, what faith, what sublime duty and what undying in the destinies of the economically poor and the socially marginalised. His presence was always a source of extraordinary support for the ordinary mortals like us. The students, the teachers, the social activists, the leaders of the NGOs, politicians and the religious were always inspired by his thoughts, words and actions.

As Mathew Arnold wrote: “His place became the home of the last causes, and forsaken beliefs and unpopular names, and impossible loyalties”. Manu’s office was always a centre for refugees.

The extraordinary simplicity of Manu stunned many of us. His penetrating questions rendered us dumb. He used to say law was for man and not otherwise. His words were wise and his actions had far reaching impact.

Intellectuals often indulge in academic wrangling over theories or schools of thought mindless of ‘man’. Referring to this, John Batt wrote about the celebration of famous jurists thus,....

“Their hallow concepts, tea cup debates, and important ideas debase modern jurisprudence. Their obsessions are unworthy and intellectually subversive..... in an age when man’s annihilation is a possibility and individual’s alienation is a fact”. Manu stood apart in any crowd of intellectuals. Manu was a great master of facts and figures. His mind was so logical that vague idealism had no place in it. He always contradicted his critics with facts, figures, logic and philosophy. He disarmed them with his conviction, practice and with his life.

He was an idealist

He was an idealist to the marrows of his bones. Manu was a bigger than any office he held, larger than his vocation and greater than many men of letters. His vision, his thoughts, his words and his actions were inspiring and they forced us towards divinity. He was controversial. His views were often criticised and his words were not accepted by many. Whenever an existing paradigm is challenged or changed, majority disagree and criticise. Often relationships became sour and the consequences are unpleasant.

Though he had many friends in the West (who mourned deeply on hearing the news of his death), though he had contacts with many associations at the global level, he was strongly against ‘Westoxication’ of any kind. He always stood for justice, moral rectitude, austerity and he always stood against ostentation and exploitation of every kind and injustice of any shade.

To honour men of greatness and secure their friendship rare
Is deemed indeed the rarest of the things which rarest are. (Kural - 443)

அரியவற்று ளெல்லாம் அரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல். – (குறள் எண்: 443)

It was an honour to be with Manu. Manu was always coining and contemplating new ideas, concepts, models and plans. He was always busy looking at alternatives whether in the macroeconomic policies or in agricultural practices or in rendering social service.

Manu was great!

I was fortunate to know him to learn from him and to have lived with him.

St Ignatius said once:

If God causes you to suffer much, It is a sign that

He has Great designs for you.

And that certainly intends

To make you a SAINT

Manu suffered much

But he never complained!

-Prof. Dr.Victor Louis Anthuvan

Dean – Research Professor of Finance, LIBA, Loyola Chennai.

Fr Manu, A Thinker and an Advocate of Social Justice & Human Rights A Tribute

Fr Manu was a friend, comrade, mentor and guide to me over 40 long years. My association with him started as a student activist in All India Catholic University Federation (AICUF), lasted throughout my time as a lawyer in Chengalpattu, director of Legal Resources for Social Action (LRSA) and Rural Development Society (RDS), continued during my time working for Amnesty International and later in my semi-retired life as an independent consultant.

It is a great privilege and an honour to have worked closely with Fr Manu at the time he initiated the Tamil Nadu Peoples Forum for Social Development and the Centre for Budget and Governance Accountability. He served on the Board of LRSA and RDS until his demise. I met him during my visits to Chennai and had innumerable and lengthy conversations with him on topics ranging from the Indian and global socio-economic, cultural and political realities to organic bio-farming and secular social spirituality.

I join you all in paying tribute and celebrating the life and contributions of Fr Manu to the humanity, particularly students, activists and the marginalised in India and beyond as a thinker, advocate of social justice and a defender of human rights, more specifically the rights of Dalits and Indigenous People. He has been a staunch advocate of Social Justice and a defender of human rights in general and the rights of Dalits and Indigenous People, in particular. Fr Manu's more than two decades of work with students through his various roles in AICUF including as its National Director, made a huge difference in the lives of students, many of whom continued their commitment to social justice in a variety of ways.

My last face to face meeting with Fr Manu was at the gathering of many social activists, ex-AICUFers, students, young persons, and friends and associates of Fr. Claude D'Souza gathered at St Joseph's Boys High School in Bengaluru on 11 August 2018, to celebrate Fr Claude's life and work. Fr Manu was strongly advocating the importance of nurturing student/youth movements in support of the social change in and around that meeting.

From my own experience of growing up in AICUF, a student movement grounded in the socio-political struggles at campus and in the wider world at that time and being a product of "Project Know India", I see the need and urgency of organising and mobilising students and young people and building and growing youth movements for systemic change addressing the root causes of the problems. It is even more so at a time, those in power are successfully exploiting the anxiety of people over inequality and identity, creating fear that unleashes identity-based hatred and violence. We need uncompromising defiance and work to halt the shrinking of civil society space, undermining the hard-won human rights and freedoms and systematic attacking human rights defenders.

In remembering the life and work of Fr Manu and paying tribute to him, the words of AICUF Poonamalle Declaration, “We were born into an unjust society, and we are determined not to leave it as we have found it” has even more resonance to me today. I recommit to continue my contribution; however small and in whatever I do at the present stage of our life.

-Gnanam Devadass
London

“Weak threads strong ropes”

- Fr. Manuel Alphonse SJ

Father Manu – remembered as a source of inspiration and social conscience

As I was shown into his office at Social Watch-Tamil Nadu for my first meeting with Fr Manu in 2004, I felt immediately in the presence of a man radiating human warmth. When I spoke in my rusty Tamil, he was wreathed in smiles and opened his generous mind and his heart to me. From that moment, I knew that this was a man with whom I wanted to work in my striving to understand the complex and harsh nature of caste discrimination in India. Manu, I was sure, would be a sensitive guide in working collaboratively as researchers in the struggle of Dalits for justice, and in communicating the painful life of contradiction that is forced upon Dalit Christians. My trust in Manu was many-times fulfilled. Manu had a deep dedication to the struggles of the oppressed. To say that when I met him he had given his life to this struggle, is no hyperbole. Indeed, Manu told me that having been given life after a very serious illness, social justice and the plight of the Dalits had become his purpose. To work with such a man, has been a privilege.

In 2009, Fr Manu joined our ambitious three-year anthropological research project on ‘Caste Out of Development: Civil Society Activism and Transnational Advocacy on Dalit Rights and Development’, funded by the UK Economic and Social Research Council. I say ‘joined’ our project, but in reality Manu was our driving force and our conscience. Through Social Watch-Tamil Nadu I saw how Manu’s powerful intellect could be brought to the service of social justice, the data and analysis that would amplify personal commitment to the level of policy change and challenge. The achievement of the work that Manu led on the Special Component Plan, the drive towards legislative change in this area, and the new initiatives in Dalit-focused and gender-aware social equity budgeting was, and remains, of profound importance.

In our work as a research team from different national, regional, gender and caste backgrounds, Manu was our conscience. He was passionate in his challenge to researchers to be socially accountable. Rightly, he would not allow research to be merely academic, and held us responsible if there were empty chairs in our discussions where Dalit activists themselves should be sitting, or if some of us were speaking out of turn *about* those who should voice their own experience. Manu understood how power worked in all its subtlety. He was willing to call out privilege – including his own. He was not only an advocate for those whose voices matter, but one who insisted that we had to subject ourselves to the critical scrutiny of those who are oppressed by the structures that also give privilege from which we benefit. He insisted that this accountability is not just an individual matter but a collective and public accountability.

Manu was a man with the wisdom and humility to be open to being questioned, and the courage to speak truth to power. He was unafraid to confront institutions he saw as perpetuating wrong. He understood how institutions function and are to be challenged in their own terms. He enacted the insight of the great Dalit leader Dr B.R. Ambedkar who insisted that it is the oppressed we should listen to, not just because their experience is truth, but because they provide the “social conscience” and the “motive power for progress”. Manu so

often reminded us, as Dr Ambedkar said, “in the poor lies acute social conscience and social thought... [The] life of the higher orders, on the other hand is too busy or too prosperous and the individual too much self-contained and self-satisfied for the conception of social progress to be more than a passing thought of a rare moment... it is the lower classes that we must look [to] for the motive power for progress.”

Manu took this sentiment to heart. He did not seek acclaim, honour or the public stage, but gave amplification for the voices of the oppressed.

Manu was a man of great compassion, personally. The years of our working together involved for me harsh personal challenges and losses, and I do not think that without his care, love and wisdom I would have been able to continue with our shared endeavour. I will forever be grateful to Manu for his kindness, his challenging thoughts, and his infectious chuckling sense of humour.

Rest in peace, great soul.

-David Mosse
Professor of Social Anthropology
SOAS University of London

Organic Intellectual
“Voicing the Voiceless”

– Fr. Manuel Alphonse SJ

MANU A GOOD BUDDY

Oh my beloved friend Manu, your departure was shocking, the consolations can never equate it. I cry like a man who lost his close friend, here is a poem

Our glory, O, lies slain upon the high places!
How the mighty have fallen!
Tell it not to the world,
proclaim it not in the streets of Choolaimedu;
the sadness still lingers

You mountains of Thomas Mount
let there be no dew or rain upon you,
nor bounteous fields! For there the shield of the great soul was defiled,
the shield of Ephesians, anointed with oil no more.

From the blood of the dead,
from the fat of the mighty, the bow of Manu did not turn back,
nor the sword of Manu's disciples return empty.
Manu, beloved and lovely!

In life and in death they were not divided;
they were swifter than eagles,
they were stronger than lions.

O children of Chennai, shed tears for manu,
His tireless efforts to the marginalized brethren,
who clothed them with Honor, in luxury,
who put glamour of hope on their apparel.

Manu lies slain by the cruelty of sickness,
upon your Heavens be received by your gods.
I am distressed for you, my brother Manu;
greatly beloved were you to me;
your love to me was wonderful, more than anybody.
It amazes, how quickly changes occur,
the constant flowing of rivers,
The tides bringing freshness, I
like the wind blows fresh air,
Your acts of valor would inspire us
more when we turn weary.

How the mighty have fallen,
and the weapons of goodness perished!
Memories of Manu constantly driving us
to the task you set forth for us,
confidently giving us aspirations to win
despite any challenges.
Manu you are flowers in my garden
and wind beneath my hair.

One more hug I wish I could bestow upon you
Yes, my brother Manu , when tomorrow begins,
do not think we are far apart,
our hearts are just an inch away.
Take care Manu.

-Michael .R. Hubert
Shabnam Resources
Old No 5 New No 13 Buddha Street
Rangarajapuram
Chennai 600024

*I died and was brought back to life by Friends;
To be risen is to multiply loaves, multiply presences.*

– Fr. Manuel Alphonse SJ

Fr. Manu – A Fellow Campaigner

Fr. Manu has been a distinctive friend and a fellow activist to me since 1980s. My association with him commenced when I started serving in PEAL, Madurai. AICUF- House, Chennai, was the center where I met him for the first time, when I came for an orientation course on Marxism dealt by Fr. Kappan. I was very passionate as a new entrant to this social action field, but when I met Fr. Manu, my first impression was that he was a very unfriendly person and tight lipped. In those days, I never knew, honestly, anything about Jesuits or AICUF or even SCM etc., But when I met him later after a couple of years, his eye brows raised to know that I am the Secretary of PEAL. He quietly asked me whether it was possible for me to meet him on the same evening after dinner and I was wondering. When I met him promptly, his main interest was to know what happened in PEAL and how I became the Secretary so soon. That gave me an opportunity to share about my background, how I resigned my Govt Job, joined PEAL and how Annan Y. David decided to lead SSI-SamathuvaSamudhayaIyakkam - which caused me to take up the saddle of PEAL. Perhaps my enthusiasm, the Marxian perception, leadership skills and the little commitment for the marginalized people would have developed a kind of soft corner in him and a sense of intimacy for me. That meeting helped me to become close to Manu and after that I had the privilege to enter his room at any time and he used to welcome me with his own smile, which had gone to the level of cracking jokes and spending more time in discussing the issues of the exploited even past mid night. I started calling him as Manu instead of Fr. Manu.

Manu and I became still closer in our interventions when Mr. Mistry from Gujarat (currently in INC) came to share his views and expertise on Budget monitoring. It was Manu who called me from Chennai to organize a meeting at Madurai for the Social Action Groups where Mr. Mistry came and spoke in the presence of Manu. PEAL became a strong Network partner for Social Watch where Manu played premier role in Budget Monitoring and Analysis. When I emerged as a Dalit Rights Defender in 1990s, Manu was the one who showed special interest as he was also for the Dalit Rights and Empowerment. We used to discuss a lot on the status of Dalits, the Dalit Net Works in TN, Dalit Movements and Dalit Political Parties. He was for a strong Dalit Network in TN to undertake various interventions to challenge Caste and Untouchability. When I emerged as an Ambedkarite but at the same time subscribed to Marxian ideology to challenge both caste and class-based oppression and violence, Manu showed strong interest to listen to me and encouraged me as well.

When we founded NCDHR and I moved to Delhi as its General Secretary, Manu used to visit our National Secretariat whenever he was in Delhi. His commitment for Budget Monitoring, Social Audit, and his enthusiasm for monitoring the SCP- Special Component Plan meant for SCs- really excited Mr. Paul Divakar, my Colleague-Convener of NCDHR, to include this important intervention under NCDHR which today helped to promote DAAA – Dalit ArthikAdhikar Andolan. Since we had our contact with Mr. Christudas Gandhi, the IAS officer, it was easy for NCDHR to emerge as the pioneering organization for SCSP Monitoring at the national level. However, we could proudly remember and accept that Manu was the main person behind this significant initiative in NCDHR.

Manu after leaving SW, concentrating on promoting Dalit Entrepreneurship as he was categorical that challenging untouchability practices alone is insufficient for Dalit empowerment. When I met Manu last, he was forthright in telling me that ensuring civil political right is necessary, but along with that, Economic empowerment of Dalits is a MUST for Dalits to regain their dignity, equality and also to sustain the same. When I shared that I am also thinking on that line, he invited me to Vettavalam where he was staying at that point of time for a detailed discussion, strategizing and the possibility to work together.

I delayed meeting him. But that never took place. When I heard from Delhi that he passed away, first I wished it should be a fake news. When I got it confirmed, I was deeply disturbed and intensely saddened. I could not make it for his funeral. But later, I visited Loyola College Chennai along with my wife Guna and we paid our sincere respects by saying a personal prayer at his grave. We left with a very distressed heart.

What a soft spoken, diligent, committed, loving and straight forward person Manu was! He was a rare piece and a great personality and it is difficult to replace him as a person, a friend and a committed Activist cum Mentor. His early departure is certainly an impairment to many especially to the marginalized and very particularly to Dalits. For his friends like me, it is indeed an irreparable loss!

Praying God to Bless his Soul to Rest in Peace!

-Dr. Vincent Manoharan
National Convenor-NDCW
National Dalit Christian Watch
New Delhi – 110 008

Fr. Manu remained one of those exceptional spiritual leaders who did not believe so much in the existence of God in extra-terrestrial abode as much as in the existentialism of the discriminated people in the world. “Service to God is nothing but servicing the vulnerable” - was his motto.

Fr. Manu in many ways showed me the way to strengthen our guts in standing up to authorities, to achieve justice for people, especially for those who get dominated by power-lobby.

அருட்தந்தை மனு ஒரு உண்மையான முனிவராக இருந்தார். எளியவரிடம் எப்போதும் முனிவைக் (சினத்தை) காட்டாதவர். அதே வேளை அதிகாரத்தால் ஆதிக்கம் செய்ய எத்தனிப்போரிடம், கிஞ்சித்தும் தயங்காது முனிவைக் காட்டியவர். ஆகவே அவர் ஒரு மெய்த்தவ முனி.

அருட்தந்தை மனு அவர்களை இயேசு பிரானின் உண்மையான சீடராகப் பார்க்கலாம். இயேசு பிரான் சொன்ன மொழியான “நான் சமாதானத்திற்காக வரவில்லை; பாகுபாட்டை உருவாக்கவே வந்தேன்” என்பதைத் தம்முடைய துறவற வாழ்க்கையில் அப்படியே கடைபிடித்தவர். அவர் சார்ந்த சபையின் சமாதானத்தைவிட, பட்டியலினத்தவரின் பங்கேற்பால் பாகுபாடு வரும் எனின், இயேசு பிரான் கட்டளையை மேற்கொண்டு அந்த பாகுபாட்டுத் தடத்தில் பயணம் செய்தவர்.

திரு. இரா. கிருத்துதாசு காந்தி இ.ஆ.ப (ஓய்வு)
முன்னாள் கூடுதல் தலைமைச் செயலர் (தமிழ்நாடு)
தொலைபேசி: 9444045215

A Tiny drop in the Mighty flow;

Rolling and Rolling, Dying and Rising, that's me!

- Fr. Manuel Alphonse SJ

Dear Fr Manu,

It is almost one year since you left us eternally. I was afraid of encountering this 1st anniversary of your departure as I did not want to confront the saddest memory again a year ago.

I could not believe that my visit to Chennai in late August in 2018 was the last meeting with you.

When I visited Chennai late August last year to meet you, you looked fine and we talked a lot about many things, not only our common memories of the past but also our common future dreams and plans in 2021 specially a gathering of all ex-IMCS and ICMICA and other friends on the occasion of the centennial of Pax Romana movement which started in 1921.

Pax Romana was so important for us as it was our common parents and at the same time children.

I remember the time when we met first in 1988 at the AICUF House in Madras (now Chennai) when I was working as Secretary General of Pax Romana IMCS – International Movement of Catholic Students (IMCS) Asia based in Hong Kong. You were national chaplain of the All India Catholic University Federation (AICUF) based in Chennai. I drank masala chai a few times while discussing and working with you, and we used to stroll in the campus of Loyola College during break.

From the very moment of our first encounter at the AICUF house, I felt so strongly that we were so closely connected spiritually as if we were brothers in one of the previous lives. Although we were physically separated that time between Madras, and Hong Kong, your spiritual accompaniment was so important that I was able to for complete my mandate in IMCS Asia (1988.9-1991.10) despite hard challenges.

We began to meet again regularly when I was working as Secretary General of Pax Romana-International Catholic Movement of Intellectual and Cultural Affairs (ICMICA) (1997 to 2004) based in Geneva. Although we were physically separated between Geneva and Chennai as you were pro-bono Asian spiritual adviser of ICMICA Asia, we were working very hard to revive the ICMICA Asia, a rallying platform for Catholic lay movement engaged in peace and justice. Again your spiritual accompaniment was so precious that I was able to complete my mandate (1997-2004) again.

Since my first visit to Tamil Nadu and India 1988, my journey to discover India and the world started with you. We were together Hyderabad at Asian Social Forum in 2003 and Mumbai for World Social Forum 2004, and New Delhi, etc. We were also together at many different locations in Asia and beyond organizing and attending different meetings and conferences.

We really enjoyed working together, specially drafting final statements of international conferences that we attended together. It became part of the historical documents in PaxRomana ICMICA.

There was no barrier of hierarchy or nationality between us.

You were a lay-like priest and I was a priest-like lay person. You were a Korean-like Tamil and I was a Tamil-like Korean. We were simply Tamil, Korean or Asian looking temporary residents in this planet. Thanks to you, I became a lay Jesuit, because you taught me about how to live a lay Jesuit spirituality independently.

I still vividly remember alleys and streets where we were strolling side by side sharing and discussing about so many things about our life, work and missions. It was a sacrament of confession and spiritual exercise of Ignatius of Loyola between two Jesuits. Those were the happiest memories in my life.

The news about your departure was too sad and shocking as it was only two months after our last meeting in Chennai where we made the third plan in 2021. However, now I can appreciate that opportunity that was very timely, and at least we were able to celebrate the 30th anniversary of our encounter and common journey of the 3 decades (1988-2018).

While writing this letter to you, the happy memories of the last 3 decades have just flashed by in my tears but I can still smile at you thinking about your smiling face. Once again I want to call your name now.

Fr Manu !

Can you hear me?

How is your heart?

...

Cheers ! Stay well !

For the last 30 years, you were my mentor, spiritual adviser, chaplain, and most importantly my companion.

Thank you so much for being with and in me in this life.

Meeting, knowing and working with you was the best part of my life.

As a farewell, I wish to sing a song "You Raised Me Up" with a sense of deepest gratitude.

When I am down and, oh my soul, so weary

When troubles come and my heart burdened be

Then, I am still and wait here in the silence

Until you come and sit a while with me.

You raise me up, so I can stand on mountains

You raise me up, to walk on stormy seas

I am strong, when I am on your shoulders

You raise me up: To more than I can be.

You raise me up, so I can stand on mountains

You raise me up, to walk on stormy seas

I am strong, when I am on your shoulders

You raise me up: To more than I can be.

With love and hope in Christ,

-Anselmo Lee

Manu, Anna...

I still remember first time I met Manu.

I landed in Tamil Nadu as a part of ALBOAN's team for the rehabilitation work in the post-Tsunami intervention. My meeting with Manu was a kind of "blind date". We did not know each other before and we were supposed to spend 10 days travelling all around TN visiting the affected areas by tsunami from Chennai to Kanyakumari.

Those intense days of several visits and meetings with many people were the starting point of our friendship. After that first journey, we shared several visits and conversations in India as well as in Bilbao.

I am very proud of saying that Manu was my guide in the Tamil land. He was a perfect supporter to understand the complexity of the context and he was a real bridge to reach grass roots organizations fighting for the rights of Dalits and women.

Manu was a bright person. He could deliver a superb speech in front of the best minds in a high-level forum. Besides this, Manu was humble enough to remove his chappals and share an idli with sambar while listening and consoling a widow in a rural village. That was the real brightness of Manu, his true humility, his closeness and his great commitment in the defense of human rights.

Manu, Anna, it was a privilege to learn from you. Take care of us.

Nanree.

Vanakkam.

-Lucia Arana Iruarrizaga

Former Asia desk officer in ALBOAN's Foundation

Tribute for Fr. Manu

I first met Fr. Manu at his SWTN office in Chennai in 2008 when I was doing a scoping exercise of budget groups across the country for the International Budget Partnership. His warmth and down to earth nature, and his strong human rights perspective on all that was happening around us created immediately made for close bonding between us. After that when I joined IBP full-time and got immersed deep into budgetwork across the country I had many more opportunities to interact and engage with him at meetings and workshops related to budgets and social accountability. His contributions and support in these workshops with his knowledge and perspective was very critical.

What I admired most in him was his unstinting support to dalit budget work. He helped facilitate and initiate other budgetgroups to take up dalit budget work and today many of these groups are doing exceptional budget work from the perspective of themarginalized and neglected communities. But equally important was his concern for democratic rights and governance and this legacy I think is very important in present times with shrinking tolerance of human rights work and action by the current regime. We certainly miss his energy and spirit on this front in these intolerant times. He was indeed a shining star in both the budget arena and the human rights world.

-Ravi Duggal

Coordinator IBP (International Budget Partnership)

Associated with International People's Health University.

Remembering Fr.Manu

The passing away of Fr.Manu is a great loss to human rights activists particularly activists working on budgets in social sector related to dalits and adivasis. Remembering Fr.Manu means remembering his enthusiasm, energy, experience and gentle advice. He will always remain as an inspirational personality to all who are working in social movements. We came in touch with Fr.Manu in the meetings and workshops organised by Ford Foundation in early 2000. His accuracy in making his view points from the rights based perspective in analyzing budgets drew us to him.

He was very keen to reach to the groups who are working with marginalized communities and was always enquiring about the details of our field work and the impact of it. He was eager to know about the new programmes and their effectiveness that were launched by the Government of Andhra Pradesh. He was also sharing the advocacy work that they were doing with the government of Tamilnadu on Scheduled Castes Sub Plan and various schemes that resulted through their intervention.

We came much closer to his thoughts while working in the networks formed by Centre for Budget and Governance Accountability (CBGA) and National Foundation for India (NFI) in the last one decade. He was a strong believer of democracy and accountability of the government to the poor and oppressed. He also believed in the power of people to fight the mighty. Walking hours and talking hours with him is really memorable. He was always enthusiastic about even a small intervention. He was also mooting with an idea of bringing groups together in Southern India to work on a common broad based agenda. Fr.John Kumar made some efforts in this direction.

We will miss his concern, affection and appreciation of our work from now onwards but his memories will remain fresh in our thoughts.

-Hilda and Bose

CRSD/AP Budget Centre

Email: crsdorgatp@gmail.com

EX-AICUFERS

Fr. Manu was a well informed and humble man. From the micro to the macro social issues he was always ready to share his knowledge on issues that violated the rights of marginalized communities. His talks were always thought-provoking and inspirational. His ability to analyse social, political and economic issues were par excellence.

Fr. Manu was a keen listener. He always encouraged us to express our opinions fearlessly and to take a bold stand.

RIP Fr. Manu. You will always be in my thoughts and deeds... When in doubt I will remember your words, 'stand up and demand justice'.

-Sandra Joseph
Professor, Stella Maris College

Manu: The ordinary man's visionary.

In a room full of neatly organised books, located on the first floor of the building adjacent to the so called chapel Manu would spend his time on the desk reading, writing or having a chat with those who came. He appeared to be a very unassuming person dressed in light coloured shirts (that were often too big for his size) and dull coloured pants. No onlooker would even mistake him for the genius he was.

In the field of peace building we have a term called “connectors”. This normally refers to institutions or people who have the ability to bring people together based on issues to promote the justice and peace. If you can imagine Manu in that place he would be a perfect fit. With little effort he was the sugar block that would automatically attract people around it. This was, I believe, because of his unlimited generosity: it could be in terms of lending books, sharing a meal, lending money or even to the extent to lending himself to be the dad to several people when they go married against the wishes of their kith and kin.

Having lived in the company of giants like Fr. Claude, Fr Ceyrac, Fr Gurevier, Fr Stan and so on, he seemed to be seasoned by them. Clearly he had a bit of them in him that was quite visible to us. The ability to respond immediately to crises be it personal, social, economical or political he was ready. He always had a word or two on any topic and never hesitated to be brutally critical and call it useless if it actually was so. The combination of passion for work with the compassion for the poor was a clear blend in him.

Personally, I can recount several experiences of very close encounter with him. The most important of all of them did not come after lengthy interactions but during small passing conversations. At a point we met every day for almost five years and just exchanged good morning talks that lasted less than 5 minutes. At other points we used to catch up for dinner at Annai Mess for a simple dosai and a bulls eye egg, the occasional, brief phone call. He would

ask a simple question and we would pour out our heart to him. On his side he would also do the same.

These exchanges were not only useful but inspiring and empowering. They often challenged us to think boldly and speak out without fear. Sometimes I would want to reflect on some issues with somebody, when there was a starvation for intellectual camaraderie, when one felt you needed someone who would have the depth of understanding on an issues that at the level at which you expect, often times there was no place to go except Manu. He understood the need for such companionship and was willing to be the other hand to clap along.

Creatively thinking about empowering the underprivileged and laying the track for empowerment was a unique skill Manu had. He had meandered from the students movement to organic farming and had come a long way. In his journey he never limited himself to himself he dared to work with and for others and more importantly he was willing to dream with others. A classic case of dreaming a dream and sharing a dream.

I still can't believe that he is gone as his memories live on.

**Florina Xavier,
Act for peace &
Gladston Xavier
Professor, Department of Social Work
Loyola College
Chennai.**

சிகரம் தொட்ட போராளி

மனிதத்தின் மாண்பை பறை சாற்றிய பகுத்தறிவாளன். ஒடுக்கப்பட்டோரின் உரிமைக்குக் குரல் கொடுத்த அறிவாற்றலின் அருவி, துணிச்சல் மிக்கவர், சிந்தனை சிற்பிதன் ஆளுமையால் தனக்கென்று ஒரு அங்கீகாரத்தைநம் நாட்டிலும் அண்டை நாடுகளிலும் நிலை நாட்டியவர் அறிவு, ஆன்மீகம் இரண்டையும் பகுத்தறிவோடு பல இளைஞர்களின் ஆஸ்தான குரு அனுகியவர் சமத்துவத்தை பறைசாற்றிய போராளி வாழ்ந்தோம் மறைந்தோம் என்றில்லாமல் மறைந்த பின்னும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மாமனிதர்.

அவர் புகழ் வாழ்க!

**-Bridget
Ex- Aicufer**

எனது ஆளுமையைச் செதுக்கிய ஆயன சிற்பி மாமனிதர் மனு அடிகளார்

இளையோர் இருபாலரிடை 20ஆண்டுகள் இறையூழியம் செய்தவர் கிறிஸ்டர் கிரிகிஸ் என்னும் பெண்மணி. Eveything you need to know about Guys நூலெழுதியவர். நூலின் முதல் அத்தியாயத் தலைப்பு 'The T-shirt' அதைப்படித்ததும் என்னைப் பாதித்தமனு அடிகள் மனக்கண் முன் தோன்றினார். வெளிர் நீலநிறடி-சர்ட் சென்னை அய்க்கைப் நுழைவாயிலில் பார்த்தேன். வணக்கம்! என்றதும் ஒரு தலையசைப்பு பார்வையில் கூர்மை; ஊடுருவியநோக்கு. 'யார் இந்த புது ஆள்?' என்றகேள்வியோ! இறைக்குறுக்கீடு நிகழ்த்திய சந்திப்போ! அதுநட்பாக—'பிறைநிலவாகி பெரியோர் நட்பு முழுநிலா நிறைவாகும் வரைவளரும்' பழகப்பழகப் பாலும் இனிக்கும் அமுது என்கிற அனுபவமான பழகியல் பண்பாளர் அவர். சுமார் 38 ஆண்டுகளுக்குமுன் அந்தரநடை நடந்து பின்னோக்கிக் காலவாகனப் பயணித்தநாள்கள் அவை!

சிற்பத்தை வடித்து முடித்தபின் கடைசியாகக் கலைஞன் உயிருட்டிப் புத்துயிர்க்கும் உறுப்பு கண்கள் என்பது அழகியல் இரகசியம்! அவரது பார்வையின் தொடுதலில் எனது ஆளுமையின் பரிபக்குவம் செய்யும் பரிமாணங்களது ஆற்றல் அவரது புற-புலன் பார்வைக்கு தொடர்ந்து இருந்தது. "கண்கள் உடலுக்குவிளக்கு; கண் நலமாயிருந்தால் உங்கள் உடல் முழுவதும் ஒளிபெற்றிருக்கும்" (மத்.6:22) என்னும் இயேசுவின் வார்த்தைக்கு இலக்கியமான மனுவேலரது விழிகள்!! அகில இந்திய அளவில் இருபால் இளையோரது பாதைகளில் புதியஒளியை அது பாய்ச்சியது. அன்று தலைமைத்துவர்கள் பணி.கே.அமல்,பணி.ஹென்றி ஜெரோம்; பணி.சிங்கராயர், பணி.பால்மைக், பணி.குமார் போன்றோர் முதல் இன்றையபணி. இம்மானுவேலர் வரை அவரது ஆளுமையின் முத்திரைகளது மரபுவழித் தொடர்ச்சியை தரிசித்ததுண்டு...அவரதுஎளிமைக் கோலம் தந்தைசிராக்கின் பிரதிபலிப்போ!

இயக்கமே அவரது இதயத்துடிப்பு; அத்துடிப்பின் வெடிப்புப் பிழம்புகளாய் "அநீதியான சமூகத்தில் பிறந்துவிட்டோம் அதை அடியோடு மாற்றாமல் விடமாட்டோம்!" முழக்க வீறும் வீச்சும் எதிரொளித்த இளையோர்! அதிலும் ஒடுக்கப்பட்டு, ஓரம்கட்டப்பட்ட சமூகத்தைத்தன் இறை அழைப்பின் இலக்காகவரித்துக் கொண்டு வசப்படுத்திய—அவர்களது வளர்ச்சியிலும் உயர்ச்சியிலும் தனதுவாழ்வின் அர்த்தநிறைவைக் கணந்தோறும் நேசித்து சுவாசித்த உயிர்மூச்சின் ஞாபகப் படிமங்கள் என்றென்றும் நெஞ்சின் அலைகளாய் அலைமோதுகின்றன. சமூகம், அரசியல், பொருளாதாரம், மதம், கல்வி, கலாச்சாரம் போன்ற அனைத்து அமைப்புத் தளங்களிலும் பரந்தவாசிப்பும், பட்டறிவும், தேடலும், தெளிவும், தோய்வும் வாய்ந்த நிறைகுடம் அவர்.

இயக்கத்தை ஒருங்கிணைப்பது, நேரநிர்வாகத்தைக் கடைப்பிடிப்பது, கலந்தாய்வு செய்வது அறிவியல் நோக்கில் பகுத்தாய்வது, மாற்று சிந்தனையின் பிதாமகன் எட்வர் டி போனாவாய், ஒடுக்கப்பட்டோரின் கல்வியாளன் பவுலோபிரேயராய் அண்ணல் அம்பேத்கரியராய் ,பெரியாரியராய்க் கூடுவிட்டு கூடுபாய்ந்து சித்தத்துத்துவ— புத்தத்துவப் புதுப்புதுப் பிறப்பெடுப்பது போன்றவை அவரிடம் இக்கட்டுரையாளன் கண்கண்ட விந்தைகள்! எந்த முடிவையும் நசுக்கப்பட்டவர் நலன் நோக்கில் அடிப்படை மாற்றம் காண்பது, அதற்கான செயல் திட்டம் தீட்டுவது தலித்துகள் - பெண்கள் ஒடுக்கு முறைகளது ஒத்தமை எதார்த்த ஒப்பாய்வு செய்வது, அறிவுநுட்ப அறிவாற்றல், உணர்ச்சி அறிவாற்றல், ஆன்மீக அறிவாற்றல் ஆகிய கண்ணோட்டங்களில் பாதிக்கப்பட்டோராக உணரச்செய்வது, இனி செய்ய வேண்டியன என்ன? என்னும் செயல் திட்டம் தீட்டுவது ஆகிய செயல்துவே சிறந்தசொல் என்று கற்பித்த மாமனிதர் அவர்! இயேசுவின் மனநிலையே அவரது வாழ்வியக்கம்!

எரிக் பிராமின் அன்பு என்னும் கலைஞானி! சகோதர அன்பு முதல் இறைமை அன்புவரை பல்லாயிரம் இளைய இதயங்களைக் கொள்ளை கொண்ட ஆளுமை கொண்டவர். அவரது கலகலகலச் சிரிப்பு, கள்ளமற்றபேச்சு, பால்நிலைப் பாகுபாடுகளைக் கடந்து பரிபாலிக்கும் தந்தைமை— தாய்மையின் நேசம், உள்ளம் திறந்து உறவாடும் உரையாடல் கலையில் வெல்லும் வித்தகம் எவரிடமும் எந்த நல்லவற்றைவும் அறிவதிலும், புரிதலிலும், பாராட்டுதலிலும் உச்சம் தொடும் உன்னதம் முதலியன நெருக்கமாக அவருடன் இளையோரை வழி நடத்துதலில் உடனிருந்த எனது மறக்க முடியாத மலரும் நினைவுகளே! இன்றும் பிரமிக்கவைக்கும் அவரின் வேர்களாய் - விழுதுகளாய் - கனிகளாய் சாகச— சாதனைச் சரித்திரம் படைத்தவர்கள் இயக்கமாய் வாழ்கிறவர்களே! உதாரணத்துக்கு...ஒரு சிலபேர்!

கிராமப் புறத்தில் கிரியா— பள்ளி நிறுவனராய் ஆங்கிலம் - தமிழ் - அறிவியல் மாணவர் பல்லாயிரம் பேரைப் புடம் போடும் திரு.ஜான் பீட்டர், சமம் குடிவரிமை மக்கள் இயக்க நிறுவனர் வழக்கறிஞர் சி.ஜே.இராஜன், மனித உரிமைமக்கள் கண்காணிப்பக நிறுவனர் மனித உரிமை போராளி திரு.டிபேன், பெங்களூரில் அச்சுறுத்தல்கள் நடுவே அனைத்துலக மனித உரிமைக் கிளை அலுவலகப் பணி செய்யும் திருமிகு.ராஜி, அரசு மருத்துவமனைகளில் இம்மியும் ஊழலின்றி மக்கள் பணியில் வலம் வரும் 'டெர் ரீடா தேவநேசன் மருத்துவர், சமூகத் தணிக்கை & சமூகக் கண்காணிப்பகம் இயக்குனர் பணி. குமார் சே.ச. தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனத் தலைவர்கள் போன்ற எண்ணற்றவர்களில் மனு அடிகளாரது புடம் போட்டதங்கங்கள் என்றும் உண்டு!

நேற்றுவரை அவர் இருந்தார் என்பதால் இவ்வுலகம் இன்று பெருமைப்படுகிறது!

நெருநல் உளன் இன்று இல்லைஎன்னும்
பெருமைஉடைத்து-இவ் உலகு (திருக்குறள் 336)

-முனைவர்:அ.அந்தோனி குருசு,மேனாள் அய்க்க.ஃப்
ஊக்குநர், திருச்சிராப்பள்ளி,
தமிழாய்வு & கலைப்புல தலைவர்,
தூயவளனார் கல்லூரி

என் நம்பிக்கை... வலிமை.... என் ஆற்றல்
மாமனிதர்.மனு சே.ச.

சமூகம் நேசித்த
சமூக அரசியல் விஞ்ஞானி இவர்.

வெற்று ஆடம்பரம் இல்லாமல்
தேவைகளின் அடிப்படையில் மட்டுமே வாழ்ந்தவர்

சாதி/சமய/சாத்திரம்/சடங்குகள் என அத்தனையும்
கடந்து உலகை நேசித்தவர்

தூய அறவாழ்வுக்குச் சொந்தக்காரர்
பண்பாளர், பாசாங்கு இல்லாத பாசத்துக்குரியவர்

சமூக நல்லிணக்கம், எளிமையான நிகழ்வுகள்
என்றும் இவருக்கு ஏற்படையதாக இருந்தன

அரசின் பட்ஜெட்டினை ஆய்வு விமர்சனத் தளமாக்கியவர்
ஒவ்வொரு தேர்தலிலும் மக்கள் தேர்தல் அறிக்கை தயார் செய்தவர்

அய்க்க.ஃப் மாணவர் இயக்கத்திற்குப் புதுக்
கொள்கை தந்தவர்

ஆயிரக்கணக்கில் மாணவ தலைவர்களை
உருவாக்கிய அற்புதமான மனிதர்

அடித்து மக்களின் ஆதரவு குரல்
விளிம்புநிலை மக்களின் குரலுக்கு
வலுசேர்க்கும் அறிவுக் களஞ்சியம்

சமூக பகுப்பாய்வை திறம்பட நடத்தியவர்
இவர் ஒரு ஆவணப் பெட்டகம்
இயக்கங்களின் வழிகாட்டி

இயேசுசபை தந்த இலட்சிய மனிதர்
சமூக கண்காணிப்பகம் உருவாக்கி மக்களின்
சமூக பண்பாட்டு உரிமைக்கு குரல் கொடுத்த மனிதர்

பல்வேறு சமூக அமைப்புகள் உருவாக பின்புலமாய் இருந்தவர்
வாசிப்பு இவரது சுவாசமாக இருந்தது
இயக்கக் கருத்தியல்களை உள்வாங்கி
யாருக்கும் அஞ்சாமல் விமர்சிக்கும் ஆற்றல் பெற்றவர்.

நிறுவனத் தன்மையை ஏற்றுக்கொண்டவரில்லை
தேசத்தின் பொருளாதாரப் போக்கை உற்று, உள்வாங்கியவர்

அய்க்க.்ப் மாணவர் இயக்கம் என்னை அவருக்கு அடையாளம் காட்டியது சட்டம்படிக்க சொன்னார். மக்கள் வழக்குரைஞராய் மாற்றி அழகுபார்த்தார் என் திருமணத்தை நடத்தி வைத்தார்.

அவரது பாசறையில் என்னை ஏற்றுக் கொண்ட பெருந்தகையாளர் எனக்கு ஆலோசனை வழங்கிய, என்னை செதுக்கிய வழிகாட்டி இன்று இல்லை.

அவர் இல்லாத வெற்றிடம் எனக்கு இன்றும் சூனியமாக
அவர் மறைவதற்கு
இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு அவருடனான என் இறுதி சந்திப்பு

அப்போது நடந்த உரையாடலின் வரிகள் இன்றும் நெஞ்சில்
ஈரம் காயாமல்

“மக்களை அதிகாரப்படுத்தும் மகத்தான
பணியை தொடர்ந்து செய்
மக்கள் தேர்தல் அறிக்கை தயார் செய்து
மக்களிடம் பிரச்சாரமாக எடுத்து செல்
அரசியல் கட்சிகளுக்கு
மக்கள் தேர்தல் அறிக்கையின்
மகத்துவத்தை உணர வைக்கும் பிரச்சாரங்களை மேற்கொள்...”

போர்க்குண தளபதியின் கட்டளை வார்த்தைகள் இவை..
அவர் விரும்பிய மகத்தான பணியினை, ஜனநாயக பணியினை
அவர் நினைவோடு

கூட்டு முயற்சியாக
நான் என்றும் தொடர்வேன் என
வீரவணக்கம் செலுத்தி
இந்நாளில் உறுதியேற்கிறேன்.

வழக்குரைஞர் சி.சே.இராசன்
மாநிலத் தலைவர், சமம் குடிமக்கள் இயக்கம்

நான் உன்னோடு .... உன் கையில்... உன்னில்...

ஒரு சாதாரண மாணவனாக சென்னை லொயோலா கல்லூரியில் 1992 ஆம் ஆண்டில் அடியெடுத்து வைத்தேன். நான் மனுவோடு எனது பயனவாழ்வை தொடங்கினேன். என் வாழ்வில் அவரோடு பயணித்தபோது எனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களை 3 கோணங்களில் பகிர் விரும்புகிறேன்.

நான் உன்னோடு:

மனுவோடு நான் ஒரு மாணவனாக, ஒரு தலைவனாக, உடன் பணியாளராக பிரயாணித்திருக்கிறேன். நான் அவரோடு பயணித்த அந்த நாட்களில், அவர்

- ஒரு சிறந்த சிந்தனையாளர்.
- மாணவரின் பார்வையில் சிந்திக்கக்கூடியவர்.
- சமுதாயத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களின் முன்னேற்றத்தை தொலைநோக்கு பார்வையில் சிந்திப்பவர்.
- மாணவிகள், பெண்கள் உரிமையை நிலைநாட்டுவதற்கு தளத்தை ஏற்படுத்தியவர்.
- மாணவர்கள் நடத்தும் போராட்டங்களில் தடைகற்களை விலக்கியவர்.
- மாணவர்கள் சுயமாக, தன்னிச்சையாக தங்களது தேவைகளை முடிவெடுக்க, விவாதிக்க தளத்தை ஏற்படுத்தியவர்.
- அனைவரின் கருத்தையும் மதிப்பவர், அவரின் கொள்கை நிலைப்பாட்டில் தளராதிருப்பார்.

அவரது வாழ்க்கையில் பயணித்த அந்த நாட்களில், எனக்கு கிடைத்த அனுபவங்கள் எண்ணிலடங்கா. அவரை ஒருமித்த சிந்தனையாளர்களை தொடர்ந்து ஒருங்கிணைப்பார். அவர் சிறுசிறு கலந்துரையாடல்கள் நடைபெற தளத்தை ஏற்படுத்துபவர். பல துறைகளில் இருக்கும் ஒருமித்த சிந்தனையாளர்களை ஒருங்கிணைத்து, நாம் ஏற்றுக்கொண்ட சித்தாந்தத்தை, ஒருமித்த கருத்துக்களை அவரவர் வாழ்வில் தொடர்ந்து செயல்படுத்த இயலும் என்பதை ஒரு கலந்துரையாடல் மூலம் தளத்தை ஏற்படுத்துவார்.

உன் கையில்:

தனிப்பட்ட விதத்தில் என வாழ்க்கையின் ஒரு சிறந்த வழிகாட்டியாக பயணித்திருக்கின்றார். தொடக்க காலத்தில் நான் மாணவ தலைவனாக இருந்து, பல மாநிலங்களுக்கு செல்லும் போதும் சரி அவர் என்னை சிறப்பாக வழி நடத்தினார். பல கருத்தரங்குகளில் நான் பேசும் போதும் சரி, இயக்கத்தைப் பற்றி ஆய்வு செய்யும் போதும் சரி, நான் இடறி தடுமாறினால், அவரிடமிருந்து வருகின்ற முதல் வார்த்தை “இது தவறில்லை; தொடர்ந்து செய்”, தவறுகள் செய்வதற்கு உரிமை உண்டு. தவறு செய்யப் பயப்படாதே என்று கூறியவர். தொடர்ந்து தவறை எவ்வாறு சரி செய்வது என்பதை என்னையே சிந்திக்க செய்து முடிவெடுக்க வைப்பார். என் வாழ்க்கையில் எனக்கு ஒரு நல்ல வழிகாட்டுதலாக அவரும், கிளேர் அக்காவும் தொடர்ந்து பயணித்தார்கள். எந்த பிரச்சனையை நான் சந்திக்க நேர்ந்தாலும், உரிமையோடு நான் பேசக் கூடியவர்கள் இந்த இருவர்கள் தான். சில நேரங்களில் இரவு நேரங்களில் அதுவும் 12 மணிக்கு மேலும் எனக்கு அவரது நேரத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறார்.

எனது 3 ஆம் ஆண்டு இளநிலைப் படிப்பின் போது, ஒரு கட்டையில் மிக்ஸி விற்பவராக பகுதிநேர வேலைப் பார்த்து கொண்டிருந்தேன். சிந்தனைகள் சிதறிக்கொண்டிருந்த அந்த தருணத்தில் அவரோடு கலந்துரையாடுகையில் Documentation Centre –ல் ஒரு ஆராய்ச்சி கட்டுரை எழுதுவதற்கு பணியமர்த்தினார்.

முதன்முறையாக தலித் மாணவர்களின் சவால்களை பற்றிய எனது கட்டுரைகள் “The Student News” என்ற செய்தி மடலில், மாத இதழாக வெளிவந்தது. இதன் வெளிப்பாடு தான் நம்பிக்கை – நான் அவர் கையில்.

இன்னும் பல நிகழ்வுகள் எனது வாழ்க்கையில் தொழில் வழிகாட்டுதல் (Career Guidance) உறுதுணையாக இருந்ததும் இவர்கள் இருவர் தான். தனிமனித வாழ்க்கையில் நான் சந்தித்த பிரச்சனையில் சரியான முடிவுகளை எடுக்க வழிகாட்டியதும் இவர்கள் தான். இவையணைத்தும் “நம்பிக்கை”(Trust) என்ற மந்திர சொல்லின் வெளிப்பாடு.

உன்னோடு:

மனு ஒரு சாதாரண மனிதரல்ல. என் வாழ்க்கையில் என்னோடு அதிலும் முக்கியமாக என்னுள் பயணித்திருக்கின்றார். பல நேரங்களில் நான் சோர்ந்திருந்த நேரங்களில், எனது இல்லம் தேடி, எனக்கு தைரியத்தை கொடுப்பவராக இருந்தார். என் மகளை நான் இழந்த போதும் சரி, எனது உடல் நிலை சரியில்லாத போதும் சரி, எனது இல்லத்தில் என்னை சந்தித்து தைரியம் கூறுபவராக மனுவோடு பேசுகின்ற அந்த சில மணிதூளிகள்.

- I. He is an empathizer but not a consoler
- II. He is an empathizer and he gives courage.

அதாவது, மற்றவர்களின் சோகத்தை புரிந்து கொண்டு, கற்பனையாக மற்றவர்கள் உள்ளத்தில் புகுந்து, அவர் உள்ள குமுறலை அறிபவர். பட்சாதாபம் கொள்வார். ஆனால் பரிதாபம் கொள்ள மாட்டார். மாறாக, அவர்களுக்கு தைரியம் ஊட்டுவார். மீண்டெழுந்து போராட ஊக்கப்படுத்துவார். இது தான் மனு. தொடர்ந்து என்னோடு அவர் பயணித்து கொண்டிருக்கிறார். ‘என்னில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தினார். நான் மற்றவர்களிடையே மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவேன்’ என்ற உறுதியுடன்.

அவரது சிந்தனையில்...

அவரது பாதையில்....

அவரது கனவுகளை நினைவாக்க.... தொடரும் பயணம்.

- ஜெர்ரி மார்ஷல்,
முன்னாள் அய்க்க.ஃப் மாணவர்

My association with Fr Manu started in the year 1989, when I was a member of the AICUF Tamil unit as a second year B.Sc. Mathematics student at Loyola College, Chennai. At the time he was the national director of AICUF and often came to our camps to present his thought-provoking social analysis class. From the beginning, his simplicity and meekness amazed me. His thirst to help the marginalized in society was admired by many of my friends during that time. When I became a full timer in the year 1991, I had the opportunity to become closer to him and he soon became more than a national director to me. I started looking up to him as a role model and further more at times even as a father figure.

The blind trust he had on people's ability to achieve something was beyond the reality. There was a time once when he offered me a job which required me to compile and edit a video on the history of AICUF. This would not have been an issue had I known how a video cassette even works. For him to trust me with this huge responsibility, gave me confidence to do beyond what I believed I was capable of. His friendship to me also extended to my family after I got married. As any married man would tell you, the married life is not easy and Fr Manu was always there for me in times of need.

Just like the impact he had on me, he also touched the life of my young daughter Ashwini. From an early age he was very fond of her and vice versa. As she was an only child, she would often go to his office to vent to him about the problems she encountered as a 5 year old child. Although there was a huge age gap between them never once did Fr Manu not take my daughter seriously and he would even go as far as to provide her with solutions or things to do to distract herself from her issues. This is how he also became a friend of my daughter, an unlikely friendship due to India's stigma on the casual interactions between an older and younger person.

Ashwini strongly believes that Fr Manu shaped her in becoming the person she is today by teaching her values that any other young child would not have had the opportunity to learn. I still remember the day she gave up her most beloved angel statue to Fr Manu when he was admitted in hospital. This may seem like a simple act of kindness but for her to give up something she adored as a 5 year old child in the hopes that it would protect him spoke volumes. I believe that it was then that he realized how much she cared for him and every time he met her, he would always thank her for the angel and tell everyone about how his little girl had grown so much as to sacrifice something for others in need.

Both Ashwini and I are forever grateful for the time we spent with Fr Manu and although we could not be with him during the final days of his life, he was constantly in our thoughts and prayers. Still to this day his work resonates with us and pushes us to be better members of our society. May his soul rest in peace with the angels in heaven where he belongs.

-Fredrick Stanislaus and Ashwini Fredrick

மீண்டும் எழுதுவோம்
தந்தை மனுவேல் அல்போன்ஸ் அவர்களை
உள்ளத்தில், சிந்தனையில், செயலில்...
அப்படியே கொஞ்சம்
இந்த வெள்ளைத் தாளில்
இப்படியாக அமர்ந்த தருணங்களில்
தடைவிதித்தாலும் மடைதிறக்கும்
கண்களாளும் மனத்தாலும்
காலி காகிதமாய்
மையற்ற பேனாவாய்
நான் வெற்றிடமாகி
தேடுகிறேன் தந்தை அவர்களை....

மீண்டும் எழுதுவோம் என்ற
எண்ணத்தோடு...
அன்று தாளெடுத்து அமர்ந்தபோது
மாணவனாய் மனக்குழப்பத்துடன்
அயக்க.்ப இல்லத்தின்
மாடியேறுகையில்
தோளில் தட்டிய
அந்த கரத்தின் நினைவு
“எங்க இந்த பக்கம்”
ராகமெடுத்த குரலில்
தந்தை மனுவேல்
“பாதர் உங்களை பார்க்கனும்
கொஞ்சம் பேசனும்
நேரம் இருக்குமா???...”
அவரோடு பேசியதில்
என் அழைத்தல் உறுதியாக
திடமாக திரும்பி நடந்தேன்
இளங்குருமடம் நோக்கி
இல்லையேல் குருத்துவம்
வேண்டாமென்று வெறுப்புடன்
வீடுதிரும்பியிருப்பேன்.
என்னை குருத்துவ
அழைப்பில் தொடரவைத்த
என் ஆத்மார்த்த குருவை
எண்ணியபடியே
எழுதாமல் மிதந்தேன்.

மீண்டும் எழுதுவோம்
உறுதியோடு அமர்ந்தேன்
மெய்யியல் படிப்பின் ஆய்வுக்காக

“ஒடுக்கப்பட்டோர் தத்துவம்
கற்பி கலகம் செய் ஒன்றுசேர்!”
தலைப்பை தேர்ந்தெடுக்கும் முயற்சியில்
குத்தியரஸ், பணி. காப்பான்,
சுவாரஸ் பிரபு,
பாபாசகேப் அம்பேத்கர்
இன்னும் பல
சிந்தனையாளர்களோடு
உரையாடிய நிறைவு
அவரோடு நிகழ்ந்த உரையாடல்
அன்றைய உரையாடல் நினைவில்
இன்றும் உறைந்துபோகிறேன்....

மீண்டும் எழுதுவோம்
மேலொருநாள் முயலுகையில்
உள்ளத்தில் உளைச்சல்
ஒரு பணியாளனாய்
தனி வாழ்வின் தத்தளிப்பில்
சூளைமேட்டில் அவர் நிறுவிய
சமூக கண்காணிப்பதின்
கதவை தட்டிய போது
“என்ன பிரச்சனை
முகத்தில் கலகலப்பு இல்லையே”
அவரின் வார்த்தையில்
என்னை மனபரிசோதனை
செய்த மருத்துவராக வரவேற்றார்.
உரையாடி, உண்ணக் கொடுத்து
அன்றிரவு அவரோடு
உறங்கி அடுத்தநாள்
விடைபெற்ற போது
உடன் பிறந்த அண்ணணாக
அவர் கையசைத்து நின்ற
அந்த காட்சியை, அனுபவத்தை
நான் சோர்வுறும் போதெல்லாம்
சொந்தம் கொண்டாடுகின்றேன்.
அந்த உறவாடலை உரைக்க
வார்த்தை தேடியதில்
நாட்கள் சில உருள...

மீண்டும் எழுதுவோம்
நாட்கள் குறைவென்று
நகைப்போடு அமர்ந்த போது
குலுங்கி சிரித்த அவர்முகம்

“உன் சிரிப்பு அற்புதம்
வசனங்களே தேவையில்லை
உன் நடிப்புக்கு
சிரிப்பிலேயே தொட்டுவிட்டாய்”
என் நடிப்பை விமர்சித்ததில்
குலுங்கி விழுந்த அவரின்
சலங்கைச் சிரிப்பைத்
தேடியவனாய் நின்றேன்
உடைந்த கால்களில் கட்டுடன்
அவர் கல்லறையின் கால்மாட்டில்
கால்கள் அல்ல மனம் வலிக்க....
இன்று அரங்க ஆளுமையாய்
தாயம்மா கிளேர்
போன்றோரின் தோழமையோடும்
நான் வளர அவரே திசைக்காட்டி.

மீண்டும் எழுதுவோம்
மீண்டொரு நாள்
எத்தனித்தபோது
களத்தில் போராட்டம்
காவல் துறை நெருக்கடி
வழக்குகள், விசாரணைகள்
சாதிய மோதல்
போர் கோலம் கண்ட
தருணம் நினைவில் நிழலாடியது
சற்றே இளைபாற,
சரியான தெளிவுற
மற்றுமோர் படையெடுப்பு
தந்தை மனுவேல் திசை நோக்கி
நீண்ட உரையாடலில்
மீண்டது அவரது அனுபவம்
அடுக்கித் தொடுத்த
அத்தனை கேள்விகளுக்கும்
திருப்பிக் கேட்ட தன்
ஓரே கேள்வியால்
விடை தேட வைத்து
விடை கொடுத்த
அற்புத ஆலோசகர்
விலையில்லா ஆசான்
மீண்டும் கிடைக்குமா
அத்தகு ஆலோசனைகள்..??
ஏக்கத்தில் மூழ்கினேன்!

மீண்டும் எழுதுவோம்
தந்தை மனுவேல் அவர்களை
நட்புகள் தரும் நட்பு அவர்
தாயம்மா கிளேர், தந்தை குமார்,
தந்தை பாக்கியநாதன், தந்தை சூல்
அதிகாரி திரு கிருஸ்துதாஸ் காந்தி
ஊடகவியாளர் நீதிராஜ், மாற்க்
கோல்பார்ட்
பேரா சூ பாக்கியராசு, பேரா டேவிட்
மோசே
இன்னும் பல மதிக்கத்தக்கோரை
அடையாளம் காட்டிய
நட்பின், உறவின் அடையாளம்.

பொருளாதாரம், அரசியல்,
அம்பேத்காரியம், பெரியாரியம்,
தமிழ் தேசியம், சமூக மேம்பாடு,
இறைவியல், மெய்பியல்
சமத்துவ கோட்பாடு
சாதிய எதிர்ப்பு,
என சிந்தனை தளத்தில்,
செயல்பாட்டுக் களத்தில்
உற்ற தோழனாய்
உடன் பிறந்த சோதரனாய்
தந்தையாய், தாயன்பு தாங்கியவனாய்
அறிவிற் சிறந்த ஆய்வாளானாய்
ஆற்றுபடுத்துவோனாய்,
யதார்த்த ஆன்மீகவாதியாய்
சிறகுகள் விரியும்
சிறந்ததோர் ஆளுமை
தந்தை மனுவேல்!
அவரா இறந்தார்???

இல்லை ‘காலம்’ ஆகி நிற்கின்றார்.
ஆம் அவர் காலம்
எக்காலத்துக்கும் நாம் எடுத்துக்காட்ட
அவர் ஒரு காலம்
அவர் ஒரு சகாப்தம்
அவர் வரலாறு
அவர் திசை

அவர் இறக்கமுடியுமா?
அவர் காலமாய்
வாழ்ந்து கொண்டிருக்க
அந்த காலத்தை நாம்
மீண்டும் எழுதுவோம்
தந்தை மனுவேல் அல்போன்ஸ் அவர்களை
உள்ளத்தில், சிந்தனையில்,
செயலில்...

-அருட்தந்தை. ஜான் சுரேஷ்
பாலவாக்கம்

மனுவும் மாமனிதமும்

பல மாநிலங்களில் இருந்து மாணவர்கள் கூடியிருக்கின்றார்கள். அவர்களிடையே அமைதி ஏற்படுகின்றது. முகமெல்லாம் சிரிக்க மெதுவாகத் தலையாட்டியவாறு அவர் வருகின்றார். தரையில் அமருகின்றார். துண்டை எடுத்து போர்த்திக் கொள்கின்றார். மாணவர்களை தொடர்ந்து உரையாடச் செய்கின்றார். இறுதியாய் எல்லோருக்கும் ரொட்டித் துண்டுகளை சாப்பிடக் கொடுத்துவிட்டு “நல்லா செய்யுங்க” என்று கூறியவாறு எழுகின்றார். வியந்து பார்த்துக் கொண்டு இருக்கும் போதே நடந்து மறைந்து போகினார். முதற்காந்தம் அது.

தமிழ்நாட்டு மாணவர்களுக்கு பயிற்சி பாசறை நடை பெறுகின்றது. இறுதி நாள் தேசிய ஆலோசகர் வருகின்றார் என்ற பரபரப்பு. சிரித்துக் கொண்டே வருகின்றார். இறுதி வரிசையில் அமர்ந்து கவனிக்கின்றார். பாசறையை முடித்து வைத்து உரையாற்றுகின்றார். அருகில் அழைத்து “இதோ..அய்க்கப்பின் முதல் பாடகன்” என்று கூறுகின்றார். கரவொலிகள் எழும்புகின்றன. ஆயிரம் பட்டாம்பூச்சிகள் பறந்துவந்தன. நூற்றுக்கணக்கான பாடல்கள் வழியே மானுடநேய வாழ்வை நகர்த்தி வருவதற்கு அச்சாணி அவர்.

“மதுரைக்குவா” என்று அழைப்பு. பெங்களூரு சட்டக்கல்லூரியில் இருந்து ஆசை ஆசையாக வந்தோம். பார்த்த உடனே எடுத்துத் தந்தார். கையடக்க சோனி ஆடியோரெக்கார்டர் 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு விலையுயர்ந்தகருவி அது. “நீ கேட்டதை நானே சென்று வாங்கிவந்தேன். இதை வைத்து இன்னும் சிறப்பானதைச் செய்வாய் என்று எனக்குத் தெரியும்” என்றார். கையில் பெற்றபோது கண்கள் முட்டி வழிந்தன. “உன்னிடம் உன்னுடைய எமோசன் தான் முக்கியமானது” என்று தட்டிக் கொடுக்கின்றார். தமிழகக் காவல் நிலையங்களில் நிகழ்ந்த பாலியல் வன்கொடுமை குறித்த ‘சேற்றுப் புழுக்களா?’ எனும் பெண் விடுதலை அரங்கம் அதை வைத்து படைக்கப்பட்டது.

“உன்னைப் பார்க்கும் போது தான் உன் ஞாபகம் வருகின்றது. எங்களுக்கெல்லாம் தலைக்குமேல் நிறைய இருக்கின்றது. பெரியவங்களை பார்த்துப் பார்த்து உனக்கு என்ன நடக்கப் போகின்றது? இளைஞர்களிடம் செல். உன் கனவை அவர்களிடம் விதை. அப்போதுதான் உன்னால் ஏதாகிலும் செய்ய இயலும்.” படபட வென்று பேசுகின்றார். நெஞ்சம் சட்டென அதிர்ந்தது. முத்துப்பற்களும், கன்னக் குழிகளும் சிரிக்க எழுந்து அருகில் வந்து கை குலுக்கி “சென்றுவா” என்று அனுப்புகின்றார்.

“ஆறு ஆண்டுகளாக நீ அனுப்பிய ஆவணங்களை அனைத்தையும் எடுத்துப் போட்டு படித்தேன். மறுபடியும் வாசித்தேன். எல்லா வேலைகளையும் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு இந்த இரண்டு நாட்கள் அதைமட்டுமே செய்தேன். அதன் பிறகு எழுதுகின்றேன். நீ ஒரு கனவுக்காரன். உன்னுடைய கனவு மகத்தானது. பூமியின் வரலாற்றை பெரிய பெரிய கனவுகள் நகர்த்தி வந்துள்ளது. உன் கனவோடு நானும் இணைகின்றேன். நிறைய பேர் வந்து இணைவார்கள். அவரவருக்கு ஏற்ப ஒருங்கிணைத்து நனவாக்கி வெற்றிகாணுவாய். நான் ஆலோசகர் நிலையில் உன்னோடு இருப்பேன்”. அவர் கைப்பட எழுதிய ஆறுபக்கக் கடிதம் கல்வெட்டு பொக்கிசமாக எம்மிடம் இருக்கின்றது.

சென்னை சூளைமேடு. சித்ரா வணிக அடுக்ககம். மாடியில் ஓர் அறை. அது அவரின் இருப்பிடம் பள்ளியின் முழுநேர ஆசான்கள் கூடி இருக்கின்றனர். அவரும் பேராசான் பாக்கியராசும் அவர்களிடையே அமர்ந்துள்ளனர். புதியமா மனிதக் கல்வியின் முதல் பத்தாண்டுகளைத் திரும்பிப் பார்த்து மதிப்பீடு செய்வது நோக்கம். மூன்றுநாட்கள் கேள்விகள் கேட்ட வண்ணம் இருக்கின்றார். பதில்களைக் கூர்ந்து கவனிக்கின்றார். நான்காம் நாளில்

பரபரவென்று பேசத் தொடங்குகின்றார். “நான் நன்றாகயோசித்துவிட்டேன். உங்களுக்கு வெளியில் இருந்துயாரும் மதிப்பீடு செய்து தர இயலாது. எல்லாமே புதிதாக இருக்கின்றது.. நீங்கள் தான் உங்களை மதிப்பீடு செய்து கொள்ள இயலும்.” வழக்கம் போல முகமெல்லாம் புன்னகை. கண்களில் ஒளி. நாடுகள் கடந்து மதிப்பீடுகளில் மேதமை வெளிப்படுத்திய அந்தமகானின் தூய அன்பு ஈடுபாடு இது. ‘இப்படித்தான் வாழ்வாயடா’ என்று அவர் நமது உடல் அணுக்களில் புகுந்து குடியேறிப்போன நிகழ்வு அது.

“அவங்களப்படி இருக்காங்ககிளேர்? அவரைத் தெரிந்து இவரைத் தெரிந்து என்னபலன்? காசு உருவாக்கும் வேலைகளை செய்தமாதிரி தெரியலயே! ஏன் இவ்ளோ கஷ்டப்படனும்! இங்க ஒரு லட்சம், இங்க ஒரு லட்சம் சும்மா கெடக்குது. அதை காசாக்கி கொடுத்தாலும் அவங்க கஷ்டம் தீரும் .. “இதயத்தில் தனக்கு பொருந்தியிருந்த கருவியைத் தொட்டு அப்படிச் சொன்னார். உங்கமேல அவருக்கு எவ்ளோ அன்பு பார்த்தீங்களா?” என்று பகிரந்த தாயம்மாவை விழிவிரித்து பார்த்தனர் நம் குழந்தைகள்.

ஆசான்கள் சொல்வதை அப்படியே செய்து காட்டத் துடிக்கும் சீடன் நாம். அவர் எம் ஆசான். அவரிடம் எமக்கு எப்போதும் ‘பயமற்றபயம்’ உண்டு. இந்த சொல்லாடலுக்கும் பின்னே இருக்கும் உணர்வு அவருக்கும் எமக்கும் மட்டுமே நிகழ்ந்து போகும் அனுபவம். பூமிப் பந்தை உருட்டி வந்தகுருமார்களின் கூட்டத்தில் சக்தி அலையாக அவர் வீற்றிருக்கின்றார். அவர் எம்மோடு பேசியகுரல் காதுகளில் கேட்கின்றது. காரல் மார்க்சின் குரலும் இப்படித்தான் இருந்திருக்கும். எழுதிய கடிதங்கள் உசப்புக்கின்றன. மகாகவியின் கடிதங்களும் இப்படித்தான் வேலை செய்கின்றன. குருகுல ஒளி ஆகினாய்...மனுவே...பேரன்பே!

- எட்வின் முனியன்
குருகுல ஒளி

Manu and the right about turn in AICUF!!

The immediate task before Rev Manu was roping in the AICUF back to campus based on the Mylapore Minutes. To achieve this singular object, state wise secular student movements were launched and supported. Further, Women, Dalit and Tribal students groups and later commissions were formed. Once again students and students power was at the centre stage. As part of the new audience, Student News was sent along with the Rally the official magazine. The gap between his intellect and innate desire was achieved somewhat in 1995, when along with a few of his young, socially committed friends from ex ers and nonAICUFers launched the Centre for Budget and Governance Accountability (CBGA) that was a first of its kind in Tamil Nadu. The efforts are sustained as a premier civil society think-tank in the country.

In the state level he was one of the founders and convener of the Tamil Nadu Peoples' Forum for Social Development which started and connected budget reviews and budget advocacy to safeguard the socio, political, economic, and cultural (SPEC) rights of the under privileged. Later he founded the Social Watch–Tamil Nadu served as its director later, its mentor and guide.

From 2007 onwards he served as founder-core group member of the National Equity Watch, New Delhi. He had served as Asia–Pacific Advisor to the International Movement of Catholic Students (IMCS – Hong Kong) and Asia–Pacific Advisor-cum-Chaplain of Catholic professionals belonging to the International Catholic Movement for Intellectual and Cultural Affairs (ICMICA – Geneva).

In short, a life in its fullness he lived. However it was so unfortunate that two of the stalwarts of Aicuf should die in the same year. An irreparable loss to theAICUF indeed.

-D X Gnanaraj
National Full Timer 1980-81,
Retired Sr Accounts Officer, Ministry of Railways,
Southern Railway Chennai.

தந்தை மனுவேல் அல்போன்சு
மாற்றத்தின் தந்தை,
மாணவர்களின் வழிகாட்டி
புதிய சிந்தனைகளுக்கான திறவுகோல்

அகவை என்னவோ 68 தான்
ஆனால் சாதித்தவை அதைவிடமிகுதி
மாணவர்களுக்கு வழிகாட்டியாய்
இளைஞர்களின் துணைவனாய்
சமூக செயல்பாட்டாளர்களுக்கு நல்லதொரு முன் மாதிரியாய்
பல்வேறு சிக்கல்களுக்கு விடை கொடுக்கும் விடி வெள்ளியாய்,
சேக்சபையில் குடி கொண்ட பொதுநிலையினராய்
மதங்களை கடந்த மனித நேயராய்
இன்னும் பல இடங்களில் பலவிதமாய்
மனிதமாண்பை மட்டுமே
தன்னகத்தே கொண்டிருந்தவர்தான்
தந்தை மனுவேல்

தந்தை அவர்களை 1993-ல் இருந்து நான் அறிவேன். மாணவனாக, அய்க்க.ஃப் மாணவர்
இயக்கமாநிலத் தலைவனாக, AICUF-ன் National Team Member -ஆக, அவரின் கீழ் பணி
புரியும் பணியாளனாக (Social Watch) நல்ல நண்பராக என்று பல்வேறு தளங்களில்
அவருடன் பயணித்திருக்கின்றேன்.
எந்த ஒரு சிக்கலையும் மிக எளிதாக எதிர் கொள்கின்ற திறனை தன்னகத்தே
கொண்டிருந்தவர். பல நேரங்களில் பல நபர்களுக்கு மிக இக்கட்டான நேரங்களில் சரியான
முடிவுகளை எடுக்கவழிகாட்டியவர்.
அறிவு சார்ந்த தலத்தில் அவருடன் பயணிப்பது என்பது நாமே நம்மை மேம்படுத்திக்
கொள்வதற்கான மிக அரியவாய்ப்பாகும்.
அவர் மீன் பிடித்தும் கொடுத்திருக்கின்றார். மீன் பிடிக்கவும் கற்றுக்கொடுத்திருக்கின்றார். அவரிடம்
மீன் பிடிக்கக் கற்றுக் கொண்டவர்கள் தான் இன்று சமூகத்தின் இயங்கியல் வித்தையைகற்று
கொண்டவர்கள்.
தமிழகத்தில் சமூக செயல்பாட்டில் பல்வேறு முன் மாதிரிகளை உருவாக்கியவர், செயல்படாத
அரசை அதன் திசை வழியில் பயணிக்க வைத்த மகத்தானவர், மக்களுக்கானவர்,
மாணவர்களுக்கானவர்.
மனித மாண்பை என்றும் மதித்தவர்
ஓய்வறியா உழைப்பாளி
உழைப்பை முதன்மையாக்கி
மூலதனத்தை மக்களுக்கானதாகி
மக்களை மேம்படுத்திய மகத்தான மக்கள் பணியாளர்
மனு அவர்களின் நெறி வழி பாதையில் தொடர்ந்து பயணிப்போம்.

-தோழமையுடன் -த.சிரில் அலெக்சாண்டர், இயக்குனர்
மேக்ட் இந்தியா

எளிமையில் அருட்பணி மனு
பணியில் அருட்பணி மனு
நட்பில் அருட்பணி மனு

1987ல் நான் அய்க்க.ஃப் இல்லத்தில் பணியில் அமர்ந்தேன். அன்று முதல் 1996 வரை அருட்பணி மனுவுடன் அய்க்க.ஃப் இல்லத்தில் பணியில் இருந்தேன். எளிமையான தோற்றத்தைக் கொண்ட மனு அவர்களை நான் முதலில் கண்டபோது ஒரு அருட்பணியாளராகவே நினைக்கவில்லை காரணம் அவர் எங்களிடம் பழகின விதம். அவர் எங்கள் மேல் வைத்த நம்பிக்கை. வேலை நேரத்தில் கண்டிப்புடன் நடந்து கொண்ட அவர் எங்களிடமிருந்து அதிகமான திறமைகளை எதிர்பார்த்தார். ஏனெனில் அய்க்க.ஃப் தனது நிலையிலிருந்து பெரிய மாற்றத்தைக் காண வைக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார்.

1989ல் மனு அவர்கள் தேசிய ஆலோசகராக நியமிக்கப்பட்டதிலிருந்து அய்க்க.ஃப் இல்லத்தில் வேலைக்கு அதிகமான ஆட்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். பொதுச் சேவையில் ஆர்வமுள்ள பேராசிரியர்கள் திரு.பாக்கியராஜ், திரு.பெர்னார்ட் டி சாமி ஆகியோரை தன்னுடன் தனக்கு நிகரான பதவிகளைக் கொடுத்து அவர்களை அய்க்க.ஃப் வளர்ச்சிக்குப் பணியாற்றும்படி அழைத்தார். அய்க்க.ஃப் தேசிய நூலகத்தைப் புதுப்பிக்கும் வகையில் திருமதி கண்ணு மற்றும் திரு.தாமஸ், திரு.தனபால் சிங் போன்ற நபர்களை நியமித்து அவர்களுக்குப் பேராசிரியர் பெர்னார்ட் டி சாமி அவர்களை பொறுப்பாளராக அமர்த்தி தேசிய நூலகத்தை சிறப்பாக இயங்கச் செய்தார்.

மாணவர்களுக்காக Student News என்னும் சிறிய ஆங்கில மாணவர் இதழை இவர்கள் இணைந்து உருவாக்கச் செய்தார். அய்க்க.ஃப் ஆங்கில இதழான The Rally என்னும் மாத இதழை பேராசிரியர் பாக்கியராஜ் அவர்கள் தலைமையில் திரு.பால் ஜெயராஜ், திரு.வில்சன், திரு.சேகர், செல்வி.கல்யாணி போன்றோரை நியமித்து சிறப்பாக செயல்பட வைத்தார். தேசிய அலுவலகத்தை தன்னுடைய ஆளுமையின் கீழ் வைத்து அதில் திருமதி.ஸ்டெல்லா, திருமதி.செல்வராணி, அவர்களுடன் இணைந்து நானும் சேர்ந்து சிறப்பாக பணியாற்றி சிறப்பித்தோம். அருட்பணி. அமல் அவர்கள் அய்க்க.ஃப் இல்லத் தலைவராக இருந்து அவருக்குக் கீழ் திரு.சூசை மாணிக்கம், திருமதி.இலட்சுமி தேவி, திருமதி.மேரி, திரு.அந்தோணி என அய்க்க.ஃப் இல்லமே ஒரு பெரிய பணியாளர்களைக் கொண்ட அமைப்பாகச் செயல்பட்டது.

இப்படி அருட்பணி மனு அவர்கள் தனது பணிக்காலத்தில் அய்க்க.ஃப் தலைமைச் செயலகத்தை National, Documentation Centre, The Rally Office, AICUF Office, AICUF House என நான்கு Department ஆகப் பிரித்து தனது வேலையை பகிர்ந்து கொண்டு தேசிய அளவில் அனைத்து மாநிலங்களிலும் அய்க்க.ஃப் சிறப்பாக இயங்க தலைமை செயலகத்தைப் பயன்படுத்தினார். இதன் மூலம் அய்க்க.ஃப்பில் Dalit, Tribal, Women மற்றும் Refugee என்கின்ற Thrust Areas என அழைக்கின்ற பகுதிகளை உருவாக்கி கீழ் தட்டு மக்களுக்குக் குறிப்பாக மாணவ மாணவிகளுக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் வகையில் மிகவும் ஒரு அற்புதமான வளர்ச்சியை அய்க்க.ஃப்பில் கொண்டு வந்தார். இன்றளவும் அவர் உருவாக்கிச் சென்ற பணிகள் சிறப்பாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது.

மனு அவர்கள் நேரம் பார்க்காமல் தனது பணியை செய்யும் நிலையிலும் தன்னுடன் பணி புரியும் பணியாளர்களுடன் மிகவும் நெருக்கமாகவும், பாசத்துடன் நடந்து கொள்வார். வருடந்தோறும் பணியாளர்களுடனும், பணியாளர்களின் குடும்பத்தினருடனும் சுற்றுலா சென்று அய்க்க.ஃப் குடும்பம் என வித்தியாசம் இல்லாமல் பழகி வந்தார். அதே போல் தன்னுடைய சமூகப் பணியில் சேர்ந்து வரக்கூடிய இளைஞர்களை ஊக்குவித்தும் வந்தார். அவர்களுடைய திறமையை அறிந்து அவர்களுக்கு எந்த வகையில் உதவ முடியுமோ அதை எல்லாம் தாராளமாகச் செய்யக் கூடியவர் தான் அருட்பணி. மனு. அந்த வகையில் திரு.ராஜன், திரு.போஸ்கோ, திரு.ஈனாக் இப்படி இந்த வரிசையில் ஏராளமானோர் உள்ளனர்.

நான் அருட்பணி மனுவடன் பணிபுரிந்த காலம் முழுவதும் என்னால் அவரை மறக்க முடியாது. அவர் ஆற்றிய சீரிய பணியால் அய்க்க.பீ. மிகப் பெரிய வளர்ச்சியைக் கண்டது. அவர் ஆற்றிய பணி எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை இறைவன் அறிவார். இதே போல் அவர் ஆற்றிய அனைத்து துறைகளிலும் முழுமையான வெற்றியைக் கண்டார். அவர் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்தாலும் அவர் ஆற்றிய பணிகள் நம் கண்முன் தோன்றிய வண்ணமே இருக்கும். சிறப்பாக செயல்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும். இறைமகன் இயேசுவின் பணியை தனது வாழ்நாளில் நிறைவாக செய்து முடித்த அருட்பணி மனு அவர்களை இறைவன் தன்னுடன் அழைத்துக் கொண்டுள்ளார் என்ற மகிழ்ச்சியில் இறைவனுக்கு நன்றியை சொல்லுவோம்.

-திரு.நசரேஸ்
அய்க்க.பீ., சென்னை

“Faith, a rudderless boat, braving tempests”

-Fr. Manuel Alphonse SJ

இறைவன் துணை

அன்பால் அனைவரையும் அரவணைத்து
ஆண்டவர் இயேசுவின் அடிச்சுவட்டைப்பின்பற்றி
இன்முகத்துடன் அனைவரையும் அழைத்து
ஈடில்லா நன்மைகளை தன்னை நாடியவர்களுக்கு செய்து
உயர்ந்த இலட்சியங்களையாம் அடைய
ஊக்கமளித்த உத்தமர்
எண்ணில்லா நலன்களையாவருக்கும் செய்து
ஏற்றமாய் நீரிருந்தீர் இளையோரின் உள்ளங்களில்
ஏழைமக்களின் நினைவுகளில்
ஐயம் இன்றி எடுத்துரைத்தாய் அனைவரின் நலன்காத்தாய்
ஓய்மையாய் உம் பணியினை உலகரிய செய்தாய்
ஓய்வின்றி உழைத்து எளியோரின் வறுமை தீர்த்தாய்
குடமையினை செய்து பலனை எதிர்பாராத பண்பாளர்
புன்னகையுடன் எல்லோர் இன்னல்களையும் தீர்ப்பதில் வல்லவர்
வீரத்தையும், விவேகத்தையும் அனைவர்
உள்ளங்களிலும் ஊட்டிவளர்த்தவர்
மாணவர் உள்ளங்களில் தன்னம்பிக்கை வளர்த்த தன்னலமற்றவர்
அறிவுப்பசியினை தீர்ப்பதில் வல்லவர்
லயோலாவில் வேலை செய்த என்னை அ.யக்கப்
என்றவீட்டை அறிமுகப்படுத்திய உத்தமர்
அவருடைய வாசல் கதவு எப்போது பேச வேண்டும்
என்றாலும் முடியாது என்று சொல்லாமல் திறந்திருக்கும்
தலித் மாணவர்களை பண்பிலும், வீரத்திலும்
வளர்த்தெடுத்த மகான்
பெண்களின் உரிமைக்கு முன்னின்று கருத்துக்களை
எடுத்துரைப்பதில் அஞ்சாநெஞ்சாளர்
பெண்களுக்கு பயம் என்ற வாதத்தை
பெண்களின் அகராதியில் இருக்கக் கூடாது
என்று உரைத்த உன்னதர் உயர்ந்த பண்பாளர்
பெண்ணுரிமை இயக்கத்தில் துணையாக இருந்த Sister க்ளாரா அவர்களை நினைத்து
பார்க்கிறோம் பாதர் அவர்களுக்கு துணையாக இருந்த பாக்கியராஜ் சார் பெர்னார்டு டி சாமி
அவர்களை இந்த நேரத்தில் நன்றியோடு நினைக்கிறோம். சர்க்கார்
அவர்களை வைத்து எழுச்சிமிக்க நிகழ்ச்சிகளை நடத்திய வெற்றி பெற்றவீரர்.
இன்றும் என்றும் எமதுநினைவலைகளில்

-அ. சூசைமாணிக்கம், சூ. தைனேஸ்மேரி

5/113 அண்ணாநெடுஞ்சாலை

பொழிச்சலூர் - 74

Sometime in July 1990, I met Fr. Manu at AICUF house with a letter from my uncle seeking Loyola hostel admission. After a brief introduction I was asked to meet Fr. Alphonse Manickam, the then Assistant Director of Block 7, Loyola Hostel. He directed me to Fr. Jothi, the then hostel director. In the following week, I got admitted to the hostel. This familiarity with Fr. Manu naturally brought me close to AICUF. In the 90s the AICUF House used to be flooded with people all the time and it was generally regarded as a place where one can harness sensible thinking and instantly connect to reality. Our late-night non-stop deliberations on all kinds of social struggle with the stalwarts like Annan Santhappan, Annan Lenin, Annan Heston, Mathew, Thanthai Kamal, Stella Akka, Annan Rajan and Thanthai Manu at AICUF house gave altogether a different dimension to my student life.

Fr. Manu had always been a warm-hearted person. He had the generosity to accommodate people of all kinds and had always been a good listener. Even when some of us were able to resist and challenge some of the decisions of AICUF, as National Advisor he welcomed our views and continued to offer us space to grow. For a brief time, for reasons best known to none, some of us deliberately skipped our regular visits to AICUF and avoided coming face to face with Thanthai Manu, but he had always been the first person to break the ice.

A pat on the shoulder and a cup of tea at Kutty's shop were just enough to renew our friendship. His timely help and support when I was in trouble have made me what I am today. When I wanted to repay him after my employment he asked me to reciprocate his gesture through the most appropriate way possible, that was by helping someone in need as he did. For many days and weeks around 7.50am, we used to cross each other in front of St. Ignatius statue, Loyola College. I will be rushing towards the staff room from the parking lot and he will be going towards fathers' residence from Choolaimedu.

An occasional sharing or just a warm handshake or a mere exchange of a familiar smile, that's how we interacted with each other until the day before his demise. As and when I enquire about his health, he used to laud the progress that he had been making through alternative medicine and would expect my endorsement. But I had always been skeptical about his experiments. For the past few years, he was focusing on eco-friendly agriculture and used to narrate the immense potential that this venture could offer to rural sustainability. His determination, commitment, and unstinting support to the cause of Dalit empowerment and his deeper understanding of the rural masses have made his life truly inspirational. The SMS from Dr. Gladston announcing his sudden demise struck me while I was having lunch that made me quickly recollect the occasions where I shared food with him. May his soul attain eternal peace.

-Dr. M. C. John Milton
Head, Department of Advanced Zoology,
Loyola College, Chennai

SOCIAL WATCH-TN

எங்களோடு வாழும் எங்கள் தந்தை 'மனு அப்பா'

எங்கள் தந்தை மனுவை நான் அய்க்கப்(AICUF) மாணவனாக சந்தித்தேன். ஒரு வழிகாட்டியாக என் வாழ்வில் இணைந்த மனு எனக்கும் என் குடும்பத்திற்கும் பாசமிருந்த தந்தையானார். எங்களது குடும்பத்தில் ஒவ்வொரு நிகழ்வையும் தந்தை என்ற பெருமித்தோடு முன்னின்று நடத்தினார். எங்களது குடும்பம் புலம்பெயர்ந்து இங்கிலாந்தில் குடியேறியபோதும், அவரின் பாசமும் அன்பும் எங்களை எப்போதும் வழிநடத்தியது. எங்களைப் போல எனது மகள் நிட்டிஷாவும் அவரை மனு அப்பா என்று அன்போடு அழைப்பாள். அவரோ அவளை மகாராணி என்றழைப்பார். சிறுவயதிலிருந்தே அவளின் குறும்புகளையும், பாட்டையும், ஆட்டத்தையும் சிரித்து மகிழ்வார்.

ஒவ்வொரு முறை இந்தியாவிற்கு வரும் போதும், அவரின் அறையில் இருக்கும் வெண்பலகையில் நிட்டிஷாவை வரவேற்று எழுதிவைத்திருப்பார். மேலும் அவளையும் அப்பலகையில் எழுதவைத்து பார்த்து மகிழ்வார். 11 மாதம் முதல் இதை ஒரு வழக்கமாகவே வைத்திருந்தார். ஒவ்வொரு சிறு சிறு விடயங்களிலும் அவரது அன்பையும், அக்கறையையும், எளிமையினையும் நாங்கள் அனுபவித்தோம். நோயுற்றிருக்கையிலும் அவளின் நடன நிகழ்வுகளின் காணொலிகளை அனுப்பச் சொல்லி அதனை அவர் கண்டு மகிழ்ந்தார்.

இங்கிலாந்தில் நாங்கள் புது வீடு வாங்கி குடிபுகும்போதும் எங்கள் தந்தை எங்களோடு இருந்து அந்த சந்தோஷத்தையும் பகிர்ந்தார். அந்த நாட்களில் எங்களது வீட்டில் திருப்பலி ஆற்றும்போது நிட்டிஷாவை வருகைப்பாடல் பாடச் சொன்னார். அவளோ Mary had a little lamb என்ற ஆங்கில குழந்தைப் பாடலை பாடத்தொடங்க, வந்திருந்தோர் அனைவரும் சிரித்துவிட்டனர். அவரும் சிரித்துவிட்டு எங்களையும் அதனையே வருகைப்பாடலாக பாடசொன்ன அவரின் எளிமை வந்திருந்தோர் அனைவரையும் கவர்ந்தது. அவர் எங்களோடு இருந்த ஒவ்வொரு நிமிடமும் மறக்க முடியாதவை. எங்களது பெற்றோருக்கும் மேலாக எங்கள் வாழ்வில் ஒவ்வொரு முயற்சியிலும் சிறந்த ஆலோசகராக இருந்து ஊக்குவித்தார். எங்களின் ஆன்மீகம் மற்றும் ஆளுமை வளர்ச்சியிலும், மக்கள் பணி ஈடுபாட்டிலும் அவர் கற்றுக்கொடுத்த பாடங்கள் ஏராளம். நானும் எனது மனைவியும் மனுவின் அலுவலகத்தில் வேலைபார்த்திருக்கிறோம். அவரது பிரசித்தியும், பெருமையும், அறிவாற்றலையும் நாங்கள் நேரில் கண்டு, அனுபவித்து வியந்திருக்கின்றோம். எங்களது வாழ்வில் அவர் என்றுமே பாசத்தை மட்டும் அள்ளிக்கொடுத்தவர். எப்போதும் எங்கள் இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் தந்தை பாசத்தோடு கேட்டறிந்து, எங்களின் வாழ்வோடு ஒன்றி விட்டவர். தனக்கென்று எதையும் வைக்காது எல்லோருக்கும் எல்லாவற்றையும் தானம் செய்வதில் கைதேர்ந்தவர் மனு அப்பா.

அவர் உடலால் எங்களைப் பிரிந்த துக்கம் ஈடுசெய்ய முடியாதது. ஆனால். எங்களோடு அவர் வாழ்கிறார், வாழ்ந்துகொண்டே இருப்பார் என்ற நம்பிக்கை ஒன்றே எங்களை ஆற்றுப்படுத்துகிறது.

“மனு அப்பா உங்கள் வாழ்க்கை எங்களில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் அளவிடமுடியாதது. நீங்கள் விட்டுச்சென்ற உங்களின் நல்ல மதிப்பீடுகளை எங்கள் வாழ்வின் அடிச்சுவடுகளாக எடுப்பதில் உமக்கு பெருமை சேர்ப்போம், உம்மோடு நடப்போம்”.

என்றும் மனு அப்பாவின் பாசத்தில்
-மைக்கல் நாயகம், லிட்வின், நிட்டிஷா
இங்கிலாந்து

Fr.Manu – My God Father

எங்கள் வழிகாட்டி – எங்கள் குரு – எங்கள் கடவுள்

I am Feeling blessed – I have travelled with a “living god” for 14 years (2004 -2018).

Sounds miracle... My God Father has created a contact database in Excel sheet with more than 1000 contacts 20 years ago.

Sounds miracle... My God Father has created a library ... typed all details of about 1000 books in his excel sheet for easy retrieval; 20 years ago.

Sounds miracle... My God Father with multiple hats had just 10 folders in his e-documentation... He names all the Microsoft documents with the date format YYYY.MM.DD; to make easy for retrieval from the chronological order.

Sounds miracle.... My God Father is the one and only person in my life, who gives the strongest bonded hand- shake.

Sounds miracle... My God Father replies to each and every sms, email, whatsapp. I still cherish his appreciation messages to me... And I adore his documentation of the good-wishes he receives.

Sounds miracle... My God Father encouraged Natural Therapies. He created platforms to make his associates learn and practice the same.

Sounds miracle... My Soft hearted God Father sheds tears during all sorrowful events of people around him... especially during post-Tsunami meetings.

Sounds miracle... My generous God Father donates his every year Christmas gift cash to the person with utmost need.

Sounds miracle.... My God Father visited to my home after my delivery to bless my child... and encouraged me to travel to Delhi for a meeting, along with my daughter when she was 5 months old...

Sounds miracle.... My God Father came with his bible to save my daughter at ISABELS Hospital...

Sounds miracle... My God Father motivated me and created an opportunity to represent Social Watch Tamilnadu in conferences held at Thailand and South Korea...

Sounds miracle... My blissful God Father always gathers for birthday celebration of every staff member.

Sounds miracle... My God Father declares summer and winter vacation which is unique amongst NGOs.

Sounds miracle... My God Father discusses with each and every staff about their family... He becomes part of our family.

Fr.Manu is a Miracle. The Man Who Could Work Miracles.

I am striving to be his Disciple ... With Love & Gratitude,

S.Kamatchi,

Senior Researcher

Social Watch – Tamilnadu

கலவை மண் சிற்பம் நான் - சிற்பி தெய்வதிரு. மனு அடிகளார்

2006-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் தந்தை. சுரேஷ் அவர்கள் என்னை தந்தை. மனுவிடம் அனுப்பினார் அப்போது தந்தை. சுரேஷ் அறிவுரைத்தது நீ போகும் இடம் மிகப் பெரிய இடம், தந்தை.மனு மிக பெரியவர், அவர் எனக்கும் ஆசான் எனது வாழ்க்கையில் முக்கியமான ஒருவர் அவரிடம் இருந்து நிறைவாக அனைத்து நற்பண்புகளை கற்றுக் கொள்ளலாம். இனி எதற்கும் கவலை படாமல் போ என்று அனுப்பிவைத்தார். நானும் எனது கிராமத்தில் இருந்து சென்னை நோக்கி வந்தேன். ஏற்கனவே சென்னையில் சில கசப்பான அனுபவங்கள் பயத்துடன் சமூக கண்காணிப்பகம் வந்து சேர்ந்தேன்.

சமூக கண்காணிப்பகம் - தமிழ் நாடு என் வாழ்க்கையின் ஓர் சிறப்பான அங்கம். என் கண்கள் தந்தை.சுரேஷ் அவர் கூறிய வார்த்தைகளை வைத்து என் மனக்கண் தந்தை. மனுவை தேடியது வருபவர் அனைவரையும் ஏக்கத்தோடும், பயத்தோடும் பார்த்தேன். 9.45 மணியளவில் சாம்பல் நிற டி.சர்ட் அணிந்து கொண்டு எளிமை கோளம் பூண்டு மனு மகன் நான் நினையாத நேரத்தில் வருவதைபோல் தந்தை.மனு அவர்கள் வருவதை கண்டேன். அலுவலகத்தில் இருந்தவர்கள் முகங்களில் பயத்துடன் கூடிய மரியாதை மற்றும் மகிழ்ச்சியோடு வணங்குவதை கண்டு நானும் வணங்கினேன்.

பின்பு அக்கா. ஸ்டெல்லா அவர்கள் என்னை அழைத்து அறிமுகம் செய்தார். பயத்துடன் இருந்த என்னை கண்டு பயப்படாதே (அஞ்சாதே) நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று அந்த இறை மகன் கூறியதை நேரில் உணர்ந்தேன். சரி அக்காவிடமும், முனைவர். பாக்கியராசவிடமும் முதலில் பேசிவிட்டு என்னைவந்து பார் என்றார். அவர்களிடம் பேசிய பிறகு அவரிடம் சென்றேன் என்ன பிடித்திருக்கா இன்று முதல் வேலையில் சேர்ந்து கொள் என்றார். மார்ச் 19 என்பதால் நான் சூசையப்பர் திருவிழா சிறப்பிப்பித்து விட்டு வருகிறேன் என்றேன். அதற்கு சிறிய புன்முறுவலுடன் சரி என்றார்.

அன்று அவர் கையில் ஓர் கலவை மண் உருண்டையாய் விழுந்த என்னை ஓர் சிற்பமாய் உருவாக்க அழுத்தம் கொடுக்கவேண்டிய இடத்தில் அழுத்ததையும் நெளிவு கொடுக்க வேண்டிய இடத்தில் நெளிவையும், அன்பு, பாசம், கண்டிப்புடன் எனக்கு உருவம் கொடுக்க ஆரம்பித்தார் அவருடைய அனைத்து முகங்களையும் அவரது ஒவ்வொரு அசைவிலும், சொல்லிலும் கற்க ஆரம்பித்தேன். அலுவலகத்தில் கலந்தாய்வுகளில் என்னை அமர சொன்னார் எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி மற்றும் ஆச்சரியம் என என்றால் ஒரு அலுவலக உதவியாளனுக்கு சம உரிமை கொடுக்க எந்த நிறுவனமும் முன்வந்ததா நான் கேள்விப்பட்டது கூட கிடையாது. இன்னும் மேலும் மேலும் மகிழ்வித்தார் கலந்தாய்வில் என்னுடன் ஆலோசிப்பது, கருத்துகளை கேட்டு அக்கருத்துகளுக்கு மதிப்பளிக்கும் விதமாக அதை செயலாக்கம் செய்வது மேலும் அலுவலத்தில் என்னை விட உயர் மட்ட வேலை செய்பவர்கள் கருத்துகளுக்கு என்னிடம் கருத்துகளை கேட்பது மூலம் எனக்கு சமநிலை அங்கீகாரம் கொடுத்தார். மேலும் பொருட்கள் வாங்குவதற்கும் அலுவலகம் சார்ந்த வேலைகளில் நான் தன்னிச்சையாக முடிவெடுக்கவும் செய்தார். வெளியில் இருந்து யார் வந்தாலும் என்னை அறிமுகம் செய்து இங்கு ஆல்-இன்-ஆல் இவர்தான் என்று சொல்லுவார். அவனுக்கு எல்லாம் தெரியும். அவன் நன்றாக செய்வான். என்று பலரிடம் கூறி என்னை விட்டு கொடுக்காமல் பெருமைபடுத்தியது உண்டு.

தந்தை. சுரேஷ் அவர்கள் ஒரு முறை அலுவலகம் வந்த போது தந்தை. மனுவிடம் கூறியது அந்த கிராமத்தில் சேவியர் மட்டும் தனித்து தெரிகிறான் அவனுடைய சொல், செயல், நடத்தை அனைத்திலும் அவனிடம் தெளிவு தெரிகிறது என்னிடம் இருந்தவர்களில் ஓர் இடத்தில் அதிக காலம் இருக்கும் பையன் இவன் மட்டும் தான். என்று தந்தை.மனுவுக்கு நன்றி

தெரிவித்து கொண்டார். சிரித்தபடி அவனுக்கு இன்னும் திறமைகள் இருக்கு என்று என் வாழ்நாளுக்கு வலிமை சேர்த்தார்.

நான் கண்ட மீட்பர் (மெசியா):

என் வாழ்க்கையில் பலவற்றை கற்றுக்கொண்டு செல்லும் போது சுனாமியை விட வலிமையான ஒரு சோதனை. என் நாடி, நரம்பு, உடல், மனம் அனைத்தும் ஆட்டம் கண்டு செய்வது அறியாது நின்ற நேரத்தில் நான் நினைத்த ஒருவர் தெய்வதிரு.மனு அடிகளார். உடனே என் கைபேசியை எடுத்து என்ன நடந்தது என்று சொல்லும் போது அப்போதும் பயப்படாதே (அஞ்சாதே) நாங்கள் எல்லோரும் (முனைவர்.பாக்கியராசு, தந்தை.குமார், சகோதரி.கிளேர், அக்கா.ஸ்டீல்லா, நண்பர்.பாபு, சகோதரி.காமாட்சி மற்றும் சமூக கண்காணிப்பக குடும்பம்) இருக்கோம். என்ற குரல் எனக்கு மிகுந்த வலிமையை தந்தது, என் வாழ்க்கையின் மீது ஒரு புதிய நம்பிக்கை தந்தது. தந்தையோடு சேர்ந்து அனைவரும் எனக்கு ஆறுதலாகவும் துணையாகவும் இருந்ததற்கு அவரே ஆணியே. பின்பு வாழ்க்கை சரிபட்டு ஓடிக்கொண்டு இருக்கும்போது, கடன் பிரச்சனைகள், அப்போதும் எனக்கு வட்டியில்லா கடனாக பணம் கொடுத்து என்னை மீட்டார். சில நாட்கள் நன்றாக சென்றன சில கஷ்டங்களும் வந்தன அப்போது என்னை தேற்றி தைரியம் கொடுத்தார். பின்பு இராண்டாம் முறையாக என் வாழ்க்கையில் சுனாமி அப்போதும் அவர் என்னுடன் இருந்தார் அதில் இருந்து மீள என்னை தயார் செய்தார். அவருடன் சேர்ந்து சமூக கண்காணிப்பக குடும்பமும் சகோதரி. கிளேர், முனைவர்.பாக்கியராசு மற்றும் தந்தை.விக்டர் அவரை அறிமுகம் செய்து. அவர் மூலம் என்னை மீட்டெடுத்து, அடிக்கடி என் நிலவரத்தை கேட்பார். என் பிரச்சனைகளையும், எனக்கு வரும் சோதனைகளையும் பற்றி பேசும்போதெல்லாம் அவர் கண்ணீர் விடுவதை பார்த்து அவர் என்மேல் எவ்வளவு அன்பு கொண்டிருந்தார் என்று நெகிழ்ந்தேன். (அந்த அன்புதான் உயிர் விடும் போதும் உடன் வைத்திருந்தது) இன்னும் நிறைய சொல்லி கொண்டு போகலாம். இப்புத்தகத்தில் இடம் இருக்காது இவரை பற்றி சொல்ல...

கடைசி காலத்தில் நானும் அவரும்:-

2007-ம் ஆண்டு அக்டோபர்-26 முதல் முறை இதய நோயால் பாதிக்கும் போது நான் உடன் இருந்து பார்த்து கொண்டேன். அந்த அனுபவங்கள் நான் அவரை கண்டு வியந்தது உண்டு. அந்த மருத்துவமனை அனுபவங்கள் ஒரு தெய்வ செயல் போல் பல புதுமைகள் எங்களை வியக்க வைத்தது. அந்த அனுபவத்தை நேரில் மட்டுமே பகிர முடியும். நலம் பெற்று பரங்கிமலையில் ஓய்வு எடுத்த தருணம் நானும் எங்கள் சமூக கண்காணிப்பக குடும்பமும் பார்க்க சென்றிருந்தோம். எங்கள் அனைவரையும் ஆறத்தழுவிக்கொண்டார். அனைவர்களுக்கும் அன்பின் பரிசம் ஒருவித மகிழ்ச்சியும் கூட அவர் குணம் அடைந்ததை கண்டு. பின்பு மீண்டும் என்னை கட்டித் தழுவி என் தளபதி என்று கூறி மகிழ்ந்தார் எனக்கு இவ்வுலகில் பெரிய பதவி கிடைத்த சந்தோஷம். நானும், பாபுவும் மொட்ட தலையோடு இருப்பதை கண்டு கேட்டார் இருவரும் அவருக்காக வேண்டி கொண்டு வேளாங்கண்ணி சென்று வந்தோம். அதை அறிந்து நெகிழ்ந்தார்.

இரண்டாம் முறையும் நான் மருத்துவமனையில் இருந்தேன். மூன்றாம் முறை அதாவது இறப்பதற்கு முன் நான்தான் உடன் இருந்தேன். அந்த கடைசி நிமிடங்களை நினைத்தாலே நான் நாதி அற்று போகிறேன். என் ஈரகுலை காய்ந்து வரண்ட நிமிடங்கள்.

2018- அக்டோபர் 14-ம் தேதி அன்று அலுவலகத்தில் இருந்து கடன் உதவி பெற்று அவரிடம் ஏற்கனவே நான் பெற்ற கடனை திரும்ப கொடுத்தேன். அதை வாங்கிய அவர் இதைவாங்கி இந்த பணத்தை இயற்கை விவசாயத்துக்கு செலவிட போகிறேன் என்றார். பின்பு சரி உனக்கு இன்னும் வெளியில் வட்டி கடன் உள்ளதே அதை எப்படி சமாளிக்கபோர என்றார். நான் சற்று

சிந்தித்து என் அப்பாவுக்கு உடல் முடியாமல் போனதால் அவரால் வேலைக்கு செல்ல இயலவில்லை எனவே அவர் ஒரு மாடு கேட்டு உள்ளார். அதன் மூலம் ஒரு நாளைக்கு 150 ரூபாய் கிடைக்கும் அதை வைத்து குடும்ப செலவுகளை பார்க்கலாம் நான் இப்போது குடும்பத்திற்கு கொடுக்கும் பணத்தை சீட்டு போட்டு அதில் சமாளித்து கொள்ளலாம். என்றவுடன் சரி மாடு வாங்க கொஞ்சம் என் பங்கும் இருக்கட்டும் மீதியை நீ பார்த்து கொள் என்றவர் இப்போதைக்கு விடு எனக்கும் ஒரு சில வேலைகள் இருக்கு அது முடிந்ததும் உன் கடனை முழுமையாக அடைக்க திட்டம் போடலாம் என்றார். நான் அவர் இருக்கிறார் என்ற சந்தோஷம் பல கனவுடன் நிம்மதியும் அடைந்தேன் ஏன் என்றால் அவர் சொல்வதை செய்யக்கூடியவர்.

மறுநாள் நெஞ்சை பதறச்செய்தது. அவருக்கு உடல்நிலை மோசமானது. திரும்பவும் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டார் அப்பவும் நான் உடன் இருந்தேன். தீவிர கண்காணிப்பு சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டது. சகோதரி. கிளேரும் உடன் இருந்தார்கள். மருத்துவர்களின் அறிக்கை எங்களை பயமுறுத்திகொண்டு இருந்தது நாங்கள் நம்பிக்கை இழக்கவில்லை இரவு முழுவதும் செபித்துகொண்டு இருந்தேன். இடை, இடையில் நான் நைசாக அவசரபிரிவுக்குள் சென்று பார்த்துவிட்டு வருவதுண்டு அப்படி செல்லும்போது ஒரு முறை விழித்து என்னை பார்து சிரித்தபடி நல்லா இருக்கேபா! என்றவுடன் நான் பெருமூச்சி அடைந்தேன் சிறிது பயம் நீங்கியது. இவர் தீவிர சிகிச்சையில் இருந்து கொண்டு அங்கு இருக்கும் மற்றவர்களுக்கு ஆறுதலும்,தேறியமும் கொடுத்துகொண்டு இருப்பார். அந்த மூன்று நாளும் இரவு அங்கேயே இருப்பேன் இடையிடையே போய் பார்ப்பேன் சிரித்தபடி என்னப்பா சாப்டியா என்று கேட்டு சிரித்தபடியே எங்களுக்கு தேறியம் கொடுப்பார். பின்பு தனி அறைக்கு வந்தவுடன் எனக்கு அவருடன் கூடவே இருக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது அவரின் ஓட்டுநர் என் நண்பன்.ராஜாவும் மாறி மாறி இருப்போம். அப்போது நிறைய விஷயங்களை பகிர்ந்து கொள்வார் எனக்கு அறிவுரைகளை கூறுவார். எப்படி எல்லாரிடமும் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று இது எனக்கு ஒரு தந்தை தன் மகனுக்கு இறுதிகால அறிவுரையாக அமைந்தது. அங்கும் என்னை வடிவமைத்தார். அந்த காலகட்டத்தில் அவருக்கு இரவில் வரும் கனவுகளை என்னிடம் கூறுவார் அதற்கு நான் விளக்கம் சொல்ல கேட்டு சிரித்துவிட்டு சிந்தனையில்... மெளனம் கொள்வார். அந்த கனவுகள் அனைத்தும் அவர் இச்சமுதாயத்தின் மீது கொண்ட அக்கறையாகவே இருந்தன. லயோலாவில் இரண்டு வார ஓய்வுக்கு பின் 17-ம் தேதி நவம்பர் மாதம் அவரது இறுதிநாள் என் வாழ்நாளில் அந்த துன்ப களம் என்னை சூழ்ந்தது மருத்துவமனை அனுபவம் நான் கண்ட பெரும் துன்பம். அவர் உயிர் பிரியும் போது நான் உடன் இருந்தது. ஒவ்வொன்றும் அணுவணுவாக என் கண்முன் நடந்தவை என்னால் வாய்விட்டு அழகூட முடியாததால் வாய் பொத்தி கதறியதால் என் மூச்சி குழாயில் இரத்தம் உறைந்தது உயிர் பிரிந்த உடலோடு வாகனத்தில் நான் மட்டும் இவர் ஆத்மாவோடு புலம்பி சென்றது. என்னால் விவரிக்க முடியவில்லை...

இறப்புக்கு பின் நான் கண்ட புதுமைகள் :-

- 1) அடக்கம் முடிந்த மறுநாள் லயோலாவில் அவர் இருந்த அறையில் அவரது படுக்கையை பார்த்து மனம் நொந்து அழுது அவர்மூலம் செபித்தவுடன் என் மூச்சி குழாயில் உறைந்த இரத்தக்கட்டி அங்கேயே வெளியேறியது. அவர் அற்புதம் செய்தார். இதற்கு சாட்சிகள் உண்டு.
- 2) என் குழந்தைக்கு உடல் நலம் சரியில்லாமல் இருந்த போது மனுதாத்தா கிட்ட சொல்லு சரியாயிடும் என்றேன். அவளும் வேண்டிக் கொள்ள உடனே உடல் நிலை சரியாகியது. அப்பா மனுத்தாத்தா சரிப்பன்னிட்டாரு என்று அவள் என்னிடம் சொல்ல என் மேய்ப்பர் என்னோடு இருப்பதை உணர்ந்தேன். இவ்வாறு இன்னும் பல...

3) அவர் அறையில் நான் வைக்கும் பன்னீர் ரோஜா ஒரு வாரம் வாடாமல் இருப்பதும் பார்த்த சிலரின் சாட்சி. அவர் அறைக்கு சென்று என் மன குமுறல்களை சொல்லும் போது எனக்கு கிடைக்கும் ஆறுதல்.

அவரே என் மேய்ப்பர் - அவரே என் மீட்பர் - அவரே என் மெசியா

அவரின் சிற்பம்

-சேவியர்.

தந்தை.மனு அவர்கள் அன்பானவர், எளிமையானவர், இனிமையானவர் அனைவரிடமும் சரிசமமாக பழகக்கூடியவர். அவருக்கு அவர் மட்டும் தான் நிகராக இருக்கமுடியும். அவருடைய வாழ்நாளில் அவர் செய்த ஒவ்வொரு செயல்களும், அவருடைய எழுத்துக்களும், வேலைகளும் அவர் பெயரை நிலைத்திருக்கசெய்யும். நான் அவருடைய மேற்பார்வையில் வேலை செய்ததை மிகவும் பெருமையாகக் கருதுகிறேன். அவர் எங்களுக்கு வழிநடத்துபவராக இருந்து, அலுவலகத்தில் மாதாந்திர மற்றும் வருடாந்திர திட்டமிடலின் போது ஒவ்வொரு பணியாளர்களுடைய குடும்பத்தின் எதிர்காலத் திட்டமிடலை செய்ய கற்றுக் கொடுப்பார். எந்தவொரு சூழ்நிலையிலும் அவருடைய அலுவலக பணியாளர்களை வெளி இடங்களிலே அல்லது வெளிநபர்களிடமோ விட்டுக்கொடுக்கமாட்டார். தந்தை.மனு அவர்கள் சமூக கண்காணிப்பகத்தின் மிகப்பெரிய சொத்து. அவர் எப்பொழுதும் எங்களுடன் தான் வாழ்கிறார். எங்களை வழி நடத்துகிறார். நான் பணப்பிரச்சனையில் இருந்தபொழுது எனக்கு உதவிசெய்துள்ளார். ஒவ்வொருவரின் தனித் திறமையையும், தனி முன்னேற்றத்தையும் ஊக்குவிக்கக்கூடிய மாமனிதர் அவர். தந்தை அவர்கள் ஒரு சாதாரண வேலை செய்தாலும் உடனே பாராட்டிடுவார். அதுவே நான் மேலும் மேலும் அடுத்த வேலை செய்வதற்கு ஒரு பக்கபலமாகவும் ஊக்கமாகவும் இருக்கும். தந்தை அவர்கள் எப்பொழுதும் எங்களோடு இருக்கிறார். நான் எப்பொழுதும் உங்களுக்கு கடமைப்பட்டுள்ளேன் தந்தை மனு.

என்றும் உங்கள் நினைவில்

ச. சோபியா

சமூக கண்காணிப்பகம்

Everliving Fr Manu

This is Antony Sebasthiraj who worked in Social Watch – Tamilnadu as a Researcher from 7th Oct 2014 to 31st May 2016. As part of SWTN recruitment process I met Fr Manu which was my first personal interaction with Fr Manu. After asking my family details he explained the history and purpose of SWTN. After that frequently I met father as part SWTN evaluation and planning meeting. Once I joined the office I was given the job of going through the publications as well the history of SWTN. The publications revealed his vision. He was a man with high intelligence and great heart. Every time I met I learnt a lot. I know all the friends, relatives and well-wishers of father will share so many personal experiences and how they have been touched by his meritorious life. I want to share with you that how we can carry out his vision in our life time and transmit to generation to come. I that if Fr Manu is alive he might say that instead of sharing your experiences with me share how you will carry forward my vision in your own way possible. This is what I too thought of sharing with you all. We know him and he lived among us and has shown how to live. So let us think strategically to emulate his model of life and vision.

Thank you.

**Mr A. Antony Sebasthiraj,
PhD Scholar, Dept of Sociology,
Queen Mary's College,
Chennai.**

அருட்தந்தைமனுவின் நினைவாக!

அன்புள்ள தந்தை மனு அவர்களை என்றும் எங்கள் நினைவில் இருந்து மறக்க முடியாது. அத்தகைய நன்மை செய்து இருக்கிறார். அது மட்டும் இல்லாமல் நாங்கள் பெரிய குடும்ப கஷ்டத்தில் இருக்கும் போது தந்தை மனு நினைத்து பிராத்தனை செய்தால் மனம் நிம்மதி பெற்று கஷ்டங்கள் குறைய தொடங்கும். என் பிள்ளைகளுக்கு படிப்புச் செலவிற்கு பணம் உதவிகள் செய்து இருக்கிறார். அத்தகைய நல்ல குணம் மற்றும் பாசம் நிறைந்தவர் தந்தை மனு. இவரை என்னுடைய குடும்பம் என்றும் மறக்காது அவரை ஒவ்வொரு முறையும் நினைக்கும் போது எல்லாம் என் கண்களில் கண்ணீர் வழிகிறது. இவர் எங்களோடு தான் எப்போதும் இருக்கிறார் என்று நாங்கள் நினைத்துக் கொண்டு எங்கள் வாழ்வை கடக்கின்றோம். அவர் நினைவை நாடி மண்ணில் மீண்டும் பிறப்பதற்கு இறைவனை வேண்டிதுதிக்கிறோம்.....

**இப்படிக்கு
செ.மேகலா**

To our beloved Fr. Manu,

My very first working career started in Social Watch Tamil Nadu - SWTN since 2016. I first met him during our team meeting. He inquired about my area of interest and assigned me a task. I am so grateful that he took me under his wings when I first started my career. The way he explains things is simply astonishing.

In simple, he is such a perfectionist. His passion for upbringing the marginalized people has inspired me a lot. I admired his punctuality, dedication towards work, perspective towards life, helping nature, humanity and what more his sense of appreciation.

I'll always remember his eminence. He gave insight into everything in life. We once visited his place (Loyola College at Vettavalam, Tiruvannamalai district) where we could see how well he handled that college (professionalism). The hospitality we received was so warm.

“A good teacher can inspire hope, ignite the imagination, and instil a love of learning.” — Brad Henry. As quoted he has been a true teacher and mentor who inspired each one of us through his love and compassion. He is everything one could look for in a good mentor. He groomed me to be sound professional and made working with him an interesting and memorable experience. I will always be grateful to him for his support and kindness.

I miss his presence in this beautiful world.

With Love,

Anugraha. D

Fr. Manu Alphonse, I met him on June 2016 during our team meet in Social Watch - Tamil Nadu where my first working career started. He was kind of mentor I needed at that time with an outstanding work ethics and sincerity.

In my supportive role, being able to handle multiple priorities was critical and if I couldn't improve, it wasn't going to work out. The lesson I learned from Fr. Manu influenced much of who I am today.

He is a person willing to share his skills and knowledge, gives advice based on experience, positive approach, learning attitude, creates opportunities and opens doors, sets and meets ongoing professional goals, motivating others by setting a good example.

He moulded me to be sound professional, not only in my career even in my personal life. I'll always cherish the days been worked with Fr. Manu Alphonse as a proud mentee.

I miss his presence in this world.

With love

Shanmuga priya. Salem

SOCIAL ACTIVISTS

Floral Homage to late Rev. Fr. Dr. Manu Alphonse S.J.

We the NGOs of Villupuram District all feel very sad and shocked and supervised to learn that our Guiding star and consultant and practical advisor Rev. Fr. Manu Alphonse S.J. had passed away. In fact he was a ray of hope for the proper functioning of Grass root level NGOs to march towards right direction to witness desirable changes from undesirable situation in rural context.

The sudden demise of Rev. Fr. Manu Alphonse has created big gap between social activists and NGOs in rural areas to fulfill all his vision and mission through NGOs in a reasonable way. Ofcourse he was (Rev. Fr. Manu Alphonse) for the dignity and freedom for Dalit community as a whole and also for the marginalized at Grass root level in interior villages for their Holistic development.

He was able to organize and coordinate and guide all intellectuals and social activist and NGOs in Tamilnadu as a whole to find a way or make a way for the reduction of poverty and climate mitigation etc, socially and economically through grass root level NGOs. He was very closely associated with PMD- NGO and Kalvikendra NGO in a special way to help us and to guide us to find out practical possible solutions with Rev. Fr. Claude Dsouza towards remedial education to promote and empower rural students and Self Help Groups- particularly the rural young woman by enabling them to become masters of their own destiny.

His recent release of book titled “Towards Nursing Dalit Entrepreneurship at the Grass Root” is the witnessing example for his long term goal. Hence we all salute him gratefully and also convey our Floral Homage to our Beloved Fr. Manu Alphonse S.J. to fulfill all his vision and mission as social activist (NGO) in a constructive way.

Herewith enclosed one letter in connection with release of his book (Findings) titled “Towards Nurturing Dalit Entrepreneurship at the Grass root” for your kind information along with this letter.

To,

Rev. Fr. Manu Alphonse SJ
Director- LISOR
Loyala College, Vettavalam- 606 754
Thiruvannamalai District

Dear Rev. Dr. Manu Alphonse SJ,

Sub: Your historical master piece publication on “**Towards Nurturing Dalit Entrepreneurship at the Grass Roots**” with thanks- regarding.

Prayerful greetings with great admiration and appreciation and congratulations for our historical studies and publication of masterpiece in a nutshell by highlighting and analyzing

with unquestionable datas to witness the miserable and pathetic Economic and Social Conditions of the untouchable Dalit community as a whole, which has been suffering with fatalistic attitude and blind belief for generations due to the impacts of Manusastra and mythology and its values etc. till date. This is pathetic situation incredible and unpredictable in the ultra modern world!

The Book (Truth) titled “ Towards Nurturing Dalit Entrepreneurship at the Grass Roots’ published by your good self is the need of the hour. All the facts and figures and datas in this book are in an undeniable way to meet and understand the imperative needs of Dalit community as a whole towards Socio Economic Empowerment in Indian social and cultural context.

This book is the **Bible or Bagavatgeetha or Kuran for all the economists activists, the change agents and NGOs and political parties.** to realize their practical role and social responsibilities in the given situation to bring desirable changes from the undesirable situation of Dalit community as a whole in Indian social and cultural context if they are for Truth and Justice and for social change development with sixth sense!

You are courageous enough to point out the unnoticed and ignored and underestimated real existing situation and cause of the social and economic problems of Dalits at grass root levels etc. to look for change not for charity. Ofcourse I have no words to explain all my feelings and thoughts to appreciate you with appropriate words! However we all congratulate you and feel very proud of your innovative thoughts and studies and ways to bring great changes with proper plan to uplift and promise Dalit community as a whole in a fittest way the kind notice of the intellectual as a whole in collaboration with Kalvikendra and HOPE – NGOs by making use of their expertise.

This book is a great challenge to all the Economists and Sociologists to witness and bring visible economic changes to strengthen and promote and empower the life of Dalits community as a whole! If they are for the needy people and the marginalized to witness dignity and Human personality.

Thanks a lot,

Yours sincerely
Dr. A. Arokiasamy,
President – PMD

Date; 19th October 2018

Fr. Manu, along with Hon'ble member, National Commission for Safai Karamchari **Mr. K. B. Krishnamoorthi** Ex-MP and **Mr. G. Israel**, Janodayam.

Rev. Fr. Manuel Alphonse, SJ was one of the Founder Members of JANODAYAM. If JANODAYAM now stands tall in the service of Adi Andhra Community, undoubtedly we owe it to Father Manu.

The name Manu in Indian Mythology denotes the codifier for a righteous living and Father Manu very well exemplified it by his life, always filled with service. Father Manu was the guiding spirit behind every service activity of JANODAYAM. We recall, in memory of the Father, two of our association with him.

One was, when Fr. Manu assigned Janodayam to study the status of dalit women in Tamilnadu for an UN project on 'Tracking State Budget with Intersectionality Framework for an evolution of Gender Responsive Budget for Dalit Women in Tamilnadu' for a period of 18 months from October 2011 to April 2013.

Another one was the Visit of Safai Karmachari Commission to Tamil Nadu, when Father Manu planned and executed everything in detail that in the end, the Commission was fully impressed with the facts presented to it about the actual condition of the Conservancy Workers in Tamil Nadu.

In fact, Father Manu led the team from the front that made the Commission's Visit a very useful one from the perspective of the Adi Andhra Community.

We deeply feel the void left by the Father cannot be filled by anyone. Indeed it is a great loss to our Community.

- **Mr. G. Israel**, Janodayam.

Back to Mother Earth

and

Back to his roots.

Manu has beautifully responded to the call of Mother Earth. He was humble enough to accept the invitation of Mother Nature without any fear and fuss. He fulfilled the simple philosophy of life that we come from the earth and we go back to the earth. Now he is peacefully resting in the lap of Mother Earth. He has entered the womb of Mother Earth to be born as a new energy in the cosmos. It is indeed very unfortunate that he is not with us physically. But his presence is more powerful in the midst of all of us, who have become the intimate part of his life.

It was very recently that we started relating to him. He came all the way to Tumkur to be with us after the sudden demise of our beloved Raj. Spent an entire day at Booshakthi Kendra where Raj was laid to rest. We mutually shared our deepest thoughts, feelings, emotions and experience about Raj. Memories of Raj came alive and we relived those fond memories together. Most of the time Manu listened to us and now and then responded with reflections of his own, typical of Manu. He left Booshakthi Kendra with the sense of satisfaction of having met us and he shared a simple meal with us. But we never could have imagined that it was his last visit to Booshakthi Kendra.

The first time that he visited Booshakthi Kendra was in 2008. He came with a group of Human rights and Women's rights activists from Tamilnadu. Stayed with us for three days. March 8th 2008 was Jyothi's father's first death anniversary. Manu was present with us as an elder and it was a real blessing for all of us.

Jyothi met him in Bangalore on the day of the memorial service for Fr. Claude D'Souza. Manu took extra effort to come to BSK to spend a day, but unfortunately we were caught up in meetings and programs and could not bring him to Booshakthi Kendra. However, Jyothi rushed to Bangalore to say a hello and managed to spend some time to be with him.

We did keep in touch with him through phone calls and messages. That was the time he was travelling between Vettavalam, the place he loved the most and Chennai. One of his dreams was to set up an organic farm under the leadership of women as a process of empowerment of women. It was exactly at that time we too were planning to start natural farming at Booshakthi Kendra. We planned to organize an interaction process between the women leaders from Adijan Panchayat Movement in Tumkur and women leaders from Vettavalam. We were invited by Manu to visit Vettavalam in this context. But now it stands as a dream.

Personality of Manu

The following exchange of messages express the personality of Manu in his relationship with his dear and near ones. Manu lives with us through his thought and feeling waves. With the permission of Manu a few messages that we have received from Manu is quoted here:

(23/08/2017)

Dear Jyothi

Have been thinking of you a lot and deeply praying for you. I know that you need all the courage, care and concern that life can give. I am much better now and can manage myself. All the best.

29-08-2017

Dear Jyothi,

Great to get your vibrations just as I am leaving for the hospital for my daily treatment. Stay well dear Jyothi. You are precious to the world and to me.

Dear Jyothi,

at the end of the day, let me get in touch with you. It has been another typical day. Getting up after seven hours of solid nonstop sleep, visit to the hospital for about 3 hours, 30 minutes slow walk in the evening, good food, but salt free and sugar less, I keep well and the progress is striking. The hospital people are very happy with me, because **I bring smiles in the face of many patients, what else do I need?** How are you Jyothi? Hyper – active, mentally and physically, I am sure. How is the young hero (Preetam) getting on? Amazing how you all have become an intimate part of my life.

19-11-2017

Dear Jyothi,

just reached Vettavalam after 100 days. Very warm welcome from every one starting from the farming to kitchen persons to all Jesuits. The campus is green and it feels good to be back. Slowly have to get back to a rhythm of life and work. Great to hear you saying that many good things are happening. You remain intimately in my prayers. Hope life treats you well. After about a month in Vettavalam, I am returning to Chennai for a medical review. I keep well. Saw your write-up on Ancestor's day from Claire's mail. Include my mail for such postings.

13-12-2017

Our organic farm is slowly taking shape. We have taken 5 acres of land on lease. We have found a young farmer family from Kodakanal. We are planning an integrated orchard in two acres to begin with. After speaking to Preetam last time I spoke to my team. They seem to have some very good contacts in Karnataka. We can plan a meeting sometime in the future.

23-01-2018

Dear Jyothi,

great to hear from you. At the stage in which you are, a hectic life can be at some level comforting and strengthening, but there might also be a need to find time for yourself. Take care. You know what is best. I am back in Vettavalam, helping to get the organic farm started.

10-05-2018

Have been thinking of you a lot these days. I am sure you are as alive and active as ever. Was happy to hear that your natural farming programs is going well. Our own effort to set up a model organic farm is full swing. Hope Preetam keeps well, stay well.

13-05-2018

Great to hear that everything moves and flows naturally with a strong presence of Raj. Jyothi stay the fantastic women that you are. I am ok, with a slow progress in my health. No travels, no specific work but am learning a new rhythm in life.

2-11-2018

Dear Manu,

Sorry for my long silence with your genuine prayers and wishes we are doing well. Many of us draw a lot of strength and energy from you. Mother nature has blessed you with a very special gift of caring nature. All that I wish for you is to get back that energy to keep your dear and near ones energetic as always.

The last time I spoke to him over phone was on 14th November 2018. Though he was sick, he sounded well, clear and relaxed. He wished the 10th anniversary programs of CERI – The Campaign for Electoral Reforms in India a grand success (it was planned for 27th November 2018 in Delhi). After his recovery, he agreed to visit Booshakthi Kendra for a few days only to rest. But, on 17th November Manu became one of our ancestors and we celebrated his life on 6th December 2018 at Booshakthi Kendra on the occasion of Ancestors festival.

Thank you Manu for your strong presence in our lives, through your special thought and feeling waves. Be with us always and keep blessing us to continue our involvement as committed as you were.

-Jyothi and Preetam

“தந்தை மனு” அவரது பெயரை கேள்விப்பட்டவுடன் யார் இவர்? மனுநீதி சோழன் என்ற நினைவில் இவரது பெயரா? மனு தர்மம் என்று ஒரு கூட்டம் பெண் விடுதலைக்கு எதிரான சில சிந்தனைகளை பரப்பிக்கொண்டு திரிகிறதே அதற்கு எதிரான சிந்தனை உள்ளவரா? என் மன ஓட்டம் இப்படி இருந்தது. அவரை சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்து தான் தெரியும். மூன்று அல்லது நான்கு முறைதான் சந்தித்திருப்பேன். ஆனால் அவரது இறுதிக்காலம் வரை அலைபேசியில் பேசியிருக்கிறேன்.

எப்போது அலைபேசியில் பேசினாலும் உடனே பேசுவார் அப்படி பேசமுடியாத தருணத்தில் சிறிது நேரம் கழித்தோ அல்லது அன்றைய நாளுக்குள் அவரே அழைத்து பேசும் நாகரீகம் படைத்தவர் தந்தை மனு. அவரது பதிலில் அக்கறை இருக்கும், நட்பு இருக்கும், தாய்க்கும் மேலானபரிவு இருக்கும், மனம் திறந்து உண்மையானபாராட்டுதல் இருக்கும்.

மூன்று அல்லது நான்கு முறை சந்தித்து விட்டு நீயும் அவரைப்பற்றி எழுதியுள்ளயா என நினைக்கலாம். உண்மைதான் ஆனால் தெய்வ தரிசனம் ஒரு முறை கிடைத்தாலே போதும்! அப்படித்தான் என் உணர்வுகள் இருந்தது!

சென்னையில் அவரது அலுவலகத்தில் சகோதரி கிளேர் அவர்களும் நானும் பார்க்க சென்றிருந்தோம். அப்போது தமிழக பெண்கள் ஒருங்கிணைப்பு குழு சந்திப்பு பற்றி பேச்சு வந்தது. அதில் திருநங்கை ஒருவரின் நியாயமான கேள்விகள் பற்றி பேச்சு வந்தது! தந்தை மனு அவர்கள் பேச்சில் திருநங்கைகள் சமூக அந்தஸ்து பெறவேண்டிய தேவை என்பதை ஆழமாக பேசினார். பெண்களில் கடை நிலையில் உள்ளவர்கள் பற்றிய அவரது சொற்கள் நம்பிக்கை ஊட்டுவதாக மட்டுமல்லாது அன்பும், பரிவும், அக்கறையும் இருந்ததாய் உணர்ந்தேன்.

சகோதரர் கிளேர், திருமதி.லூசி சேவியர் மற்றும் நானும் இணைந்து வளர் இளம் பருவத்து மாணவ, மாணவியரை சந்தித்து மனம், உடல்பற்றி உணர்வு, உணர்ச்சி இவற்றின் வித்தியாசம் பற்றி, இவை நம் எதிர் கால கனவுகளை நிறைவேற்ற உதவும் அல்லது பாதகமாக அமையும் பற்றிய பயிற்சிகள் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். அதை தந்தை மனு சமயம் கிடைக்கும் போது மனம் திறந்து பாராட்டுவார். “மாணவ செல்வங்களுக்கு தேவையான பணியை செய்கிறீர்கள் பாலா “என மனம் திறந்து பாராட்டுவார்.

அந்த மாமனிதர் ஒரு பெரும் அறிவாளி, மிகப் பெரும் அனுபவசாலி ஆனால் நாம் ஒன்றும் தெரியாதவராக அமைதியாக உள்வாங்கும் தன்மை கொண்டவர் என்பதுதான் நான் கண்ட அதிசயம்!

இனிமையான சிரிப்பை தன்னகத்தே கொண்டவர் மனு மறக்கவே முடியாத சிரித்த முகம்! கனிவான பார்வை, அன்பான பேச்சுக்கு சொந்தக்காரர் தந்தை மனு. சுமார் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சிறு தானியங்கள், பயிறு வகைகளை இயற்கை விவசாயமாக செய்துகொண்டு வருகிறேன். தந்தை அவர்களும் இதே வேலையில் இறங்கி நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகளை ஒருங்கிணைத்து பணி செய்கிறார் என்பதை அறிந்தேன். தந்தை எனக்கும் இதில் உதவ வேண்டும்” எனக் கேட்டபோது “நீங்கள் தான் பாலா எங்களுக்கு உதவ வேண்டும். உண்மையிலேயே மண்ணில் இறங்கி வேலை செய்துகொண்டு உள்ளீர்கள்” என்று கூறியதை இப்போதும் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். இவ்வாறு தாழ்மையாக ஒரு மாமனிதர் பேசுவாரா? அது தந்தை மனுவால்தான் முடியும்!

சாதாரண, கல்வி பெறாத, ஏழ்மையில் உள்ள குழந்தைகளை மாமனிதனாக முடியும் என்ற முயற்சியில் அன்னாரது பங்களிப்பு மிகப்பெரியது. அதில் நானும் இணைந்து செயல்பட்டிருக்கேன் என்று பெருமையோடு நினைத்துப் பார்க்க முடிகிறது. தந்தை.மனு தான் யார்? தன் பிறவியின் நோக்கம் என்ன? அதிலும் இயேசுசபை துறவியாக வாழ்வதின் அர்த்தம் என்ன? தான் விசுவாசம் கொள்ளும் இறைவனின் விருப்பம் என்ன? என்பதை முழுமையாக உணர்தவராக வாழ்ந்தார்!

பெண் விடுதலை சிந்தனையாளர்! பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் வழிகாட்டி! ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் குரல் ஒலி! இதற்கெல்லாம் கல்வி ஒரு தீர்வு என்று மாமனித பள்ளிக்குத் தோள் கொடுத்தவர்! துமிழக மக்கள் வளமான, நலமான வாழ்வுக்கு இயற்கை விவசாயம் சிறந்தது என்று கனவுக் கண்டவர் மனு!

கண்மூடியவுடன் மண்மூடி, மணம் மூடி விடக்கூடாது அவரது சிந்தனைகள், சொற்கள், செயல்கள் இந்த மண்ணில் வீறு எழ வேண்டும்!

இளையோர்கள் அன்னாரது நோக்கத்தை உள்வாங்கி உருவாக்க வேண்டும்! இதை நாம் ஒவ்வொருவரும் செய்வோம் என்று அவரது நினைவு நாளில் உறுதி எடுப்பதோடு,பல மனுக்கள் உருவாக இறைவனுக்கு மனு கொடுப்போம். அவரது ஆன்மா இறைநிலை அடைந்து, நம் மனங்களில் வாழ்கிறார் என்பது நிதர்சனம்! தந்தை மனு அவர்களின் முதலாம் ஆண்டு நினைவில் என்னையும் இணைத்து கொள்வதை பெரும் பேறாக கருதுகிறேன். நன்றி.

-தோழி. பாலா.
தேனி

I have heard about Manu Uncle from Preethi as an immersive trainer, an exceptional nurturer of youngsters among many other faculties of him. My first meeting with Manu Uncle was in Loyola college. Even though, it was very brief, Uncle immediately struck a chord with his humbleness and warmth.

Last year, at Fr. Claude's memorial, Uncle just moved me with such lucid oration, his conviction on social justice and how effortlessly he took along a panel of stalwarts with great equanimity.

Many times, I have wished to have him at Payir to mentor us on aspects of social justice. We sadly missed the opportunity.

- Senthil
PAYIR – Thenur

நான் அறிந்த தந்தை மனு

அன்பு..அன்பு தான் எங்கள் மனு, அன்புக்கு வடிவம் இல்லை. அன்பின் வடிவம் தான் எங்கள் மனு. பாரபட்சமில்லாத எவ்வித எதிர்பார்ப்பும் இல்லாத உண்மையான அன்பு தான் எங்கள் மனு. பாசமான பார்வை பரிவு நிறைந்த வார்த்தைகள் அதீத அக்கறை இந்த வார்த்தைகளின் உருவம் தான் எங்கள் மனு. நாங்கள் கேட்காமலேயே இறைவன் அளித்த கொடை தான் எங்கள் மனு. எங்களை கேட்காமலேயே எங்களிடமிருந்து எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவரும் எங்கள் மனு. உடலால் எங்களை விட்டு பிரிந்தாலும் அவரது உயர்ந்த எண்ணங்கள் தெளிவான சிந்தனைகள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் மீது கொண்டிருக்கும் பேரன்பாக எங்களோடு உள்ளத்தால் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார் என்பது தான் உண்மை.

மனு இவரது பெயரிலேயே மீட்பு உள்ளது ஆம் மனு தர்மம் எழுதிய மனுவின் எண்ணங்களை எழுத்துக்களை உடைத்தெறிந்து அதனை வாழ்ந்து காட்டியிருக்கிறார் எங்கள் மனு. பெண்ணடிமை பெண்ணுரிமை மறுப்பு பாகுபாடுகளை களைந்தவர் எங்கள் மனு. ஒரு ஆணாக பிறந்திருந்தாலும் பெண் உணர்வை மதித்து அவர்களுக்கே அவர்களை அடையாளப்படுத்தியவர் எங்கள் மனு. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் உண்மையான உழைப்பை நேசித்தவர் எங்கள் மனு. நசுக்கப்பட்ட மக்களின் முன்னேற்றத்தில் கவனம் செலுத்தியவர் எங்கள் மனு. தாழ்த்தப்பட்ட பெண்கள் தலைமைத்துவம் விளிம்பு நிலை இளம் தலைமுறையினர் கல்வி மேம்பாட்டுக்காக இரவு பகலாக முழுமுச்சுடன் உழைப்பை முழுமையாக கொடுத்தவர் எங்கள் மனு. நசுக்கப்பட்ட மக்களின் முன்னேற்றத்தில் கவனம் செலுத்தியவர் எங்கள் மனு. தாழ்த்தப்பட்ட பெண்கள் தலைமைத்துவம் விளிம்பு நிலை இளம் தலைமுறையினர் கல்வி மேம்பாட்டுக்காக இரவு பகலாக முழுமுச்சுடன் உழைப்பை முழுமையாக கொடுத்தவர் எங்கள் மனு. தாழ்த்தப்பட்ட பெண்களின் விடுதலையே இந்த மண்ணின் விடுதலை என்பதை உணர்ந்து செயல் வடிவம் தந்தவர் எங்கள் மனு. மாமனிதர்களை உருவாக்க வேண்டும் என்று கனவு கண்டவர் அதன் செயல் வடிவம் தான் மாமனிதப்பள்ளி. எங்கள் மனு சாதாரண மனிதராக வாழவில்லை.

மாமனிதராக வாழ்ந்து எங்களிடையே மாமனித சிந்தனைகளை வித்திட்டவர். இயற்கை விவசாயத்தை நேசித்தவர் எங்கள் மனு. நாம் நல்ல உணவை உட்கொண்டு நலமோடு வாழ வழிவகுத்தவர் எங்கள் மனு. நல்ல இறையாண்மை நம்பிக்கையை நமக்கு அளித்தவர் தான் எங்கள் மனு. இறைவனின் கட்டளைகளை தனது வாழ்வாக வாழ்ந்து காட்டியிருக்கிறார். பிறரன்பு இதனை வாழ்ந்து காட்டியவர் எங்கள் மனு.நம் இளைய தலைமுறை சமூக சிந்தனையோடு சமூக பார்வையுடன் ஆய்வு செய்து சமூக பொறுப்புகளில் பங்கேற்கவும் வழிகாட்டியவர் எங்கள் மனு.

இத்தகைய குருவை இந்த சமூகத்திற்கு அளித்த இறைவனுக்கும் இயேசு சபை சமூகத்திற்கும் எங்களது சிரம் தாழ்ந்த நன்றிகளை உரித்தாக்குகின்றோம். ஒரு வேண்டுகோள் இயேசு சபை தலைமையிடம் எங்கள் மனுவின் சிந்தனைகள் பணிகள் அவரது வாழ்வு இளம் குரு மாணவர்களுக்கு வாழ்க்கை பாடமாக அளித்திட வேண்டுகிறோம். இவரது வாழ்க்கை எளிமை பணிகள் பல மனுக்களை உருவாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறோம். இதுவரை இவரை சாதாரண குருவாக பார்த்தவர்களுக்கு இவரது பணி வாழ்க்கை பாடமாக அமைய வேண்டும்.

இவரது கருணை மிக்க பார்வை கனிவான வார்த்தை ஆழமான மீட்பு சிந்தனைகள் சமூக அன்பு பணிகள் நம்மை விட்டு காணாமல் போயிருந்தாலும் அவர் நம்மிடையே விட்டு சென்ற

செடியாக்க மரமாக்க பயணிப்போம். இவரது சமூக பயணத்தில் ஒரு சில மணித் துளிகள் பயணித்து அவரது அன்பை அனுபவித்த பெருமையோடும் பெருமிதத்தோடும் நான். நன்றி.

யோஸ்பின் ஆன்றியா. (திருச்சிராப்பள்ளி)

Fr. Manual Alphone, very fondly known as Fr. Manu us by all, left a lasting impression in everyone's heart. He truly lived to the fullest and led a simple life and vividly took the side of the most excluded and marginalized.

My first encounter with Fr. Manu was in 2002 when I first joined ActionAid. He was chosen to direct us to evolve a clear perspective for the dalit land rights work that our regional office had taken in partnership with Dalit Mannurimai Kootamaippu under the leadership of Mr. Nicholas. The week-long close association with Fr. Manu demonstrated the kind of person Fr. Manu was. He lent a patient ear to both the partners and the community in shaping their destiny. It was not too late to realize his passion for agriculture, which bloomed in the form Tech Loyola – an organic bio-farm at Loyola, Vettavalam.

He will be remembered in the Development sector for many of his accomplishments; particularly for his contribution in initiating the Centre for Budget and Governance Accountability (CBGA) for regular monitoring of transparency and citizens' participation in public finance. He unraveled the concept of budget analysis for the whole NGO sector, not only in Tamil Nadu but also across the country. Having identified that there are capacity gaps among civil society organisations in terms of understanding the budget framework guiding budget processes, he held workshops, the first of its kind, to provide an understanding on the same and enhanced skills on budget analysis, which can be used to challenge duty bearers on unjust budgetary allocation and demand for change. His commendable contribution towards budget analysis will immensely benefit everyone in the development sector.

Father Manu held many positions to his credit; however, one outstanding contribution of Fr. Manu as the National Advisor for AICUF in the nineties was the way he nurtured and moulded many young minds to care for the society that they live in and make a meaningful contribution.

One may go on remembering him for the good work that he has left us with. It's beyond doubt that the Development world will forever cherish his memory and continue the mission he has started. His true legacy will continue by his associates who traverse his path in tilting the power in favour of the mass by significantly putting budget analysis, the transparency tool to be optimally utilized by the excluded and marginalized.

- **Ester Mariaselvam**
Action aid

My Mentor (Fr.) Manu

I have known Fr. Manu pretty much all my life. He was one of the close friends of my parents. However, my interactions with him weren't much while growing up. 2002 is when I began to know Fr. Manu closely.

I am one of the founding members of the Centre for Budget and Governance Accountability (CBGA) that specialises in budget and policy analyses to deepen people's participation and holding Governments accountable to people's aspirations. It was started in 2002. The need to set up a national level organisation of its kind came from a group of pioneers who were already analysing State budgets and demystifying them to enable people's participation in budget processes. Fr. Manu was one of the pioneers and a founding Board Member of CBGA.

Fr. Manu had begun analysing Tamil Nadu State budgets around 1995-96 as part of The Tamil Nadu People's Forum for Social Development, the predecessor of the Social Watch Tamil Nadu. He once told me that what led him to analyse budgets is not his Economics degree from Delhi School of Economics but consistent 'I really want to help but we don't have any budget' answers from Government officials whenever he and fellow activists sought action towards welfare of Dalit community. He was determined to find out who actually benefits from the budget?

I wouldn't hesitate to call him the *father* (not the Priesthood Fr.) of Dalit budgeting. Fr. Manu wanted to know exactly how Dalits benefit or not benefit from the budgets. He developed the initial framework for analysing the budget from a social group lens. His work inspired many others to analyse budgets from specific marginalised groups' perspective. His analyses demystified the budget and helped rejuvenate social movements in Tamil Nadu. The collective advocacy and campaigning emerged from his demystification of budgets led to consistent increase in allocation for Special Component Plan – now known as Scheduled Caste Sub Plan.

His budget work inspired a new generation of activists, including myself to use budget and policy analyses to advance social justice. I benefitted immensely from his guidance and mentorship. I knew him from childhood made some of my colleagues jealous! In a nicer way though. He was always very keen to know what I was doing and what my future plans were. He wasn't the type that minces his words. He would often tell me what I didn't want to hear, the truth. His consistent and genuine feedback really helped me shape my career and the person I have become today.

He was one of the consistent well-wishers of our family. His *prasangam* after my father's funeral in 2009 was exactly what our grieving family and friends needed. He solemnized my wedding in 2015 and delivered the perfect homily which our friends and

family talk about even today. He knew us. He was one of us. We miss him dearly. The only way I or anyone can truly pay respect to Fr. Manu is to continue his fight for social justice.

-Deepak L Xavier
Nairobi, Kenya

மனு அங்கிள், எனது பெற்றோரின் நண்பர், சிறுவயதிலிருந்தே அவர் எனக்கு அறிமுகம். ஓர் இனிய நபராகவே அவரைப்பற்றி எனது மனப்பதிவு...

கல்லூரி முடிக்கும் போது தான் அவருடன் பேசி, பகிர்ந்து, கலந்துரையாடும் வாய்ப்பு கூடியது. அப்பாவின் இறப்பும் அதற்கு ஒரு காரணம்.

அவர் எளிமையாகவும், மென்மையான பாங்குடனும் பழகுவார். மிக அருமையான தொகுப்பாளராகவும், Facilitator ஆகவும் இருந்தார். அப்பாவின் இறப்பிற்குப்பின், எங்கள் திண்டுக்கல் வீட்டில் அவரது அழகான பிரசங்கமும், அப்பாகுறித்த உடனிருந்தோரின் அனுபவம் மற்றும் கருத்துக்களை பகிர்ச் செய்தவிதமும் என்றும் நினைவில்...

இலாவகமாக நம்மிடமிருந்து கருத்துக்களை வெளிக்கொண்டு வர அவரால் முடிந்தது. என்னைப் போன்ற இளைஞர்களுக்கு அவரிடம் மனதை திறந்து பேசுவது எளிதாக இருந்தது. ஆலோசனைகளுக்காக பலமுறை அவரை அணுகியுள்ளேன். நம்மை தீர்ப்புக்குள்ளாக்காமல், தட்டிக்கொடுத்து, ஊக்கமளிக்கும் மூத்த வழிகாட்டியை யாருக்குத்தான் பிடிக்காது? பல இளைஞர்களின் தேவையும், அப்படிப்பட்ட அனுபவமிக்க, பொறுமையான, பக்குவமான வழிகாட்டிதானே...

அவரது வழிகாட்டுதலில், சமூகப் பணியில் கால் வைத்திருக்கும் இளையோர்களாகிய நாங்கள், மூத்தவர்களின் சமூகப் பயணங்கள், அனுபவங்கள், படிப்பினைகள் மற்றும் அறிவுரைகளை தெரிந்து கொள்ளும் வகையில், சமூக செயல்பாட்டாளர்களின் ஒரு பல தலைமுறைக் கூடுகை நிகழ்த்த வேண்டும் என்ற ஆசை வைத்திருந்தோம் அவ்வாசை என்றுமே முழுமையற்று இருக்கப் போகிறது, அவரது மறைவினால்.

-Dr.பரீத்தி
பயிர் அறக்கட்டளை
தேனூர்

அருட்தந்தை மனு அல்போன்ஸ்...

தமிழக இயேசு சபை துறவி AICUF இயக்கத்தின் முன்னாள் தேசிய ஆலோசகர்...

விளிம்பு நிலை மக்களின் விடுதலையில் இறையியலை வித்திட்டவர்
சமூகநீதி, விளிம்பு நிலை மக்களின் சமூக விடுதலை என்னும் உயரிய
நோக்கங்களுக்காகவே உழைத்துக் கொண்டிருந்த சமூகப்போராளி...

அறிவு தளத்தில் தன்னிகரில்லா மாமனிதர்
எளிமை, நேர்மை, தன்னலமற்ற அர்ப்பணிப்பு உணர்வு,
ஓய்வறியா கடும் உழைப்பு... என்று வாழ்ந்தவர்...

சமூகக் களத்தில் பணியாற்றுவோர் அவரிடமிருந்து
கற்க வேண்டிய உயரிய பண்புகள் ஏராளம்...
இயேசுசபை நிறுவனங்களில் விளிம்புநிலை மக்களுக்கான
இட ஒதுக்கீடு கிடைத்திட போராடியவர்...
அதிகாரமையங்களின் சிம்ம சொப்பனம்...
அரசின் கொள்கை திட்டங்கள் விளிம்பு நிலை மக்களின் பார்வையில்
உருவாக்கப்பட ஓயாது உழைத்தவர்...
அம்பேத்கரிய தத்துவப் புரிதலுடன் தலித் மாணவர்களை தலைவர்களாக்கிட
உழைத்தவர்...

சத்தமில்லாமல்... சலனமில்லாமல் வாழ்ந்த சகாப்தம்...
விளிம்பு நிலை கிறித்தவர்களை அதிகார மையத்திற்கு அழைத்துசெல்லும்
புனித பயணம் மேற்கொண்ட சமூக சீர்திருத்தவாதி...
அருட்தந்தை அவர்களுக்கு எங்களது கிறித்தவ மக்கள் களம் சார்பில்
வீரவணக்கம் ஆழ்ந்த இரங்கலை தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்
விடுதலை சிறுத்தைகள் தலைவர் அண்ணன் தொல் திருமா அவர்கள் இறுதி
நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்றார் நமது கூட்டமைப்பின் மாநில முதன்மை ஒருங்கிணைப்பாளர்
முனைவர் ஞா.மேத்யூ உட்பட இறுதி நிகழ்வில் பங்கேற்றனர்.
செய்திகளுக்காக

-பே. பெலிக்ஸ்

கிறித்தவ மக்கள் களம், தமிழ்நாடு – புதுவை.

மதம் கடந்து தாழ்த்தப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடுதலைக்காக தொடர்ந்து பல்வேறு முன்னெடுப்புகளை செய்து வந்தவர். பல முற்போக்கு இயக்கங்களுக்கு ஆலோசனை வழங்கியவர். தனது சேச சபைக்குள் சமூகப் பணிசெய்ய பல குருக்களை தயார் செய்தவர் எனபலராலும் அறியப்பட்டவர். அருட்தந்தை. மனு அவர்கள். நான் பல வருடங்களாக சந்திக்க வேண்டும் என நினைத்து இருந்த நேரத்தில் 2005-ம் ஆண்டு சந்திக்க நேர்ந்தது. தலித் பெண்களுக்காகவும், பெண்களின் உரிமைக்காகவும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காகவும், தொடர்ச்சியாக போராடி வரும் என்னை தந்தை மனு அவர்கள், அழைத்ததின் பேரில் 2005-ம் ஆண்டு சென்னையில் உள்ள அயக்க.ப அலுவலகத்தில் சந்தித்தேன். அப்போது அருட்தந்தை. மனுஅவர்கள், தமிழக அளவில் நூறு நாள் வேளை திட்டத்தில் வேலை செய்யும் தலித் பெண்களைப் பற்றி ஆய்வு செய்ய வேண்டும் என கேட்டுக் கொண்டார்கள், மேலும் பல பெண்களிடம், பெண்கள் அமைப்புகளிடம் இது சம்மந்தமாக கேட்ட போது தோழர் சந்தனமேரி கள ஆய்வை மிகச் சரியாக செய்வார்கள் என கூறினார்கள். அதன் அடிப்படையில் இந்த பணியை, பொறுப்பை உங்களிடம் ஒப்படைக்கிறேன் என ஒப்படைத்தார்கள், அதன்படி நான் கள ஆய்வு செய்து தலித் பெண்கள் எப்படி எல்லாம் 100 நாள் வேலையில் நடத்தப்படுகிறார்கள், இழிவு செய்யப்படுகிறார்கள் என அறிக்கையை சமர்ப்பித்தேன், தென் பகுதியில் எப்பெல்லாம் பெண்களுக்கான ஒடுக்குமுறைகள், சாதிய ஒடுக்குமுறைகள் நிகழ்கிறதோ அப்போதெல்லாம் அருட்தந்தை.மனு அவர்கள் என்னிடம் தொடர்பு கொண்டு அக்கறையோடு கேட்டுக் கொள்வார்கள். போராட்டத்திற்கான உரிய ஆலோசனைகளையும் வழங்குவார்கள்.

கிறிஸ்தவத்தில் நடைபெறும் சாதிய பாகுபாடுகள் சம்மந்தமாகவும், சிவகங்கை மறைமாவட்டத்தில் நடைபெற்ற சாதிய பாகுபாடு சம்மந்தமாக 2012-ம் ஆண்டு முதல் நடைபெற்ற போராட்டங்கள் சம்மந்தமாக கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டார். 2013-ம் ஆண்டு சிவகங்கை மறைமாவட்ட ஆயர் இல்லம் முன்பு நடைபெற்ற தீக்குளிப்பு போராட்ட செய்தி கேள்விப்பட்ட தந்தை.மனு அவர்கள், தோழர்.சந்தனமேரியை நாங்கள் இழக்க தயாராக இல்லை, எனவே இது போன்ற போராட்டங்களை தயது செய்து முன்னெடுக்க வேண்டாம் என அக்கறையோடு கூறினார். 2015-ம் ஆண்டு, சிவகங்கை மறைமாவட்டம் ஓரியூர் புனித அருளானந்தர் ஆலயம் பின்புறம் புள்ளூர் சார்லஸ் அவர்களின் மரணம் குறித்து – மதுரை-டாக்கா அம்பேத்கர் பண்பாட்டு மையத்தில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில், உண்மையான நிகழ்வுகள் என்ன எனவும், போராட்டங்கள் சம்மந்தமாகவும் மிக அக்கறையோடு என்னிடம் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டார். இது சம்மந்தமாக சேச சபை தலைமையிடமும், குருக்களிடமும் நான் பேசுவேன் தலித் கிறிஸ்தவர்களுக்கு உரிய உரிமை கிடைக்க அனைத்து முயற்சிகளையும் முன்னெடுப்பேன் என கூறினார்.

2018-ல் அருட்தந்தை.மனு அவர்கள் உடல் நலக் குறைவு ஏற்பட்டு இறந்த செய்தி கேள்விப்பட்டு மிக வேதனை அடைந்தேன். கம்பீரமான பேச்சும், செயலும் என்னை மிகவும் பாதித்தது. இது போன்ற சமூக போராளிகள் இன்னும் இருந்திருக்க வேண்டும், இழந்துவிட்டோம் என்ற வருத்தமும்.... ஏக்கமும்..... என்னுள் வீரவணக்கம்....

தோழமையுடன்

திருமதி. சந்தனமேரி

இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

அருட்தந்தை மனுவுக்கு அஞ்சலி

நான் முழுநேர பத்திரிகையாளனாக சென்னையில் செயல்பட ஆரம்பித்த காலம். 1999 கடைசி 2000 ஆம் வருடத்தின் ஆரம்ப காலமாக இருக்கலாம். மாற்றுத் திறனாளிகளின் பிரச்சனைகள் விவாதிக்கப்பட்ட ஒரு கூட்டத்தில் அருட்தந்தை மனு அவர்களைச் சந்தித்தேன். ஏறக்குறைய 20 ஆண்டுகள் அந்த முதல் சந்திப்பின் சிரித்த முகம் இன்னமும் அடிக்கடி வந்து போகிறது.

இதுசாரி கருத்துகளின் ஆதரவாளன் நான். ஏழைகள் துன்பப்படுகிறார்கள். பணக்காரர்கள் சுரண்டுகிறார்கள். ஏழைகளைத் திரட்டினால் சமூகத்தை மாற்றலாம். புதிய சமூகம் அனைவருக்கும் நல்வாழ்வைத் தரும். இதுவே எனது நம்பிக்கை. லட்சியம். செயல்பாடு எல்லாம் துன்பப்படுபவர்களைப் பற்றி எழுத வேண்டும் என்ற தேடுதல் உருவானபோது என் முன்பாக பாதர் மனு தோன்றினார்.

ஓரங்கட்டப்பட்ட மக்களின் பிரச்சனைகளை, அவரது வழிகாட்டலில் இயங்கிய சமூக-கண்காணிப்பகம் எனும் ஆய்வு நிறுவனம் ஊடகங்களுக்கு வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. அரசாங்கங்களின் பட்ஜெட்கள் அன்றாடங் காய்ச்சிகளுக்கு நன்மைகளைத் தருகின்றனவா என்று ஆய்வு செய்து வந்தது சமூக-கண்காணிப்பகம். பட்ஜெட்டின் சிக்கலான பொருளாதார வார்த்தைகளை சாமான்யர்களுக்கும் புரிய வைக்க முயல்வார்கள். பத்திரிகைகளில் வெளியிடுவதற்காகத் தருவார்கள். நான் அவற்றை சிறு பெட்டிச் செய்திகளாக மாற்றி நான் பணியாற்றிய தீக்கதிர் நாளிதழில் வெளியிடுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்வேன். அவற்றை எடுத்துக்கொண்டு வந்து அலுவலகம் வந்து அவரைச் சந்தித்து பேசுவேன். அத்தகைய பயனுள்ள செய்திகள் வெளியாவதைப் பார்த்தால் அவருக்கு மிகவும் சந்தோஷம்.

சமூக-கண்காணிப்பகத்தின் பணிகள் தலித் பட்ஜெட், பழங்குடி பட்ஜெட் என பன்முகமாக விரிந்தன. காகிதங்களில் இருக்கிற பட்ஜெட் நிதி ஒதுக்கீடுகள் மக்களைச் சென்று அடைந்ததா? என்று அவை ஆராய்ந்தன. மத்திய அரசு அறிவித்திருந்த தலித் மக்களுக்கான சிறப்புக் கூறு திட்டம், பழங்குடியினருக்கான துணைத் திட்டம் ஆகியவை எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்னும் விவரங்களையும் ஊடகங்களுக்கும் மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கும் போராட்ட அமைப்புகளுக்கும் சமூக கண்காணிப்பகம் வழங்கியது.

மனு பாதர் சந்திக்கும் அவர் தலைமையில் நடத்தப்பட்ட சமூக-கண்காணிப்பகமும் மாற்றத் திறனாளிகள், தலித்துகள், பெண்கள், பழங்குடிகள் உள்ளிட்ட ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பிரச்சனைகளை ஆழமாக நான் புரிந்த கொள்வதற்கான பெரும் தூண்டுதலாக இருந்தது. அதனால் எனது பத்திரிக்கையாளர் பணி தனித் தன்மையானதாக மாறியது. சமூகத்தின் பிரச்சனைகளைப் பற்றிய எனது புரிதல் மேலும் ஆழமானதாக மாறியது.

பெரும்பாலும் அரசியல் ஊழியர்கள்தான் தீக்கதிர் நாளிதழைப் படிப்பார்கள். அனைத்துத் தரப்பினரும் வாசிக்கிற நாளிதழாக அதனை மாற்ற வேண்டும் என்ற ஆசை இருந்தது. அதன் ஒரு பகுதியாக கிறிஸ்துமஸ் மலர் ஒன்றை வருடந்தோறும் வெளியிடுவது என்று முடிவு செய்தோம். அதில் மனு பாதரை ஒரு கட்டுரை எழுதித் தருமாறு கேட்டேன். கட்டுரைக்கு அவர் வைத்த பெயர் இன்றும் நினைத்து நினைத்துப் பார்க்கத் தூண்டக் கூடியது.

“ஒரு முற்போக்குக் கிறிஸ்தவன் இந்துத்வாவை எதிர்கொள்கிறான்”

அந்தக் கட்டுரையின் மூலமாக அவர், இந்துத்வாவுக்கு எதிரான அறப் போராட்டத்தை எவ்வாறு நடத்த வேண்டும் என்று வழிகாட்டினார். வழிபாட்டு ஆன்மீக உணர்வு குறைவாகவும் சமூக மாற்றத்துக்கான செயல்பாட்டு ஆன்மீக உணர்வு அதிகமாகவும் கிறிஸ்துமஸ் மலர்கள் சில வருடங்கள் தீக்கதிரின் சென்னைப் பதிப்பில் வெளியாகின. அவற்றில் வெளியான அவரது கட்டுரைகள் தனித்தன்மையானவை.

கிறிஸ்துமஸ் மலர்களுக்கான வேலைகள் செய்யும்போது தான் மனு பாதரின் மற்ற பரிமாணங்களை நான் உணர்ந்தேன். அவரோடு என்னால் ஆன்மீகம், அறிவியல்,

பொருளாதாரம் என எதைப் பற்றியும் பேச முடியும். அன்பு நிறைந்த ஒரு அறம்சார் சமூகத்தை உருவாக்குவதற்கான பணிகளில் அவர் எவ்வளவு தூரம் செயலாற்றி வந்திருக்கிறார் என்பதை அப்போதுதான் நான் உணர்ந்தேன்.

ஒரு நாள் அவரிடமிருந்து போன் வந்தது. “நீதிராஜன், பாதர் சுரேஷ் வருவாங்க. தேவையானதைச் செய்யுங்க” என்றார்.

கொஞ்ச நேரத்தில் தீக்கதிர் நாளிதழ் அலுவலகத்துக்கு அருட் தந்தை சுரேஷ் வந்தார். செங்கல்பட்டு அருகே உள்ள தச்சூர் கிராமத்தில் தலித் கிறிஸ்தவர்கள் தேவாலயத்தில் சாதிய பாகுபாடுகளுக்கு ஆளாகி வந்தனர். அந்தப் பிரச்சனையை ஊடகங்களுக்குக் கொண்டுபோக வேண்டும் என்று சொன்னார்.

பாதர் சுரேஷ் நானும் ஊடகங்களின் ஆதரவையும் இயக்கங்களின் ஆதரவையும் அந்த போராட்டத்துக்கு கொண்டு வந்தோம். தீண்டாமை ஒழிப்பு முன்னணி காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் உருவாகி அதன் தலைவராக வழக்கறிஞர் பாரதி அண்ணா தேர்வானதும் தச்சூர் பிரச்சனையில் சற்று மாற்றம் ஏற்பட்டது.

இன்றும் பாதர் சுரேஷ் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டத்தை கலை, பண்பாடு, தொழில்நுட்பம் உள்ளிட்ட பல தளங்களில் கொண்டுசெல்கிறார். அவருடன் நானும் இணைந்து பயணிக்கிறேன்.

மனித உரிமைகள் மேம்பாடு மற்றும் ஆராய்ச்சி அமைப்பின் இயக்குநர் ஆஸி பெர்ணான்டஸ் போல பல மனித உரிமை காவலர்களை உருவாக்கிய அமைப்பு கத்தோலிக்கப் பல்கலைக்கழக மாணவர் இயக்கமான அய்க்க.பி அதன் பொறுப்பாளர் என்ற முறையில் மனு பாதர் ஆற்றிய பணிகளைப் பற்றி சமூகப் பணிகள் ஆற்றுகிற பலரும் இன்றும் சிலாகித்துப் பேசுவதை பல நேரங்களில் கேட்கிறேன். அவரது அந்தப் பணிகள் நாடு தழுவிய அளவில் சமூகத்தின் மீது ஆழமான தாக்கத்தைச் செலுத்தியிருக்கின்றன.

தலித் மக்களுக்கான பொருளாதார உரிமைகளை உறுதி செய்கிற சிறப்புக் கூறு திட்டம் என்பது இந்திய அரசின் செயலாளராக பி.எஸ். கிருஷ்ணன் ஐ.ஏ.எஸ் அவர்கள் பணியாற்றியபோது உருவாக்கப்பட்ட திட்டம். பாதர் மனுவும் பாதர் குமாரும் தமிழக அரசின் கூடுதல் தலைமைச் செயலாளராக பணியாற்றி கிறிஸ்துதாஸ் காந்தியோடு இணைந்து சிறப்புக் கூறு திட்டம் பற்றிய விவாதத்தை தமிழகத்தில் பரவலாக்கியிருக்கிறார்கள். அகில இந்திய அளவிலும் அந்தத் திட்டம் பலமடைவதற்கு தங்களின் பங்களிப்பைச் செலுத்தியிருக்கிறார்கள்.

மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஆங்கில வார இதழான “PEOPLE’S DEMOCRACY” இல் சிறப்புக்கூறு திட்டம் பற்றிய ஒரு சின்னச் செய்தி வந்தாலும் அதனை நாங்கள் கொண்டாடியிருக்கிறோம். இன்று அத்தகைய சூழல் மாறியிருக்கிறது. சிறப்புக்கூறு திட்டம் பற்றிய விழிப்புணர்வு அதிகரித்து வந்திருக்கிறது.

கிறிஸ்தவமே விடுதலைக்கான ஒரு நெறிதான். ஆனாலும் ‘கிறிஸ்தவ விடுதலை இறையியல்’ என்ற கோட்பாடும் நடைமுறையும் தோன்றி ஆன்மீகத்தை மக்களின் வாழ்க்கைத் தேவைகளுக்கான போராட்டத்தோடு மேலும் அதிகமான அளவுக்கு நெருக்கமாகக் கொண்டுவரப்படுகிறது. அத்தகைய நடைமுறையோடு “மனித குலத்துக்கான சேவையே இறைவனுக்குச் செய்யும் உண்மையான வழிபாடு” என்று வாழ்ந்து விட்டவராக பாதர் மனுவை நான் பார்க்கிறேன்.

பாதர் மனு அவர்களைச் சந்தித்தது என்பது எனது வாழ்க்கையில் தாக்கங்களை உருவாக்கிய சந்திப்பு. அதற்குப் பிறகு விரிந்த புதிய உலகத்தின் வாசலாக எனக்கு அவர் இருந்திருக்கிறார். சில வருடங்களுக்கு முன்பு மனு பாதர் என்னை அழைத்து பாதர் குமாரை அறிமுகப்படுத்தினார். சமூக கண்காணிப்பகம் தொடர்பான பணிகளுக்கு இனிமேல் அவரைத் தொடர்பு கொள்ளுங்கள் என்றார். வேறு ஏதோ முக்கியமான பணியை மனு பாதர் எடுத்துக் கொள்கிறார். நாம் அடிக்கடி அவரைத் தொடர்பு கொண்டு தொந்தரவு கொடுத்துவிடக் கூடாது என்ற உணர்வில் அதற்குப் பிறகு பொதுவாக எனக்கும் அவருக்கும் ஆன சந்திப்புகள்

குறைந்தன. ஆனாலும் அவ்வப்போது தொலைபேசியில் பேசிக்கொள்வேன். சென்னைக்கு அவர் வரும்போதெல்லாம் முடிந்தவரைக்கும் பார்த்துவிடுவேன்.

தி இந்து தமிழ் நாளிதழ் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது அதை நிறுவிய முதல் ஆசிரியர் குழு உறுப்பினர்களில் நானும் ஒருவன். நான்காண்டுகளுக்கும் மேலாக அந்தப் பணி பரபரப்பாக இருந்தது. அதுவும் எனக்கும் பாதருக்கும் ஆன நேரடி சந்திப்புகளைக் குறைத்தது.

ஒரு வருடத்துக்கு முன்பு, நுங்கம்பாக்கம் ரயில் நிலையம் இறங்கி, லயோலா கல்லூரியின் சுற்றுச் சுவர் அருகே நடந்து வந்துகொண்டிருந்தேன். எனக்கு எதிரில் மனு பாதர் நடந்து வந்தக்கொண்டிருந்தார். ஓடிச்சென்று “பாதர் நீதிராஜன் வணக்கம் சொல்கிறேன்” என்று முன்னாடி போய் நின்றேன்.

முகத்தில் அர்ப்பணிப்பின் கனிவு கூடியிருந்தது. ஒளி பொருந்தியிருந்தார். முகத்தில் ஒரு கீற்று போல களைப்பு இருந்தது. மன நலத்தின் உறுதியை உடல் நலத்தின் குலைவு சோதித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த நேரமாகக் கூட இருக்கலாம்.

“பாதர், உங்களுக்கு உடம்பு சரியில்லை என்று கேள்விப்பட்டேன். எப்படியிருக்கீங்க?”

“அது கிடக்குது விடு. தீண்டாமை ஒழிப்பு முன்னணி வேலைகள் எப்படியிருக்கு? வேணி, குழந்தைகள் எப்படி இருக்காங்க? நீயும் சாமுவேலும் திருவண்ணாமலை கல்லூரிக்கு எப்போ வருவீங்க?” காட்டாற்றின் வேகத்தோடு அன்பு பாய்ந்தது. சரசர வென்று பதில்கள் சொன்னேன். சின்ன மவுனம். பிறகு கேட்டார்.

“என்னைப் பார்க்க வரமாட்டியா நீ”

இந்தக் கேள்வியின் தொனியில் நான் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டேன்.

குழந்தைகளோடு போய் மனு பாதரைப் பார்க்க வேண்டும் என்று நானும் வேணியும் நாள், நேரம் திட்டமிட்டோம். உண்மையாகவே முயன்றோம். அவரது பணிகள், நேரம் காரணமோ, எங்களது பணிகள் காரணமோ தெரியவில்லை. ஏதோ காரணம்.கடைசி நேரத்தில் போக முடியாத தவறுக்கு ஆளானோம். நினைத்து நினைத்து வருந்துகிற தவறுகளில் ஒன்றாக அது மாறிவிட்டது. இனிமேல் அவரை நேரில் பார்க்க முடியாது.

இயற்கையிலிருந்து விளைந்தவர் இயற்கையோடு கலந்துவிட்டார். அவரது பணிகள் பல்லாயிரம் இதயங்களாக மாறியிருக்கின்றன. உங்களுக்கு உள்ளேயும் அவை இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்த இயக்கத்தின் இசையாக அவர் இருக்கிறார். எனது இதயத்திலும் எனது குடும்பத்தின் இதயங்களிலும் அந்த இசை கேட்கவே செய்கிறது.

அந்த இசையின் வழியாக அவரைப் பார்க்கிறேன். அவரது பணிகளை விஸ்வரூபமாய் விரிப்பதே நமது முன்னால் உள்ள பணி. அந்த பேரிசையின் பகுதியாக நாமும் மாறுவோம். அதுவே நம்மை பாதர் மனுவை மீண்டும் தரிசிக்க வைக்கும். அவருக்குள் நம்மை கலக்கவும் வைக்கும்.

திரு.நீதிராஜன்

மூத்த பத்திரிக்கையாளர்

இரங்கல் கவிதை

மனு,

கன்றுக்குட்டிக்காக, தன் மகனை பழிகொண்ட
மனுநீதி சோழன் இல்லை நமது மனு,

உயிருக்கு பதில் உயிர் எடுப்பது உகந்தது ஆகாது எனும்
உயரிய நோக்கோடு மரண தண்டனையை மறுக்கும் மனு அல்போன்ஸ் இவர்.

மனு,

மனிதர்களை பாகுபடுத்தும் மனுஸ்மிருதி எனும் மனுதர்ம மனு அல்ல, சனாதனத்தை
வேரறுக்கும், சமதர்மத்தை வலியுறுத்தும், சமத்துவத்தை கோரிடும் மனு அல்போன்ஸ் இவர்.

மனு,

கோரிக்கை மனு என கோடிட்டு காட்டலாம் அல்லது
கோரிக்கை மனு என கோடிட்டு கொள்ளலாம்.

ஏனெனில்,

வாழ்நாள் முழுவதும் ஏழைகளின் பக்கமே நின்ற
இயேசு சபையின் காரல் மார்க்ஸ் எங்களின் மனு.

அருட்பணியாளர் மனு அல்போன்ஸ் அவர்கள்,
அருட்பணியாளர் என அழைக்க எனக்கு தோணவேயில்லை
அப்படி அவர் என்னிடம் அணுகியதே இல்லை.

ஆம்,

அங்கியோடு என்னை அணுகியதில்லை,
பைபிலோடு அவரைப் நான் பார்த்ததில்லை.

நண்பராக, தோழராக, உறவினராகவே நட்பு பாராட்டினார்.
மாந்த நேய சிந்தனையாளராக,
மானுடவியல் செயல்பாட்டாளராகவே
மனுவின் தோழமை நீடித்தது.

அப்படியாயின்,

அருட்பணியாளர்களில் அவ்வாறு இல்லையா என்றால்,
அப்படி அர்த்தம் கொள்ள வேண்டாம்
அதற்கும் சான்றாகவே உள்ளார், அருட்தந்தை மனு அல்போன்ஸ்.

அம்பேத்கரியத்தை அடியொட்டிய இவரின் வாழ்வு,
அம்பேத்கர் வாழும் காலத்தில் அமைந்திருந்தால்,
இயேசு சபையை பாராட்டிய அம்பேத்கர்
சேர்த்தே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பார், நமது மனுவின் பெயரையும்.

உலக அறிவாளிகளில் ஒருவரான அம்பேத்கருக்கு,
ஒருநாள் மனு அல்போன்ஸ் என்றொருவர்,
சேசு சபையில் சேருவார் எனக் கணித்திருக்க கூடுமோ

மனுதர்மத்தை தன் வாழ்நாள் முழுவதும் எதிர்த்த,
தந்தை பெரியாருக்கும் பிடித்திருக்கும் மனுவாயிற்றே நம் மனு.

மனுவின் தோற்றத்தை மனக் கண்ணில் நிறுத்துகின்றேன்,
ஏழைச்சிரிப்பும், ஏழ்மையின் வெளிப்பாடுமே,
எதிராய் வந்து உருவமாய் அவதரிக்கின்றது.

நிறைந்த நீரைப் போல், ததும்பாமல், தத்தளிக்கின்றது மனுவின் நினைவுகள்.

இவர் இறந்ததாக, இவர் நம்பும் இறைவனும் ஏற்கமாட்டார்,
இவர் மறைந்ததாக, இவரை நேசிக்கும் மக்களும் எண்ணமாட்டார்.
நிறைவாழ்வு கொண்டவர் நினைவுகளில் நீங்காது வாழ்வார்.

ஆரோக்கியத்தில் கவனம் செலுத்துங்க, ஆன மட்டும் ஓய்வு எடுங்க என்றோம்
எமது பேச்சை ஏன் கேட்காமல் போனாய்?
கடைசியாக மருத்துவமனையிலும் கைகளைப் பற்றியபடி கூறினேன்
“எளிதில் எங்களை பிரியவிட மாட்டோம்
வேண்டுமாயின் எனது ஆயுளிலிருந்து
சில ஆண்டுகளை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்றேன்.
எதனைக் கேட்டாய் இதனைக் கேட்பதற்கு...?
தான் பிறருக்காகத்தான், தனக்காக பிறரில்லை எனும்
தத்துவம் கொண்டவராயிற்றே

மணிமாறன் மணி அல்போன்ஸாய் என்னில் உன்னைக் கண்டேனே!
மனு அல்போன்ஸ் மனு மாறனாய் என்னில் உன்னைக் கண்டாயே!
நம் இருவருக்குமான நட்பு நட்சத்திரம் போன்றது.

வீதி நாடக வல்லுநர் பாதல் சர்க்காரின் விருப்பமான நண்பர் நீ,
வாழ்வியல் அரங்க ஜோனத்தன் பாக்ஸின் வாழ்த்துக்குரிய தோழர் நீ.

பேச வைத்து கேட்பாய் பேச்சாளர்கள் உருவாவர்;
நடிக்க சொல்லி பார்ப்பாய் நடிகர்கள் உருவாவர்;
எழுதச் சொல்லி ரசிப்பாய் எழுத்தாளர்கள் உருவாவர்;
செயலாற்றிக் காட்டுவாய் செயல்பாட்டாளர்கள் உருவாவர்;
பலரை பட்டை தீட்டிய பயிற்சிப் பாசறை நீ.

உரையாடுவோம், உறவாடுவோம், உறங்க மறுப்போம்,
அரசியல், கலை, இலக்கியம், குடும்பம் என அனைத்தையும் பேசுவோம்
அந்த நாள் மீண்டும் திரும்பாதே எனும்பொழுது
அடிமனது வலிக்கின்றது.
எப்போது அழைத்தாலும் வருவாயே,
இப்போதும் அழைக்கின்றேன் வருவாயா?

சிறுபான்மையினர், பாலியல் சிறுபான்மையினர்,
மீனவர், பெண்கள், தலித்துகள், பழங்குடிகள் என
பரந்த மனப்பான்மை கொண்ட சேரிக்கண் கொண்டவரே
பாகுபாடுகளை ஏற்காத சேரி இதயம் கொண்டவரே

ஆணாதிக்கம், ஜாதியம், ஒற்றைக் கலாச்சாரம்,
மதவாதம், ஏகாதிபத்தியம் என ஆழ்ந்து சிந்திக்கும் ஆற்றலாளரே

ஆழம் சென்று ஆழ்ந்து உறங்குகின்றாயோ?

உன் கல்லறையும் கதை சொல்லும்;
நடந்தது இறுதி ஊர்வலம் அல்ல,
பறையுடன் நடந்த தொடக்கம் என்று
இளம் குருமார்களுக்கு இறுதியாக ஒன்று சொல்லுகின்றேன்
மனு அல்போன்ஸாய் வாழ்ந்து பாருங்கள்,
இயேசுவும் உங்களை வாழ்த்தி மகிழ்வார்.

மணிமாறன்
இயக்குனர் – ஆசான்
புத்தர் கலைக்குழு.

“I have heard the cry of my people”

– Fr. Manuel Alphonse SJ

FAMILY

சிவகங்கை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள 'ஏழுன்' என்று அழைக்கப்பட்ட சின்னஞ்சிறிய கிராமமான இடைக்காட்டுர் புனித பூமியிலே, வெற்றிலைக் கொடிக்கால் மூலம் விவசாயம் செய்துவந்த கிறிஸ்தவர்களிடையே பிறந்த திருவாளர் கே.ஏ.எஸ் மனுவேல், திருமதி. ரோசாரி தம்பதிகளுக்கு மூன்றாவது முத்தாக பிறந்தவர் தான் நமது 'மனுஅல்போன்ஸ்'.

இடைக்காட்டுர் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அருட்தந்தை பெர்டினான்ட் செல்ஸ் சே.ச என்ற பங்குதந்தை பிரான்ஸ் நாட்டிலிருந்து இந்தியாவிற்கு ஒரு மறைப் போதகராக வந்து இடைக்காட்டுரிலே 10 ஆண்டுகள் பணியாற்றி ஒரு அழகான கோத்திக் கட்டிடக் கலையில் திரு இருதய ஆண்டவருக்கு உரித்தான இவ்வாலயத்தில் பணியாற்றி வந்தார். அப்போது பிரான்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த ஒரு சீமாட்டி 'மரிய அன்னாள்' என்பவர் பெரிய தொகையுடன் இவரை அணுகி பிரான்ஸ் நாட்டிலுள்ள "ரீம்ஸ்" நகரிலுள்ள பேராலயத்தைப் போன்ற ஒரு ஆலயத்தை பங்குத் தந்தையின் மூலமாக கட்டியுள்ள இக்கோவில் தான் இப்போது இருக்கும் திரு இருதய ஆண்டவரின் ஆலயமாகும்.

இவ்வாறு பேரும் புகழும் பெற்ற இடைக்காட்டுர் மண்ணிலிருந்து வந்தவர் தான் நமது 'மனு அல்போன்ஸ்' சிறு வயதில் குழந்தையாக இருந்த போது ஒரு நாள் காலையில் கை, கால் இழுக்க ஜன்னி வந்து துடிக்க ஆரம்பித்தார். எனதுதாயும், தந்தையும் அவரைத் தூக்கிக் கொண்டு அருகிலுள்ள மருத்துவமனைக்கு ஓடினார்கள். நாங்களும் ஓடினோம். பரிசோதனை செய்த மருத்துவர் பயப்பட வேண்டாம், இது ஒருவகை ஜன்னி, என்ன தான் மருத்துவம் பார்த்தாலும் இந்த ஜன்னி 12 வயதுவரை வரும், நான் கொடுத்த மருந்தை ஜன்னி வரும் போதெல்லாம் கை கால்களிலும் தேய்த்துவிட அறிவுரை வழங்கினார். அவ்வாறே 12 வயதுவரை 'மனுஅல்போன்ஸ்' ஜன்னியால் பல கஷ்டங்களை அனுபவித்தவர். பெற்றோர் மீது பக்தியும் மரியாதையும் அதிகம் கொண்டவராக வாழ்ந்து வந்தவர். எங்கள் தாயார் சமையலறையில் பணி புரியும் போது உடன் சென்று உதவி செய்வார். இன்றும் அவர் செய்த அரிய செயல்களை என்னால் மறக்க முடியவில்லை.

மதுரை, தேவகேட்டை, திருச்சி போன்ற ஊர்களிலுள்ள கிறிஸ்தவ பள்ளிகளில் படித்து பி.எஸ்.சி படித்து முடித்த பின்னரே குருத்துவ நிலைக்கு சென்றவர். குருவாக பல இடங்களில் பணியாற்றி இறுதி காலத்தில் சென்னையிலுள்ள லொயோலா கல்லூரியில் தங்கி திருவண்ணாமலை மாவட்டத்திலுள்ள 'வேட்டவலம்' என்ற ஊரிலே நலிந்த பிரிவினருக்கு கல்லூரியில் தங்கி பணியாற்றிவந்தார்.

இவ்வாறு அரும்பணியாற்றி வந்த நிலையில் இதய நோய்க்காக சிகிச்சை பெற்று வந்தகாலத்திலே யாரும் எதிர்பாராத நிலையிலே 2018 நவம்பரிலே நம்மைவிட்டு பிரிந்து இறைவனிடம் அடைக்கலம் புகுந்துள்ளார். அன்னாரின் இறுதிசடங்குகளில் கூட என்னால் கலந்து கொள்ள முடியவில்லையென்ற நிலையில் சொல்லொன்னா துயரத்தில் வாழ்ந்து வருகிறேன்.

அன்னாரின் ஆன்மா இறைவனிடம் நித்திய இளைப்பாரியை பெற்று வருவார் என நம்பும்.

-அன்பும் பாசமுமுள்ள அண்ணன்.

திரு.இருதயராஜையா

இனியவரும் மாமனிதருமான அல்போன்ஸ் தந்தை.மனு

தம் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை தம் வாழ்வில் அன்பையும், இனிமையையும் பின்பற்றி அவற்றை எங்கள் உள்ளங்களில் விதைத்துச் சென்றவர் அல்போன்ஸ், மனுவேல் அல்போன்ஸ் என்றும் அல்லது சுருக்கமாக மனு என்றும் அழைக்கப்படும் அல்போன்ஸின் உண்மையான பெயர் (திருமுழுக்கின் போது கொடுக்கப்பட்ட பெயர்) அல்போன்ஸ் கிறிஸ்தோ தாஸ் என்பதாகும். நவம்பா திங்கள் இறுதியில் வரும் கிறிஸ்து அரசர் பெருவிழாவையே அவரின் பெயர் கொண்ட விழாவாகக் கொண்டாடி மகிழ்ந்திருக்கிறோம்.. மனுவேல் என்பது எங்களுடைய அப்பாவின் பெயர்.

1960-களில் தேவகோட்டை தே பிரிட்டோ உயர்நிலைப்பள்ளியில் நான் 9ஆம் நிலையிலும் அவர் 7ஆம் நிலையிலும் படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில்தான் அவரைக் கூர்ந்து நோக்கத் தொடங்கினேன். அந்நாட்களிலேயே அவர் அதிர்ந்தும் பேச மாட்டார். அனாவசியமான காரியங்கள் பற்றியும் பேசமாட்டார் “அல்போன்ஸ் ரொம்ப பொறுமைசாலிப்பா” என்று என் அம்மா அடிக்கடி எங்களிடம் கூறுவார். எங்கள் சகோதர,சகோதரிகள் எழுவரில் அறிவு ஜீவியாகவும் அதே சமயம் மிகுந்த அடக்கமாகவும் வாழ்ந்து எங்கையெல்லாம் தம் வாழ்வால் பிரமிக்க வைத்தவர் அவர். இயேசு சபையில் தான் ஒரு உறுப்பினர் என்பதில் எப்போதுமே அவருக்கு மிகுந்த பெருமை உண்டு, அவரின் ‘இறைப்பற்றும் இறை நம்பிக்கையும் ஆழமானவை. அநேகருக்கு அது புரியவில்லை. ஆனால் என்னால் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். அவரின் ஆன்மீக வாழ்வு அலாதிமானது; அற்புதமானது. தனி ஜெபத்தில் அவர் ஊன்றியிருந்ததை நான் அநேக சமயங்களில் பார்த்துள்ளேன். நாங்கள் ஆண்டிற்கொருமுறை குடும்பங்களாக ஒன்றிணைந்து கூடும் போது அவர் நிறைவேற்றும் திருப்பலியில் அவரின் பேச்சு (மறையுரை) அவரின் ஆழமான இறையன்பையும் இறை நம்பிக்கையையும் பிரதிபலிப்பதாகவே அமைந்திருக்கும்.

எங்கள் குடும்பத்தில் அவர் எனக்கு நேர் இளையவர் என்பதால் அனேக சமயங்களில் தொலைபேசியிலும் சில சமயங்களில் நேரடியாகவும் அவரிடம் என் பிரச்சனைகளைப்பற்றி பேசியபோது அவர் கூறிய இரண்டு! உண்மைகளை ஒருநாளும் நான் மறந்ததில்லை. எக்காரணம்கொண்டும் இறைவனின் பேரிரக்கம் மீது அவநம்பிக்கை கொள்ளலாகாது என்றும் இறைவனின் அருளைப்பெற அவரிடம் முழுமையாக சரண் அடைவதே அவசியமானது எனவும் அடிக்கடி கூறுவார்.

மேலும் எங்கள் குடும்பங்கள் அனைத்தும் ஒன்று சேர்ந்து சந்திக்கும் சமயங்களிலெல்லாம் அவர் நிறைவேற்றும் திருப்பலியில் “உங்களிடையே எத்தனையோ கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம், ஆனால் எப்பொழுதும் ஒன்று பட்டு நில்லுங்கள். மேலும், இந்த ஒற்றுமையை உங்கள் வருங்கால தலைமுறையினரிடமும் வளர்த்தெடுக்க முயற்சி செய்யுங்கள்” என்பார்.

தம்பி அல்போன்ஸிடம் நானும் என்னுடைய மற்ற உடன்பிறப்புகளும் வியந்து பாராட்டும் இரு பண்புகள் அவரின் பணிவும் துணிவும் ஆகும். நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளபடி அல்போன்ஸ் ஒரு சிறந்த அறிவு ஜீவி- என்பதில் எவருக்கும் ஐயமில்லை. அவர் பொருளாதார முதுகலை பட்டப்படிப்பில் முதல் மாணவராக வந்தது பலருக்கு தெரியாமல் இருக்கலாம். இயேசு சபையைச் சார்ந்த அனேக அருட்பணியாளர்கள் அவரின் அறிவுக் கூர்மையைப் பற்றி என்னிடம் பெருமையாகச் சொல்லி உள்ளனர். அல்போன்ஸ் பேச்சிலும், எழுத்திலும் சிறந்து விளங்கினார். அநேகர் அவரிடம் வந்து தம் மனக்கவலைகளைக் கூறி அவரிடமிருந்து தக்க ஆலோசனைகளைப் பெற்றுச் செல்வதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். இத்தகைய பெருமைகளைப் பெற்ற அல்போன்ஸ் ஒருநாளும் தன்னைப்பற்றி உயர்வாக எண்ணியதுமில்லை,பேசியதுமில்லை. எப்பொழுதுமே அல்போன்ஸ் எளிய உடைகளையே உடுத்துவார். அத்தகைய உடைகளும் ஒரு சில மட்டும்தான் அவரிடம் இருக்கும்.

அல்போன்ஸ் மிகச்சிறந்த துணிச்சலுடையவர்; எதற்கும் கலங்காதவர் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் அவருக்கு இதய வால்வு மாற்று அறுவை சிகிச்சை நடைபெற்றபோது அவர் காட்டிய துணிச்சல் அலாதியானது அவர் பள்ளியில் படித்துக் கொண்டிருந்தபோது கீழே விழுந்ததால் தோள்பட்டை மூட்டு இறங்கி விட்டது. இறுதிவரை அது அவரின் இறுதி நாட்களில் அவர் சரியாகவில்லை. ஆனால், ஒரு நாளும் அவர் அதைப்பற்றி கவலைப்பட்டதில்லை. அனுபவித்த வேதனைகள் மிகமிகக் கொடியவை. அவையனைத்தையும் மிகுந்த துணிவுடன் ஏற்றுக் கொண்டார். அத்தகைய சமயங்களில் அவர் மலர்ந்த முகத்துடனேயே காணப்பட்டார்.

கடவுளின் திருவுளம் அவர் எங்களைவிட்டுப் பிரிய வேண்டுமென்பதாக இருந்தது. எங்கள் குடும்பத்தில் இருந்த ஒரேஒரு அருட்பணியாளரும் இல்லாமல் போய்விட்டாரே என்பதே எங்களது ஆறாதுயரமாக இருக்கின்றது. இருப்பினும், கடவுளின் வழிகள் நம் வழிகளிலிருந்து மாறுபட்டவை என்பதை நாங்கள் நம்புவதால் அவரின் பிரிவை இறைத்திருவுளமாக ஏற்றுக் கொண்டோம். நிச்சயம், அல்போன்ஸ் இன்று கடவுளின் திருமுக ஒளியில் திளைத்திருப்பார் என நம்பி நாங்கள் ஒருவர் ஒருவரை தேற்றிக் கொள்கிறோம். காலங்கள் உள்ளவரை அல்போன்ஸின் மலர்ந்த முகமும் ஆற்றல்மிகு அனுபவங்களும் எங்களில் நிலைத்திருக்கும்.

-திரு.ம. விக்டர்
திருச்சி

திரு. கே. எஸ். மணுவேல் மற்றும் திருமதி. ஜ. ரோஸரி

சரித்திர நாயகன் அண்ணன் அல்போன்ஸ்

“பிறப்பு சம்பவம்

இறப்பு சரித்திரம்”

இந்த வரிகளுக்கு முழு சொந்தக்காரராய் வாழ்ந்து துறவு நிலையில் மாபெரும் சரித்திரம் படைத்தவர் அண்ணன் அல்போன்ஸ்.

“வாழ்க்கை என்பது சோதனை
அதில் வருவதுதான் வேதனை”

அந்த வாழ்க்கையை வெற்றிக் கொள்வதுதான் சாதனை என்பதற்கேற்ப ஒவ்வொரு நாளும் சோதனை, சாதனையைத் தாண்டி, நல்லது, நியாயம் எனக் கண்டதற்காக வாழ்ந்து சாதனை படைத்து, சரித்திரத்தில் இடம் பெற்று விட்டீர்கள்.

இறுதி ஊர்வலத்தின் போது எழுந்த பறை இசையும், விண் அதிர எழுந்த பறை இசையும், விண் அதிர எழுந்த கோஷங்களுமே அதற்கு சாட்சி. இறுதி திருப்பலியின் போது ஒவ்வொருவரும் உங்களது வெற்றிகரமான சரித்திர பயண வாழ்க்கையைச் சொன்ன போது நாங்கள் அனைவரும் வியந்து நின்றோம். மதுரையில் நடந்த அஞ்சலிக் கூட்டத்தில் உங்களைப் பற்றிய ஆவணப்படம் கண்டபோது, கற்பனைக் கூடச் செய்துப் பார்க்காத அளவிற்கு மாபெரும் சரித்திரம் படைத்துள்ளீர்கள். இந்தச் சிறிய உருவிற்குள் இத்தகைய சாதனை எப்படி நிகழ்ந்தது என்று ஆச்சரியப்படுகிறோம்.

அப்பா பிறந்த நாள் சனவரி 1. நீங்கள் பிறந்த நாள் சனவரி 2. அப்பாவிடமிருந்த அதே புன்னகை, எளிமை, தாழ்ச்சி, கலங்காத மனதை அப்படியே பெற்று, கடைசிவரை இறைவனுக்கு ஏற்ற தூய துறவறத்தை மேற்கொண்டு சரித்திரம் படைத்துவிட்டீர்கள். சிறுவயதில் எனக்கு கணிதமும், ஆங்கிலமும் சொல்லிக்கொடுத்து, பொறுமையுடன், கனிவுடன் நடந்துக் கொண்டது என் கண்முன்னே வருகிறது. நீங்கள் துறவறம் ஏற்க நினைத்தபோது அம்மா உங்கள் பிரிவை எண்ணி அழுதார்கள். ஆனால், அப்பா குடுத்துவத்தின் மகிமையை எடுத்துச் சொல்லி அம்மாவைத் தேற்றியது என் நினைவிற்கு வருகிறது. அப்பாவின் ஆசைப்படியே துறவற வாழ்க்கையை எந்த அப்பழுக்கும் இன்றி வாழ்ந்து சரித்திரம் படைத்து விட்டீர்கள்.

என்னுடன் பிறந்த 5 சகோதரர்களில் 4 பேருடைய பாசம் திருக்குடும்ப பாசம். உங்களது பாசம் இறையாசீர் பாசம். அந்த இறையாசீர் இனி கிடைக்காதே என்று எண்ணும் போது வேதனையும், விண்ணுலகிலிருந்து இறையாசீர் நிச்சயம் வழங்குவீர்கள் என்றும் ஆறுதல் பெறுகிறோம்.

நம்பிக்கைகள் இல்லாவிட்டால் பலருக்கு நாளை என்பது என்றோ செத்து இருக்கும். எங்கள் கவலைகளின் போது நம்பிக்கையை கொடுத்து, இறைவனிடம் வேண்டுகள், கவலை வேண்டாம் என்று ஆறுதல் படுத்திய அண்ணன் இல்லையே என்று கண்கள் கலங்குகின்றன. நீங்கள் எங்களோடு வாழ்ந்த காலத்தில் துறவற வாழ்க்கையில் இறைவனின் அருளோடு, சமூக சேவைகள், எளியவர்கள் வாழ உதவுவீர்கள் என்றுதான் நினைத்தோம். இப்படியொரு சரித்திர நாயகனாய் வாழ்ந்துள்ளீர்கள் என்று ஒவ்வொரு நாளும் செய்திகள் கேட்கும் போது, உங்களோடு பிறந்ததற்கு இறைவனுக்கு நன்றி கூறுகிறோம்.

உங்களது சரித்திர பயணத்தையும், கனவுகளையும், பணியையும் தொடர்ந்து நடத்தி வரும் எல்லா சகோதரர்களுக்கும் இறைவனின் ஆசீர் கிடைக்கவும், வளமுடன் வாழவும் வேண்டுகிறோம்.

நன்றி

- திருமிகு. சின்னராணி

பல குருக்களையும் கன்னியரையும் தந்த பாரம்பரியம் மிக்க கத்தோலிக்க குடும்பத்தில் வந்த அல்.போன்ஸ் இயல்பிலேயே எளிமையும் பொறுமையும் கொண்டவராய் இருந்ததால் ஒரு குருவாக அவர் முடிவெடுத்த போது குடும்பத்தில் பெரிதாக ஆச்சரியம் ஏற்படவில்லை. ஆனால் அமைதிக்கு முன்னுதாரணமாக குடும்பத்தில் எங்கள் பெற்றோர்களால் என்னைப்போன்ற இளையவர்களுக்கு சுட்டி காட்டப்பட்ட அந்த அல்போன்ஸ் பின்னாட்களில் மனுவாக பின்னர் அவரை ஒரு சராசரி குருவாக மட்டுமே கற்பனை செய்து இருந்த சிலருக்கு புரியாத புதிராகவும் எண்ணற்ற பலதர்ப்பு மக்களுக்கு பெருமைக்குரிய அடையாளமாகவும் உருவெடுத்தது உண்மையில் ஆச்சரியம். அதுவும் மாறிவரும் உலகிற்கு ஏற்ப தங்கள் கொள்கைகளை மாற்றிக் கொள்பவர் மத்தியில் ஒரு துறவியாக சாதி இன மத பேதமில்லாத ஒரு புதிய சமூக மாற்றத்துக்கான அவர் கொள்கையில் கடைசி மாறாமல் அவரால் எப்படி இருக்க முடிந்தது. அதனால் சந்தித்த எதிர்ப்புகள், சவால்கள் அத்தனையையும் தைரியமாக எதிர்கொள்ளும் மனத்திடன் அவருக்கு எப்படி கிடைத்தது என்று நான் பல தருணங்களில் நினைத்து ஆச்சரியப்பட்டது உண்டு. அவரது 40 வயதில் அய்.க்கப் பொறுப்பாளராக அவர் இருந்தபோது நான் அவரிடம் கண்ட சமுதாய கீழ்மட்டத்தில் இருந்தவர்கள் மீதான அக்கறையும் அதிகாரம், ஆடம்பரத்தின் மீது அவருக்கு இருந்த வெறுப்பும் அவரது 70 வயதிலும் மாறாமல் குறையாமல் இருந்ததை பார்த்து வியந்து இருக்கிறேன். இதேபோல் அவரிடம் வியக்க வைத்த மற்றும் ஒரு பண்பு குடும்பத்தில் உள்ளவர்களிடம் தன்னோடு உழைப்பவர்கள் மற்றும் நண்பர்களின் சாதனைகளை பெரிதாக பேசும் அவர் தன் சாதனைகளை பற்றியோ தனக்கு கிடைத்த பாராட்டுகளை பற்றியோ ஒருபோதும் பேசியதே இல்லை.

அவர் வாழ்வின் கடைசி 2,3 ஆண்டுகள் சென்னையில் அவரை அடிக்கடி சந்திக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்ததால் அவர் என்னோடு பகிரந்து கொண்ட சிந்தனைகள் அடிப்படையில் எனது லட்சியம் மற்றும் முயற்சிகளை சுயபரிசோதனை செய்யும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. அப்போது ஒரு முறை அவரது செயல்பாடுகள் பற்றி பேச்சு வந்த போது நான் அவரிடம் நீங்கள் சமுதாய மாற்றத்துக்காக இத்தனை ஆண்டுகள் இவ்வளவு உழைத்து வந்திருந்தும் உங்களின் பங்களிப்பு வெளியே இந்த உலகத்துக்கு தெரிந்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறீர்களா என்று கேட்டேன். உடனே அவர் சிரித்துவிட்டு சொன்னார் நீ மற்ற சில சமூக மாற்றத்திற்க்கான ஆர்வலர்களை பார்த்து விட்டு கேட்பது புரிகிறது. அவர்கள் மரங்களில் மாற்றங்களை கொண்டுவர உழைத்துகொண்டு இருப்பதால் வெளியே தெரிகிறது. ஆனால் நான் மரங்களின் அடியில் அதன் ஆணிவேரில் மாற்றத்திற்க்கான செயல்பாடுகளை செய்வதே சமூகத்துக்கு நல்லது என்று நினைக்கிறேன். அதன் பலன் தெரிய சில காலம் ஆகலாம் என்றார். இப்படி எதையும் புதிதாகவும் வித்தியாசமாகவும் சிந்தித்து செய்து வந்த அவர். தன்னைப் போலவே தன்னை சுற்றி பணித்தலத்தில் இருப்பவர்கள் மட்டுமல்லாது தன் குடும்பத்தில் உள்ளவர்களும் புதிய சிந்தனையோடு இருக்கவேண்டும் என்று விரும்புவார். அப்படி குடும்பத்தில் சிலர் புதிதாக சிந்தித்து செயல்படுவதை பார்த்து அவர்களைப்பற்றி மற்றவர்களிடம் பெருமையாக பேசுவார் பேசுவதோடு நின்று விடாமல் அவர்களுக்கு ஊக்கமும் ஆதரவும் தந்து அவர் துணை நின்று என்னை போன்று ஒரு சிலருக்கே தெரியும். இப்படி தன் பணிவாழ்வில் சந்திப்பவர்கள் மற்றும் குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள் எல்லோரின் நலம் விரும்பியான அவர் உடல்நலம் குன்றி இருந்தபோதும் அவர் வழக்கமாக எப்போதும் இருப்பதுபோல புதிது புதிதாக சிந்தித்து கொண்டும் தீவிரமாக ஈடுபட்டு கொண்டும் இருந்ததால் கடந்த முறை போல இம்முறையும் மீண்டு வருவார், இன்னும் சில காலம் நம் மத்தியில் இருப்பார் என்று நினைத்து ஏமாந்து போனோம் என்றே சொல்ல வேண்டும் என்னை பொறுத்த வரையில் தனிப்பட்ட முறையில் அவர் வாழ்வு மட்டும் அல்ல அவர் மரணமும் எனக்கு நல்லதொரு பாடம்.

-திரு. செல்லதுரை

Manu was no ordinary person. He was blessed with great acumen and clear thinking. He always surprised everyone who came in contact with him with his integrity and sense of commitment and his simplicity is no secret. Certainly Manu was a blessing to many but one cannot ignore the truth that he was a threat to many more. To the mediocre traditional and parochial men he always remained an enigma. To a sizeable Jewish priestly group Christ's exit was a welcome one and I feel it was the same with Manu's death. It is very difficult to realize and accept that God not only gives the best but also takes the best. To tell you frankly I lost all my respect for death on 17 November 2018. Death is no more a mystery or threat to me. I am not telling Manu was blemish less but his openness and boldness to think and express will always be cherished by countless men who knew him. With great difficulty and heavy heart I am trying to come in grip with the fact of Manu's leaving but still I cannot suppress the question, Why should Manu leave at this juncture when we and in particular the common man the oppressed and the marginalized needed him most?. But it is no time for despair! Manu has inspired innumerable persons and it is our earnest duty to be the torch bearers of his enviable vision and incomplete mission.

-Jeya Kumar

His legacy lives on...

We the Ignatius clan, take enormous pride in the fact that this phenomenon of goodness, clear thinking, socially conscious, companionate soul came to be, amongst us as 'Alphonse' before being transformed as 'Manu' to the entire world. As a small cousin who lived in the same household and spent my early growing up years in a very integrated family environment, I have been a witness to the kind of impact he created quietly in our immediate and extended families. My *aththai* used to say 'I have given the best fruit of mine to God' when she referred her son Alphonse's calling. He was the super brainy one in the family. Unfortunately, I was not around when Alphonse *athaan* was at home before going to society. He left our big family before my arrival. He was the only one who chose priesthood in my generation of the Ignatius clan, which followed a generation in which there were more religious people than lay people. So, it was curiosity which triggered me to listen to my *aththai*, when she talked about her son Alphonse. He was known for notoriously "not studying at all" . I was told that he used to read every single magazine, available at home, from cover to cover, read anything he could lay his hands apart from school books, sometimes up until minutes before the examinations. May be this is where he gathered worldly awareness and empathy to the downtrodden and marginalized in those early days. In spite of this habit of not being serious or sincere in reading for his academics, he was the gold medalist all through his college and university years. He excelled phenomenally in whatever he chose to do.

In my growing up years, I had this certain urge like many of us, to do something worthwhile and tangible to the surroundings we live in. That urge drew me towards what *athaan* was doing in AICUF during my college years. I was just finishing my degree and time to time I came to *Madras* to venture out into something out of my mould. He was the AICUF director at that time. Whenever I came to *Madras*, I landed up at Sterling road at AICUF for a chat with *athaan*. I cannot forget those moments and conversations which encouraged me to break free and think free. On those moments, I thought "Man!! What a treasure it was to have him as a mentor, guide and director, to hundreds of raring youngsters, who had tremendous amount of unchanneled energy and good intention". He was THE right man for that position, and he took that responsibility made good of the opportunity more than anyone else. He was the chief instrumentalist and radical thinker behind transforming AICUF from a catholic student federation to a social organization which ferments socially aware young leaders.

Fast forward to many, many years after, lot of changes in my life, moved out of the country, married, kids... All these times, me and *athaan* never had a chance or time to interact the way I wanted, except for brief meetings when I came down to Chennai. But I never lost the respect and love I had for him. He was always very eager and genuinely interested in knowing what and how I was doing and growing up as socially responsible individual. I was in same awe in understanding all the things he was involved with.

Finally, after 16 years, I returned to Chennai and that gave me opportunity to connect and interact with him more frequently. This gave me opportunity to discover another dimension of *athaan*. I grew up in a very religious family which considered the catholic church as the pinnacle in the path for spiritual growth. Spirituality and religion were very intertwined in our

clan. I had always been a bit of a radical always but still grew up within the framework provided by the good catholic family. Over the years, with more wide exposure, learning and maturity at all level our mind expands. It did in my case and my thinking about religion, spirituality and social awareness changed also. When I lived outside, I could develop and practice my thinking and be comfortable with it but when I came back to Chennai with little kids into the traditional catholic family framework, it pose a unique challenge. I struggled. I was torn between the typical catholic family and my thinking about spirituality and how my kids were to be raised. When I reached out to Alphonse *athaan*, it was like finding an oasis in a desert. He was very warm and welcoming. We had some lengthy, deep conversations, those were with lot of caring and understanding of what I was going through. It was such a great feeling to find someone with such an identical thinking about spirituality, how religion that we were taught, known and used to, need not be the only source and driver to spirituality, more importantly, we agreed on how the so-called guardians of the religion had twisted religious teaching for personal, commercial intentions and made religion as the BEST profitable business. Our thoughts converged in many many aspects and I did not expect that from a religious. But of course, Alphonse *athaan* was the best of socialist and religious.

For me understanding this alignment in thinking with *athaan* was a huge relief. It was such a joy to find someone with the same thinking, It was even more special when he was someone whom I respected and was a true guardian of the religious value, which is nothing but social and human values. It was a very nice feeling when I was able to talk to him without any inhibition and hesitations as a friend in spite of 17 years between us. Those conversations and the dimension of *athaan* that I discovered, that put me at ease as a father and helped me to grow and mature deeper in spirituality and in my spiritual awareness. I am very aware that he instilled the same awareness in countless young minds.

I am not sure whether I should say I was lucky, but I was one of the few who regularly interacted with him during his sick days. It was a devastating moment, I was in the room when doctors were trying to revive him in those final hours and minutes. In those moments, I kept thinking and screaming inside me in denial “NO. THIS CAN NOT HAPPEN, he is too precious to finish like this..’. But he was at peace, his face was glowing with calmness, not a sign of pain or struggle as though he was trying to tell me “*You do your best, focus on planting as many seeds as you can, your legacy will never die, it will live forever*”. I see this is happening. He had planted thousands and thousands of seeds, many forests have already erupted and many will continue to erupt. His legacy will live forever.

-Inigo Angelus (Thoma)

The man with noble heart, humble soul and great wisdom – நிறை குடம்!

மனு என்று சொன்ன உடனே நினைவுக்கு வருவது அவரது எளிமை, தன்னடக்கம், அமைதி, அன்பு, பரிவு, பாசம், ஞானம் அறிவு மற்றும் தன் துயரத்தை பொருட்படுத்தாது மற்றவரை மகிழ்விக்க நினைக்கும் மனம் பிறர்க்கு உதவ நினைக்கும் குணம் இன்னும் எத்தனை எத்தனை.

பட்டங்கள் பல பெற்றும் எப்பேர்ப் பட்ட பதவிகளும் பொறுப்புக்களும் வகித்தாலும் அதனை வெளிக்காட்டாது சாதாரண மனிதனை போன்று இருந்து மற்றவர்கள் தன்னை எளிதாக அணுக உதவிய உம் பாங்கு அசாதாரணமானது. நீர் இவ்வுலகை விட்டு பிரிந்த பின்னர் தான். நீவீர் வகித்த பதவிகளும், மக்களுக்கு – சிறியவர் முதல் பெரியவர் வரை நீர் ஆற்றிய ஏராளமான தொண்டுகளும் தெரிய வந்தது உம்மால் பயனடைந்தோர் ஏராளம் அதில் நானும் ஒருத்தி எனக்கும் என் குடும்பத்திற்கும் நீர் செய்த உதவிகள் பலபல குழந்தைகளோடு இருக்கும் போது ஒரு குழந்தையாய் அதோடு விளையாடியும், வாலிபர்களோடு இருக்கும் போது அவர்களுடைய நண்பர்களாய், பெரியவர்களோடு இருக்கும் போது அவர்களுக்கு ஏற்றார் போல் நடப்பது என பல பாத்திரங்களில் அன்னியோன்மையாய் நடப்பவர் நீர்.

இறக்கும் தருவாயிலும் உமது வலியையும் வேதனையையும் பொருட்படுத்தாது அச்சமயத்தில் பிறந்த என் பேரனின் உடல் நலம் விசாரித்தீர், அப்போது உமக்கு பேச சிரமமாக இருந்தது. அப்படியிருந்தும் NICU-வில் இருந்த என் பேரனின் நலம் விசாரித்து செபிப்பதாகக் கூறினீர்.

உம்மை எப்படி வருணிப்பது என்று எனக்கு தெரியவில்லை. உமது புகழாரம் பாட பல கோடி வார்த்தைகள் வேண்டும். உம் ஆன்மா இறைவனில் நித்திரையடைய தினம் செபிக்கிறேன்.

-அசும்தா செல்வராஜ்
காரைக்குடி

Dear Loving Manu Mama!

The day when I got the news that you're no more (17th Nov 2018), I tried to hide my feelings, but unfortunately I forgot that my eyes could not stop expressing.

In my childhood, when I was around 5 to 10 years – is the most unforgettable days with you. I never experienced playing with freedom with my grandfather or any other relative.

I never realized that you are growing old; you made me feel so happy, even more than my dad, Non-Stop playing with you, when you visited our home, plaiting your hair sitting on you back as on a elephant, sitting on your shoulder ..... I still remember that I wrote letters asking – when you are coming home again.. I wish to write letters to you again.. I can't ask you to whatsapp me, or share your location, or email me..please get

Super Power from the angel's and come back to our home.

Still many more things are unfinished and pending mama. I requested you Tessie Perima (Sr.Clare) and Kumar mama (Fr.John Kumar SJ) to go with us for a family trip, to have fun &enjoy. Now to whom shall I ask..all are busy in their work Hope you are watching all this.

You forgot that I grew up. Two years ago, you asked me whether I know cooking. You asked me make a cup of coffee, and we share many things over a cup of coffee, that you relished... our balcony talk..you took me out for Dinner, I have seen you enjoying Idly Podi and sea food in our home. I am longing for those days to come back..Come lets have party mama..

I must tell you something, when they buried you near Loyola church. The strong lavender fragrance was around me; I found no flower of lavender there, I like lavender fragrance, so I understood that you are near me. I want you to accompany me always.

Ranjith Jenifer – Dubai
(Niece of Sr. Clare)

Fr Manu, was a small made man with a clear long term vision. He was part of the AICUF student movement for over 25 years. He was instrumental in conscientizing thousands of students. Scores of leaders who are part of the rights based movements were formed under his guidance. He was trained by the greats like Fr Ceyrac, Fr Gurivyere, Fr Claude, Fr Stan and others. He was one who could see beyond the boundaries of caste, religion, sex and wealth. His approach to life was so simple and radiated the values of Ambedkar, Marx, Periyar, Phule, Paulo Freire, Gustavo Gutiérrez, Jaiprakash Narayanan, Ram Manohar Lohia and likes. He was always a person of the grassroots who created a space to grow. He keenly looked for opportunities for people and would literally push them towards it. The vulnerable and marginalized were naturally attracted to him. If they refused to come he would go in search of them. He acted as board to bounce off ideas and gave the space to think without doubting the power of the people. This made him responsible for the development of several social and human rights movements. He played a key role in bringing Badal Sarkar's street play to Tamil Nadu, Playback theatre to India, encouraged several forms of cultural activism.

His focus on social and economic rights was unique. He started the Tamil Nadu budget Cell that did the hard crunching of numbers. It led to the pioneering concepts of gender audit, disability audit and other social audits and the formation of Tamil Nadu Social Watch. His analysis of the budgets would challenge the governments and attract their attention to his comments. Legislators of the state would look to gain insights on these matters to debate on the floor of the assembly. The Tamil Nadu Social Development Report was a land mark and model publication that gave a clear first time insight into the state of affairs of Tamil Nadu. This later became a model to emulate for many other states.

As the days and years passed, typical to his style, he moved on after handing over the institutions that he helped to build in the hands of leaders who he had trained. His focus increasingly grew towards economic inclusion of the marginalized sections. He concentrated on bringing together the dalit entrepreneurs to consolidate their investments and also focused on modernization of organic agriculture. This offset a new wave of thinking and continues to grow from the new seedlings he has created.

Many of us have had a personal connection with him and have interacted with him on a daily basis for years. He will be sorely missed by the millions who loved him. Mostly the auto drivers of Choolaimedu will definitely miss him as he never bargained and just paid what they asked for. He would tell us, "We should bargain with our legislators and not with these people".

He passed away on 17th November 2018. Its our pleasure and blessings to be the part of the yesterday's remembrance mass & gathering. Such a great legend existed in our family without any notifications. We all missed a very great soul.

**Dr. Vinoth,
(Nephew of Fr.Manu)**

FRIENDS

Thanks Manu!

I've met Manu in 1983 for the first time. The same journey when I learned to know sr Clare, companion of fr. Manu. It was in Madras, in the School for the Deaf and the Blind. It was a long talk for the Flemish third world magazine *Worldwide*. It went smoothly, our talk and encounter was very open and I was just curious. I had no fixed ideas, no clue about India, but my five weeks stay was flabbergasting. I was touched and had questions, till today.

During all the following years I followed Manu, and he followed me. I wanted to understand the situation of India - let's say Tamil Nadu and the south. I grew with his help, wisdom and commitment in understanding the situation of the caste-system and the dalits. Each time that I came home I tried to explain what I learned, I followed the deep analysis of Manu, and I got resistance, because my readers were not aware of what was going on in India. Also till today.

Manu himself came to Belgium. I invited him to give courses in CIMIC, the Center of Intercultural Management which I started with his help and the help of many others like Thierry Verhelst, Greet Castermans and Durre Ahmed from Pakistan in 1994. They all wanted us to learn 'other things' about the South of the planet. Our 'development'-aid was not empowerment. I accompanied Manu, SisterClare and Kumar during their traveling through the country. From village to village; from city to city.

Manu, Clare, Kumar: a trinity. Always virtually together, all of them different, but with the same commitment, the same deep view of love for the grassroots and the dalit people. All of them trustworthy and friends for eternity. With their help and hospitality we could explore, experience, and love the real 'wonder that was India'. Wherever we came we could meet friends, leaders, 'activists', dancers, who were committed to the case of fighting injustices and wrong politics, fighting for social equity. We were shocked by the witnesses. Again and again. The stories were often unbearable. The picture of Ambedkar came in. I studied. Manu explained. New names were mentioned: Periyar. S. Kappen, Amartya Sen, Jean Drèze, Mark Tully, James Tombeur, Pierre Gilet, Anthony de Mello, Peter de Mello, Madhav Gadgil, Ramachandra Guha, Romila Tapar, Sri Narayana Guru, Gail Omvedt, G. Aloysius, Kancha Ilaiah, Robert Deliège, Gabriele Dietrich, etc. It was a new world for me, a new cosmology, a new vision, and I tasted it, and I enjoyed the broadening of my small Belgian world. Even literature filled me with deep joy. Manu could be enthusiastic about beauty, poetry and songs. We shared thoughts about Thirukkural and Kabir and made the link with my father who was also a weaver.

I discussed with him the psychology of Ivan Nagy and the philosophy of Emmanuel Levinas. Manu and Clare tried to convince us of the psychological values of play back theatre and street theatre.

Manu brought me to his colleagues and friends to discuss this new vision of intercultural management as an anti-dote against wild American capitalism. A room full of light, joy, invention, energy, dynamics and hope!

I brought Manu, Clare, Kumar to Juul Trauwaen and Magda. Our 'representatives' in Auroville, and probably the only 'foreigners' who really understood our Indian friends and who were 'hosts' for them to offer them rare moments of rest, laughter, leisure time...

Manu agreed with me that Belgium and even Europe should try to make bridges towards Islam. Manu supported me in my challenging the media and the (wrong) 'common sense', as he supported me in my efforts to reinterpret India in the Radio and the press. The stranger and the foreigner are always and everywhere scapegoats. Manu was a free spirit. He understood the values of Buddhism as well as the values of Islam. We talked about Sufism till the last minutes a few days ago. But he was not floating away from the realities. But he could understand the greatness of f.i. Ramana Maharshi - and he brought us there, saying: "Here I feel at home". He was fully present and positive for the people's devotion and spiritual understanding of nature as a gift of God.

We kept each other going as much as we could although 10.000 miles in between us. We organized diplomatic talks with the boards of universities, and even within the catholic church in order to save Europe to become a fortress. We pleaded for a flowering Europe instead. Manu and Clare guided our students and some became close friends like Sarah, Heleen and Veerle, who 'discovered' India in a complete new way.

Manu and Clare became close friends of our family-group, that small group that made an effort to change a little bit our narrow and conservative Flemish (catholic) mentality. But above all, he became a 'brother' and we called each other 'brother'. For our kids he was a father - not a priestly father - but a real father, questioning the kids, Wouter and Ellen, but loving them from the bottom of his heart. Afterwards the partners and grandchildren: Ven, Celine, Ruben, Luz, Lena, Arthur, Levi. We met in Tilburg, St.-Niklaas, Chevetogne, Richterwil in Switzerland... we shared our lives. Till the last minute.

A last whatsapp of bad quality: "How are you. I'm improving. I'm leaving the hospital. Marc, how is your health? - It's OK. - And yours? - also OK! Take care..." We and the kids were waving, he was waving... but he looked pale and exhausted... Three days later he left us... The 'miracle' of a few years ago after his heart attacks did not happen again. Although we were ready to welcome him again in a new guestroom for him in the new cohousing group were we are living now... We were so proud of him, we would continue our common path in this new constellation... Now we have to live further with 'his' testimony and message of hope and courage, but how do we do that?
Keep in touch, dear friends!!!

Dear Manu, dear soul mate,

It is possible, we proved it: human beings can become brothers and sisters and share hearts, thoughts, views, and even money.

It is possible, we proved it: human beings can overcome classes, casts, and all sorts of origins.

It is possible, we proved it: human beings can change their behavior towards nature, towards animals, plants, the whole planet and the universe.

It is possible, we proved it: human beings can love each other beyond religion, beyond dogma's, beyond all kind of fundamentalisms, beyond all colors, beyond continents.

Thank you Manu for everything you 've shared with our Flemish families during the last 38 years; thank you for challenging our Flemish students; thank you for the tremendous solidarity; thank you for being a brother and a father.

Your soul, your shining heart and your deep spirit came to our home and will stay in our home. Forever! Please give us your blessing so that we find the inner force to stay on our path towards Love, Justice and towards the Joy of what you called: 'full life.'
Let's stay 'in touch'!!! Let's go on talking!! Let's go on laughing!! In'sh'Allah!

Meister Eckhart lived between 1260 and 1328.

He was a German Dominican father, one of the most important philosophers of his time (more important than Thomas Aquinas who was a colleague) and a mystic. He was influenced also by the famous Islamic philosopher Averroes from Cordoba.

He was condemned by the Pope in Avignon because of '28 sentences', but he died on his way back before he heard about the condemnation. Probably a heart failure...

Manu loved him because of the Buddhist aspects and attitudes of his views. Many Buddhists thinkers of Asia refer to him when westerners try to understand Buddhism. They say: You have someone among you who understood...

Being responsible for his congregation he was constantly on his way, on foot, (between 20 or 40 km a day!) traveling through Europe.

When Manu was here, he was reading '*Meditations with Meister Eckhart*' (by Matthew Fox) and I discovered this morning that he marked the following quotes on a small paper which is still in this book.

*How should love God?
I will tell you.
Love God as god is -
This means: Love God as God is
a not-God
a not-mind
a not-person
a not-image.
More than this, love God as God is
a pure, clear One
who is separate from twoness.*

Another marked quote was the following

*I once had a dream.
I dreamt that I, even though a man, was pregnant,
pregnant and full with Nothingness like a woman who
Is with child.
And that out of this Nothingness
God was born.*

Another one

*The highest work of God is compassion.
And this means that God sets the soul
in the highest and purest place which it can occupy
in space
in the sea,
in a fathomless ocean,
and there
God works compassion.
This is why the prophet writes: 'Lord, have compassion
on the people who are in you.' (Ho.14,4)
What people are in God?
John says: 'God is love and
whoever remains in love
remains in God
and God in her.' (1 Jn. 4.16)*

Dear Manu,

The day after the message of your passing away, I was sitting with Lena at the table and she asked me to draw something together. We took a paper and pencils. Without talking we started to draw, in full silence.

The pain and the sadness because of your absence was heavy present in my body and in my spirit. What came on the paper was soft, fruitful, colourful, a rolling landscape; and resting on the earth: a big expanding heart, whose vibrations splashed in the whole atmosphere and enlightened her like the rays of the sun.

Your heart must have exploded, Manu, because you loved so intensely and because you lived from the bottom of your heart.

It was a holy fire with which you looked to the world, with which you met people, and from where you made analyses, and confronted us. This fire was the reason for your indignation, your criticism towards everything and everyone who was -according to you - blind and unjust. But you could laugh at the same time. We will not forget this laughter of yours!

You treated every vulnerable human with compassion and solidarity: a dalit, a child, a woman, a handicapped, you were bearing them all.

Your intense commitment and deep friendship was a precious gift for me and for everyone of us. With your razor-sharp empathy you kept me awake and you challenged us to be honest with ourselves and to stay on our own path within the 'golden cage of the rich West'.

I was acknowledged and loved by you, Manu. Through your eyes I've also seen myself; through your life I became more 'human'. Thank you for that!

Your heart was much bigger than mine. Your heart is still working in other spheres, in uncountable other hearts, here, in India and elsewhere.

I'm really happy and grateful that life brought you on my path. I will not forget you!!

By Mieke de Buysser

Dear, dear Manu,

Where are you?

How are you?

How nice would it have been to meet you one more time.

I even would have come to India to meet you, finally...

How nice would it have been to share with you about my job.

You would certainly have some beautiful and rhetorical questions for me...

If I listen well, to your voice, inside me, I can almost hear them.

That's so wonderful about our connection.

You were able to come over regularly enough,

and to share always about what really matters,

that we were able to stay connected, deeply,

beyond the distance,

beyond time.

I was even able to meet you in my dreams, where I could feel your presence very strongly and very near...

When I was younger, I called you father Manu,

Not because you were a priest, but because you were like a father to me.

Growing older you became a beloved friend.

Meeting and writing you touched my heart, and brought me closer to myself.

You've always been like a -wise- mirror to me.

I think your questions taught me more than your answers.

'Should you always be liked?' Do you always have to be found nice?'

Is one of your questions that is accompanying me since many years...

It's getting more and more meaningful in my day to day struggles, especially at work.

Another one, you asked me visiting my school:

'Where are the students?'

I can still hear your voice when I arrive at my work on a moment the classes have started already.

What sounds as a practical question, is actually a very deep one.

How much I would love to tell you that all my energy is going to inspire my colleagues to get out of the classroom with their students, and to look for learning situations in real life. And how terribly fixed many of them stay with the way they were educated themselves, reading and writing in classrooms. They have the best intentions, but seem not always able to really get to know the students, the Other... The best intentions to help people to find their way in our system, to create a way to survive in the Fortress of literate Europe, but we ask ourselves not enough what we could learn from the illiterate newcomers, and don't consider enough

that they could possibly have other ways of learning. Fortunately my director does. She, nor I, will ever forget your visit to our school, because of your testimony about the educational project in India, where you give the illiterate students a car, and the possibility to dismantle it completely in order to rebuild it again. They succeed...

Your last question:

How are the big boy and the little princess doing?

I'm very sorry I wasn't able to answer it. I wanted to send you their picture, was too busy, and didn't know you were running out of time...

But I can assure you: The big boy and the little princess are doing great! With them the dream of a flowering Europe can continue!

Dear dear Manu,

I hope we succeed one day

In getting all our colleagues inspired,

In continuing creating your dream of a 'flowering Europe',

In staying connected,

beyond death.

-Ellen Colpaert

Manu

I remember you.
Asking. With persistence.
'And how about you Wouter. How is life?'
Simply 'good' or 'as usual', would not do for you.

Asking. In order to evolve as a person.
To grow together in the search
not merely of meaning,
but the search of meaning rooted in daily life.
And I remember you, willing to throw away
whatever it was I found that was not rooted.
So I was silent and silent again, before I dare to speak.

Love is not for scholars, nor for theologians.
Love is for those who, out of love for the beloved,
persist in asking themselves how their love is shown.
I remember you. Rooted love.

And how you put my hands
on beautiful golden bars,
asked me to describe them
and then revealed the bars
as the golden cage I live in.
I remember you. Rooted justice.

How I have been uncomfortably with you
even angry at some point
not letting me keep any excuses
not letting me be, but remembering me
and bringing me to remembrance of myself
asking me with persistence
'And how about you Wouter. How is life?'

I see your smile. And I feel invited.
Your nodding. And I feel listened to.
Your hands full of magical gestures. I feel ignorant.
Your eyes. One glance of your eyes
and I feel obliged to speak truly.
I will keep on asking.
With persistence.
In your remembrance.

- Wouter Colpaert

Occasionally,
Manu came to visit us,
usually with two friends.
They had to steal a few hours.

We ate together,
we talked together, a littlebit,
we took rest.

Manu was, in flemish, 'een lieve man'.
It was nice to meet him.
Heart-warming.

-Juil & Magda

Manuel Alphonse
Man of Simplicity
Able to Live as a poor person
Never get into a routine
Understanding the needs of the needy
Easy to approach
Living a life of conviction
A person of principles
Loving nature
Participating in the struggle of the down trodden
Heart to heart union with God
On the move to people to liberation
Not thinking about himself
Service to the marginalized is his goal
Ever ready to be one with all.

-Sr.Charles
Holy Cross Convent
Madurai

நான் லெயோலா கல்லூரியில் படிக்கும் பொழுது தந்தை மனு அவர்கள் அறிமுகம் ஆனார். நான் ஆசிரியர் பயிற்சி படிக்கும் போது பாதர் செராக் பாதர் மனு அவர்கள் மூலம் பல உதவிகளை செய்தார். நான் தந்தை மனு அவர்களை மானசீகமாக பார்த்திருக்கிறேன். எந்த ஒரு உதவியை கேட்டாலும் மனம் தவிர்க்காமல் செய்வார். அவருடைய இழப்பு எனக்கு பேரிழப்பாக இருக்கிறது. என்னுடைய குடும்பம் எனக்கு உதவி செய்யாத நிலையில் அவரும், தந்தை செராக் அவர்களும் செய்த உதவி மிகவும் முக்கியமானதாக இருந்தது. என்னை போன்று பார்வையற்றவருக்கு அவருடைய இழப்பு மிகவும் பேரிழப்பாகும். உதாரணமாக இந்த திருக்குறளை நான் சொல்வேன்,

**“உடுக்கை இழந்தவன் கைபோலஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு”**

அவர் எனக்கு Fr மட்டும் அல்லாமல் நண்பனாகவும் கூடவே இருந்து உதவி பண்ணினார்கள். பேராசிரியர்.பாக்கியராசு மூலம் தந்தை மனுவுடைய உதவியும், தந்தை செராக்குடைய உதவியும் கிடைத்தது. சந்தோஷமான விஷயம் என்னவென்றால் நான் இப்பொழுது நல்ல நிலையில் இருப்பதற்கு காரணமாக இருந்தவர் தந்தை மனு அவர்கள், அதே சமயத்தில் அவர் நம்மை விட்டு பிரிந்து போய் விட்டாரே என்று வருத்தமாக இருக்கிறது. தந்தை மனு அவர்கள் செய்த உதவியை நான் என் வாழ்நாள் முழுவதும் மறக்க மாட்டேன். அவருடைய வழியில் இன்னும் தந்தை.குமார், தந்தை.செல்வநாயகம் இன்றைய அளவிலும் நான் சென்னை வரும் போதெல்லாம் உதவி செய்கிறார்கள். தந்தை அவர்கள் எனக்கு செய்த உதவியை போல நானும் அவர் வழியில் பல ஏழை குழந்தைகளுக்கு உதவிசெய்து அவருக்கு நன்றி கடனாற்றுவேன். அவர் எங்களுக்கு செய்த உதவியில் 10-ல் 1 பங்காவது நான் மற்றவருக்கு உதவி செய்வேன். என்னை போன்ற ஆசிரியர் சமுதாயம் அவரை மறக்காது. நான் படிக்கும் போது எனக்கு தேவையான கல்வி உபகரணங்கள் வாங்க உதவி செய்திருக்கிறார்கள் அவருக்கு நான் என்றும் என் வாழ்நாள் முழுவதும் நன்றி கடன் பட்டிருக்கிறேன். அவர் வீட்டில் ஒருத்தரை போல தான் என்னையும் பார்த்தார். அவரை என்றென்றைக்கும் நேசித்தால் தான் என் வாழ்வு காலம் நன்றாக இருக்கும். நான் இன்று அரசு உயர்நிலைப் பள்ளி செல்லாண்டி பாளையத்தில் தமிழாசிரியராக கரூரில் வேலை பார்க்கிறேன். இப்படிக்கு என்றும் நன்றியுடன்

**திரு.நாகராஜன்
தமிழ் ஆசிரியர்
அரசு உயர்நிலைப் பள்ளி
கரூர்.**

Certain people live even after death and be inspiring us, showing us the way like a beacon to face life's difficulties. I used to read about this kind of people in books. But I never expected that I experience it myself. Really I am a blessed soul. It happened to me in the form of Fr. Manu.

In a desperate situation in our life, we came into contact with Fr. Manu through our friend Sr. Clare. In the first meeting itself, I got the impression that he is a special personality bestowed with real knowledge and enormous kindness. In his busy schedule of hectic social activism, he is so concerned with our problem, sparing so many hours to give a patient hearing to our problem. I wonder, in spite of his high intellect and globalised knowledge, how he was so simple, unassuming, quite approachable making me always feel at ease in his presence.

Once I had the opportunity of attending a Journal workshop in Ooty (courtesy Sr. Clare). I was surprised to see him, surrounded by number of youth, interacting with them as if he is also one of them. He mixes with people of all ages so easily in a friendly way. Working with him is a joyful experience because he always livens the atmosphere around him in a jovial way. At the same time his commitment to the cause is unequivocal and exemplary.

When we were in a crisis and wanted Fr. Manu to spend some time at our place (Nellore, A.P.), he said that he will come on Christmas, saying that he likes to be away from the high voltage celebration of Christmas at Chennai. Then we understood that Fr. Manu's religiosity is sublime. He was kind enough to spend 3 days with us. It opened a new Fr. Manu for us, spending Christmas with an Atheist family to soothe them. Truly he is living incarnation of Humanity, body and soul. Those 3 days are memorable in our lives, which we will never forget, relieving so much pain and suffering of ours. Even though 3 days are a short time, he gave us immense support to face the crisis.

While he was sick also, he never forgot to enquire about our well being, ignoring his own sickness. His exit from this mortal world was a great loss to us personally, to his comrades around him and to the people for whose cause he dedicated his life. We miss him forever. But Fr. Manu's legacy always reminds us this world needs more and more such people to better this world saving it from inhumanity, religious hatred, violence, inequality and exploitation.

Remembering our dear friend, Fr. Manu,

K. Shobha Devi,
Nellore,A.P.

Fr. Manu I Salute You.

Fr. Manu Alphonse was a great friend, guru and more a family member to us “TheKarunan Family”, he was known to us for more than 30 yrs., from my father

Mr. J R Victor Karunan to my brother Mr. Victor Prasad Karunan, and my late husband Mr. E. Deenadayalan. Fr. Manu knew each member of our family and has been the first to render help whenever we needed without any fail.

The sound of his voice comes to my mind once in a while, soft and outspoken on lots of issues. It was always interesting to talk with him about our families, life and what was and is happening in India and elsewhere in the world. I did not notice anything on him when we met in August last year. To me Manu was a person who shears endlessly.

Manu put energy in his fight for a better world. It was hard for him to leave what he started to others as his standards of action were very high. Like old men tend to do he also was of the opinion that it was not like it used to be. It was hard to explain that actions nowadays are done in a different way. It feels very sad he left his body way too early, but such is life sometimes. I am very glad Manu was able to spend 4 days with us at home, and was also so keen to visit our organic farm.

What an incredible man Manu was. He left this world and went to his Creator, who is so close in that particular place on this earth.

It feels as such a privilege that we knew him, the kindness and grace in his face, when I first met Manu years ago has always stayed with me. I remember being struck by his devoted easy way of bringing us all so easily in contact with God.

I am sure that God is very pleased to have this dear holy man, so much closer now. Heaven must have embraced Manu, when he reached his final destiny in life. And you all loving family, friends, surrounding him, are left behind.

My deepest condolences to his family for his loss, for being left alone without this beautiful man, a completely unique, humble and precious man. He touches the heart of countless men and women. He touches our hearts. We will miss him dearly.

Manu was his whole life a witness of God’s love and peace.

May he rest now in Him.

With fond memories.

NirmalaKarunan.

ஐயாவை பார்த்தா கடவுளையே பார்க்கிற மாதிரி

கிட்டதட்ட 30 ஆண்டுகாலம்அதாவது AICUF-யில் இருந்தே ஐயாவை தெரியும் முதல்ல எப்படி தன்மையாக இருந்தாரோ அதேபோல் கடைசி காலம் `வரை இருந்தார். இதுவரை எங்களை கடிந்து பேசியதே இல்லை துணிகளை வெளுக்க கொடுத்தாலும் தன்மையாகவே சொல்வார் தாமதம் ஆனாலும் கடிந்து சொல்லமாட்டார். எப்ப பார்த்தாலும் சிரித்த முகமாய் நலம் விசாரிப்பதும் குடும்பத்தினர் நலன் விசாரிப்பதும் ஆறுதலாக நாலு வார்த்தை பேசுவதும். மனதுக்கு ஆறுதலாய் இருக்கும்.

ஐயா நடந்தா அந்தபூமிக்கு கூட வலிக்காது. எப்பவுமே கேட்காமலே தேவை அறிந்து உதவி செய்வார். உடல் நிலை சரியில்லாத சமயத்திலும் அதிகமாக யாரையும் அனுமதிக்கவில்லை ஆனால் நான் சென்றதுக்கு திரும்ப சிரித்த முகமாய் என்னை நலம் விசாரித்தார். நான் நல்லாயிட்டேன் சீக்கிரம் குணம் ஆயிடுவேன் என்றார். அப்பவும் குடும்பத்தில் உள்ளவர்களின் நலன் விசாரித்தார். இன்றும் AICUFசென்றால் அவர் திருவுருவ படத்தை பார்த்து கும்பிட்டுதான் வருவேன். ஏன் என்றால்...“ஐயாவைப் பார்த்தா கடவுளையே பார்க்கிற மாதிரி”

-திருமதி. மல்லிகா

சலவைத் தொழிலாளி – லயோலாகல்லூரி

I had contact with Fr Manu over a number of years before I had the pleasure of meeting him in person. He was active in supporting the peace building work in Sri Lanka that I was laying foundations for. He reached out to support Sr Clare's involvement in that work and through that process, it was clear to me that he was a person of great generosity and integrity. He lived his principles and he channeled his personal resources towards addressing systemic injustice. I was and continue to be deeply inspired by Manu. I feel his loss deeply, both for myself and also on behalf of the many people who loved him.

-Cymbeline Bhuler,
Australia

Song for Manu

How can we ever forget you?
Remember the flight of our souls
The moments we shared we will cherish
Monsoons and rainbows

You gave strength to vulnerable people
Moving and traveling around
Defending their rights and their feelings
Brought them back to their ground

The sun rises above the river
A bird is singing for you:
The current is telling your story
And the green man is you.

'Full life' is bearing pain and makes (us) free
'Full life' is tackling our fear
'Full life' will comfort our grieves in the morning
Should have no doubts what will be.

The Banyantree is embracing the future
Stays with us, protects the fruits,
Makes mankind fertile and heals
And will always treasure *her* roots

Song composed and recorded by Henk de Laat
Lyrics written by

Henk de Laat and Marc Colpaert

My dear Manu
My dear paytiam (only you know why we call each other paytiam).
I miss so much my paytiam!

I remember our first encounter in 1998 in Mechelen.
You came with Clare to teach us about India for the students of CIMIC.
And I felt an instant connection with you and Clare.
It was like we knew each other. And our friendship was born.
I miss so much my friend!

The year after in the summer of 1999 we would meet again but this time in India.

My first-time travel to South-India, I came to Tamil-Nadu for my civic-internship about woman rights in Tamil-Nadu.

We had full of evening talks about the position of woman, Dalits, your Social Watch and world faiths, ...

I miss so much our laughter together, our jokes, and off course when I tried to say few words in Tamil (*konjam konjam*) let's say to improvise that was most of the time hilarious.

I miss so much your big smile.

In the meantime, you came to Belgium a few times to teach for CIMIC and others, to hold conferences, ... we wouldn't let a single moment go by to see each other.

My best friend, my mentor, my family.

I miss so much my mentor.

My second trip to Tamil-Nadu was in 2007.

I came specially to visit you my dear paytiam.

I heard, that you were not well and hospitalized for your heart.

It was hard for me to see you when your heart was in pain.

You got from your doctor a strict diet.

I miss so much cooking my special vegetable soup for you.

My third trip was in 2017 with Henk together to visit you my dear friend.

Your heart was again in pain and we have shortened our journey to see you as soon as possible. We saw that you were in good hands and looking well.

That same year I was back with my group of women and you welcomed us with open arms.

I miss so much your generosity

I still feel you're presence my dear friend in my heart.

I'm not saying goodbye my dear friend, we will meet again, inshallah.

I like to close my letter to you with the words of Rumi (Mevlana) also a very special person for

you. "Goodbyes are only for those who love with their eyes. Because for those who love with heart and soul there is no such thing as separation."

Like we say in Turkish: "may you rest in light".

-Sarah Avcı

Manu -in fond memory.

Several years ago, I had the good fortune of finally meeting Manu in person when he came to visit me with Sister Clare at a hospital where I underwent a surgery. Though his travelling some hours to visit me was not at all called for, I realised soon that it would not have been in the nature of Manu, to give this a miss. Manu invited himself where ever there was pain and suffering and it seemed to me that he absorbs the suffering and relieves the others of the pain.

Typically such a meeting should have limited itself to polite niceties, but having known Manu's engagement with several socially relevant issues and movements, we traversed a range of common concerns and resolve - of widespread inequalities, chronic poverty, the suffering planet and so on. Unlike unending cynicism, our many exchanges were on the many triumphs from the world over, the interconnections between seemingly disconnected voices, and the unfailing hope for a better tomorrow. The interplay between the 'dark' and the 'light' reflected aptly on Manu's innate character - of a heart that was so very sensitive, a head that was as strong as steel and hands that always lent themselves caringly for the underserved.

While I was anguished on learning about his demise, I was soon overtaken by a sense of celebration for him. I fondly remembered Richard Bach's line - 'What the caterpillar thinks is the end of life, the Master calls it a butterfly'.

With fond love.

Jagdeesh

Even before I met Fr Manu, I came across his writing which was read and reread in my class for its ideas. Analogy and choice of words. This is way back in 1970s. Later, his contribution by way of developing any policy document is it among Jesuits, in AICUF or at other fora, had been immense. It showed that his knowledge was wide and deep and his perceptions of reality were sharp. I would call him an intellectual ascetic but grounded in reality of the marginalized.

-A M Amalraj

LOYOLA COLLEGE

VETTAVALAM

எங்களைக் கவர்ந்த தந்தை மனு

“இந்த உலகின் வளர்ச்சிக்கு உதவும் நேர்மறை எண்ணம் கொண்ட மனித சக்திகளை ஒன்றிணைப்பதில் இயற்கையின் வல்லமை ஆச்சரியமானது” என்ற இவரது நேர்மறை எண்ணத்தால் கவரப்பட்டவர்கள் நாங்கள். இலொயோலா கல்லூரி வேட்டவலத்தில் தந்தையின் இறுதி நான்கு ஆண்டுகளில் அநேக ஆசிரிய மற்றும் ஆசிரியரல்லாத நண்பர்களின் மனம் சோர்வடையும் போதெல்லாம் தங்கள் கவலைகளடங்கிய மனுவை கொடுக்க நினைக்கும் போது முதலில் எண்ணத்தில் எழுபவர் எங்கள் தந்தை மனு. எந்த ஒரு கஷ்டத்தில் நம் மனம் துவண்டிருந்தாலும் இவரது வழிகாட்டுதலுக்கு பிறகு நம் மனம் இறைவன் நமக்கு கொடுத்த ஆசீர்வாதங்களை மட்டுமே எண்ணி துன்பங்களை எதிர்கொள்ளும் பக்குவமடைந்திருக்கும், அப்பேற்பட்ட நேர்மறை எண்ணங்களை மற்றவர் எண்ணத்தில் விதைத்த வித்தகர் எங்கள் தந்தை மனு.

AICUF அமைப்பு மூலம் எத்தனையோ ஆக்கபூர்வமான இளைஞர்களை இந்த சமுதாயத்திற்கு கொடுத்த இவர் இறுதி கால வாழ்க்கையில் தன் பணியை இயற்கையோடு இணைத்துக்கொண்டார். TechLoyola என்ற இயற்கை முறை விவசாய பண்ணையின் மூலம் இயற்கை அன்னையை காக்கும் இளைஞர்களை இந்த சமுதாயத்திற்கு உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்ற சிந்தனையை எங்கள் மனதில் மிக ஆழமாக விதைத்ததில் எங்கள் தந்தை மனுவின் பங்கு மிகப்பெரியது.

தந்தையிடம் எங்களை மிக ஆச்சரியப்படுத்திய ஒன்று அவர் மிகுந்த வலிமையான மனிதர். தனக்கு உடல்நலக்குறைவு என்று ஒருநாளும் தனது சொல்லாலோ அல்லது செயலாலோ காட்டிக்கொண்டது இல்லை. அதிக தூரம் நடக்கக்கூடாது என்பது மருத்துவரின் அறிவுறுத்தலாயினும் தன் லட்சியத்திற்காக நடையாய் நடப்பார். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் அனைத்து தடைகளையும் உடைக்க வேண்டும் என்ற போர்க்குணம் அவரை ஓய்வெடுக்க விடவில்லை, இயற்கை விவசாயத்தின் முக்கியத்துவம் இச்சமுதாயத்திற்கு சென்றடைய வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவரை ஓய்வெடுக்கவிடவில்லை, அடித்தட்டு மாணவர்களுக்கு சேரவேண்டிய முறையான கல்வி வசதி அவர்களுக்கு சேரவேண்டும் என்ற சேவை தாகம் அவரை ஓய்வெடுக்க விடவில்லை, என்னைப் பொறுத்தவரை அவரின் வேகத்திற்கு அவர் இதயத்தால் ஈடுகொடுக்க முடியவில்லை.

எங்கள் வாழ்க்கையில் தந்தை மனு நல்ல நண்பராக, வழிகாட்டியாக, தந்தையாக அவர் கொடுத்த அன்பு, ஆறுதல் அள பெரியது. தந்தையின் சரித்திரமிக்க வாழ்க்கையின் ஒரு சிறு அங்கமாக நாங்களும் பயணித்ததில் பெருமை கொள்கிறோம். எங்களில் அவர் விட்டுச்சென்ற அவரின் ஆளுமைத்திறன், சமூக அக்கறை, மனிதநேயம், பண்பு நலன்கள் அனைத்திலும் அவர் வாழ்வார்.

“ஒருவன் உலகமெல்லாம் தனதாக்கிக்கொண்டாலும், தன் ஆன்மாவை இழப்பனாயின் அதனால் வரும் பயன் என்ன” என்ற புனித இஞ்ஞாசியரின் வார்த்தைக்கிணங்க தன் வாழ்வில் எப்பேர்ப்பட்ட நிலையிலும் தன் ஆன்மாவின் தூய்மையை இழக்காது வாழ்ந்தவர். அன்னாரது ஆன்மா எங்களை போன்ற அவரில் அன்பானவர்கள் உள்ளத்தில் என்றும் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கும்.

என்றும் தந்தை மனுவின் அன்பிலும் ஆசீர்வாதத்திலும் அவரின் பிள்ளைகள் செல்வம் ரோஸ்லின்.

-செல்வம் ரோஸ்லின்

அருட்தந்தை மனுபாதர் அவர்களை பற்றிய எனது இதயத்தில் இருக்கும் நினைவுகளை இங்கு பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகின்றேன், எளிமையும், பெருந்தன்மையும், இரக்க குணமும் கொண்ட நம் தந்தை அவர்களை நான் கடந்த (18.12.17) திங்கள் கிழமை அன்று தான் தந்தை அவர்களை சந்தித்து அவரால் தொடங்கப்பட்ட இயற்கை உயிர் சக்தி வேளாண்மை பண்ணையில் வேலைபார்க்க சேர்ந்தேன். முதலில் தந்தை அவர்கள் என்னிடம் முதலில் கூறிய அறிவுரைகள் நீ தங்கும் இடம், பெண்கள் விடுதியின் பக்கத்தில் தான் உள்ளது. அதனால் நீ ஒழுக்கமுள்ளவனாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். வேலை பார்க்கும் போது கவனமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும், நல்ல முறையில் உனது உடம்பை பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். உன்னால் எனக்கு கெட்ட பெயர் வரக்கூடாது எல்லோரிடமும் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கூறினார்.

என் வாழ்க்கையினை திருப்பி திரும்ப கொடுத்தவர் தந்தை அவர்கள். தொழில் ரீதியாக மிகப் பெரும் நஷ்டத்தினை நான் சந்தித்த வேளையில் மிகவும் மனக்கஷ்டத்தில் என்னால் எந்த ஒரு செயலையும் செய்ய முடியாமல் இருந்தேன். ஏன் தற்கொலை செய்து கொள்ளக் கூட மனம் வந்தது இருந்தாலும் எனது மனைவி இரண்டு வயது உள்ள எனது மகள் இவர்களின் எதிர்காலம் வீணாகிவிடுமே என்ற கவலை ஒரு புறம் அப்போது தான் எனது சகோதரர் உதவியால் மரியாதைக்குரிய, கிரண்சார் அவர்களின் உதவியால் தந்தையை சந்திக்கும் வாய்ப்பு வந்தது தந்தையை சந்தித்தேன். அப்போது தான் எனக்கு மனத்தையம் வந்தது அதற்கு ஒரே காரணம் அருட்தந்தை அவர்களின் கருணை உள்ளமும், ஆதரவான அறிவுரைகளும் தான்.

அடர்ந்த வேலிகாத்தான் செடிகளும் முற்புதர்களும் மேடும் பள்ளமுமாக இருந்த நிலத்தினை விவசாய நிலமாக மாற்றினோம். தந்தை அவர்கள் வந்து பார்க்கும் போது மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டார் பின்பு முதன் முதலாக வேர்க்கடலை பயிர் செய்தோம் தந்தை அவர்களுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி தினமும் மாலையில் 1 மணி நேரமாவது பண்ணைக்கு நான் செய்யும் வேலைகளை பார்ப்பார் என்னிடம் பேசுவார்.

ஒரு நாள் என்னை அவரது அலுவலகம் வரச்சொன்னார் நான் சென்றபோது என்னை அமரச்சொல்லி உன்னை பற்றி நிறைய விசாரித்தேன். நீ நல்ல படியாக வேலை செய்கிறாய் உனக்கு நம் பண்ணையிலேயே குடும்பத்தோடு தங்குவதற்கு ஒரு வீடு கட்டலாம் என்றார். அந்த வீட்டினை மிக குறைந்த செலவில் கட்டினோம்.

பொதுவாக ஒரு தோட்டத்தில் வேலைப்பார்க்கும் தொழிலாளியினை முதலாளி அவர்கள் கொடுக்கும் சம்பளத்திற்கு வேலை பார்க்கிறார்களா என்று தான் நினைப்பார்கள். ஆனால் தந்தை அவர்களோ என்னிடம் வேலை நன்றாக செய்தால் மட்டும் போதாது அந்த வேலையினை புரிந்து செய்ய வேண்டும் என்று என்னை சிந்திக்க செய்தவர் தந்தை அவர்கள். எனக்குள் இந்த திறமையினை வெளிப்படுத்தி என்னை அழகு பார்த்தவர் அருட்தந்தை அவர்கள்.

ஒரு நாள் எங்கள் பண்ணையில் தண்ணீர் தொட்டி கட்டும் போது அந்த தண்ணீர் தொட்டியை பார்க்கும் போது ஒரு நினைவுச் சின்னமாக மாதிரியில் தெரிகிறது என்று சொன்னார்கள் தந்தை அவர்கள் எதற்காக அருட்தந்தை அவர்கள் அப்படி கூறினார்களோ அதுவே உண்மையாகி விட்டது. எத்தனை ஆண்டுகள் கடந்தாலும் தந்தை அவர்களின் பெயர் மறையாது. தண்ணீர் தொட்டியை பார்க்கும் எல்லோருக்கும் தந்தையின் நினைவு கண்டிப்பாக வரும்.

கல்லூரியில் பயிலும் மாணவ மாணவியர்கள் இதற்கு முன்னால் வெளியில் உள்ள கிராமங்களுக்கு சென்று விவசாயம் எப்படி செய்கிறார்கள் என்று தெரிந்து கொண்டார்கள் ஆனால் இந்த வருடம் தந்தை அவர்களால் தொடங்கப்பட்ட இயற்கை விவசாயப் பண்ணையில் வந்து இங்கு பயிர் செய்யப்பட்ட மரக்கன்றுகள் அதன் இடைவெளி ஒவ்வொரு மரக்கன்றும் மற்றொரு மரக்கன்றினை எப்படி சார்ந்து வளர்கின்றது அதற்கு எப்படி இயற்கை முறையில் உரம் கொடுப்பது எப்படி இயற்கை முறையில் கரைசல் தயாரிப்பது, மேலும் குறைந்த செலவில் அதிக இலாபம் பெறுவது எவ்வாறு சிக்கனமாக தண்ணீர் பாய்ச்சுவது போன்றவைகளை தெரிந்து கொண்டார்கள்.

மாணவ மாணவியர்களுக்கு பண்ணையின் நோக்கம் பற்றிய வழிமுறைகளையும் செயல்பாடுகளையும் சிறந்த முறையில் எடுத்துக் கூறினேன். மாணவர்கள் சிலர் பெரிதும் ஆர்வம் காட்டினார்கள் நாங்களும் எங்கள் தோட்டத்தில் சிறிதளவு இயற்கை முறையில் விவசாயம் செய்யப் போகிறோம். அவ்வப் போது அது சம்மந்தமாக கூறுங்கள் என்று போன் நம்பர் வாங்கினார்கள். பண்ணையைப் பற்றி மற்றவர்களுக்கு எடுத்து கூறும் வகையில் என்னை பக்குவப்படுத்திய என் அன்பான அருட்தந்தையை என் வாழ்நாள் முழுவதும் மறக்க முடியாது எல்லாவற்றிற்கும் காரணமான தந்தை அவர்களுக்கு எனது நன்றியினை காணிக்கையாக்குகின்றேன் எமது தந்தையை பற்றி நிறைய எழுத வேண்டும் அவைகள் எல்லாம் மனதில் பதிந்து உள்ளது தந்தையின் எண்ணத்தை பண்ணை வளர்ச்சியில் காட்டுவதே எனது நோக்கம், எனது பணி எனது உண்மையான உழைப்பு இவை தான் தந்தைக்கு நான் செய்யும் நன்றிகள் நான் காட்டும் விசுவாசம். நான் மிகவும் பெருமைப்படுகின்றேன் ஏன் என்றால் மாமனிதர் தந்தை அவர்களிடம் அவரால் தொடங்கப்பட்ட பண்ணையில் பணிபுரிகிறேன் என்பதை நினைத்து சந்தோசமாக செயல்படுகின்றேன் மீண்டும் மீண்டும் தந்தை அவர்களுக்கு நன்றி கூறுகிறேன். என்றென்றும் அருட்தந்தை அவர்களின் வழியில்.....

-திரு.மனோகர்

இயற்கை விவசாயப் பண்ணை

தந்தை மனுவுக்கு என் அஞ்சலி

மனு என்று அழைக்கப்பட்ட நீர் தர்மம் அறிந்ததனால் - என்னை
அன்னையாய் அரவணைத்து உச்சிமுகர்ந்தாய்
கால தேவனுக்கு காலம் வரவில்லை என்று
உன்னை அவன் காலடி சேர்த்தானோ
இம்மானுவேல் என்ற உன் நாமம் “கடவுள் நம்மோடு”
என்றே நம் விவிலியம் சாற்றும் உன்மை
என் மனம் கவர்ந்த நீயோ என்றும் என் தந்தை.
அல்போன்ஸ் என எப்படி பெயர் வைத்தாரோ உன் பெற்றோர்
பிறர் துயர் நீக்க உன் இன்னுயிரை ஈந்துவிட்டாய் இம் மண்ணில்
புனித அல்போன்ஸ் சகோதரியும் அவ்வண்ணமே
சிறிது கற்ற நான் கணினி அறியேன்
சிறுந்து பேருந்து ஓட்டவே தெரியும் எனக்கு
நீ கற்றது உன் தொழில்
நான் உனக்கு அளிக்கும் பெரும் தொழில்
உன் மூளைக்கென என்று அவர்
என்னை செதுக்கினாரோ அன்று!
இன்று அவர் இல்லை என்னோடு மருத்துவனையில் - உடல் வேதனையின் நானும்
அவரும்.....எழுதவும் சொல்லவும் முடியாது என்னாலே.
என் தாயும் தந்தையுமான தந்தை மனு இம்மானுவேலே
எங்கிருந்தாலும் இறைவனிடம் எனக்கொரு மனுகொடு நானும் உன் வலப்புறம் அமர ஓர்
இடம் வேண்டி.

என்றும் உன் நினைவில்

கு. அந்தோனி ராஜ்.

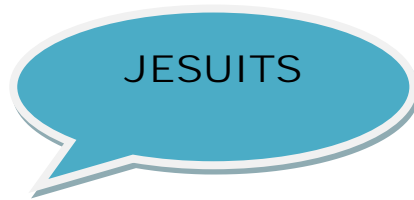
*****

Condolence Message

"Rolling and Rolling,
Dying and Rising, that's me"

-Fr. Manuel Alphonse SJ

- ❖ A man of great courage to speak and work for the upliftment of the marginalized. A Voice of the voiceless. A great example for a true religious.

-Justin Emma SJ

- ❖ A man of clear thinking, strong convictions and boldness in presenting his opinions. He has been resolute in his commitment to the cause of the rights of Dalits and other marginalized people. Regarded well among a number of lay and religious social activists, his pioneering work in budget advocacy will be remembered. I have respected and recognized him for all the above qualities and endeavors. May he enjoy the bliss of the Lord and remember us before the same lord.

**-Aloysius SJ, IDEAS, Madurai.
From AICUF National Advisor**

- ❖ Fr. Manuel Alphonse SJ was the soul of AICUF for a period of 15 years. He lived out his prophetic vocation. He was known for his clarity of thoughts and socio political analytical skill. During his tenure in AICUF in various capacities, he worked out a vision for AICUF, initiated dalit, woman, tribal and refugee commission. He was instrumental in establishing AICUF Ashram at Bhopal. Manu has brought about attitudinal changes in the minds and hearts of many students, social workers and activists. Indeed he was a unique and rare Jesuit who born witness to his prophetic vocation.

May his soul rest in peace !

**-Fr. S. Emmanuel SJ
AICUF, National Advisor**

- ❖ In you, dear Manuel Alphonse, we find inspiration we see God in you. We miss you. We promise to continue to follow the good things and dreams of yours. You are a beautiful Rose in the midst of thorns. Giving fragrance and smile to others. You lived for others. You have left us a hope that we can build a better society. Thank you Manu for your life inspiration. Please continue to bless and inspire us from above.

**-J. Benjamine SJ
AICUF House**

- ❖ Manu has been a great inspiration for me. A person who challenged me to see reality from the subaltern perspective. I shall miss him.

-George Joseph Sj

❖ Tribute to Fr. Manu, the great soul

Fr. Manu has been a source of inspiration for many young people and he has shown his way how we all should be sensitive to social issues and intervenes in whatever way possible. His remembering will be eternal and there will be always people to remember his legacy.

-R. Vidyasagar

(Former Unicef)

- ❖ இன்றைய நாட்களில், நமது நாட்டில் மதவெறி பாசிசம் தனது கோரதாண்டவத்தை நிகழ்த்திக் கொண்டுவரும் சூழலில், இந்த அநியாயங்களுக்கு எதிராகப் போராடிவரும் வேளையில் சமூகத்தின் உயர்வைப் பற்றி சிந்தித்து பாதர் மனு அவர்களின் மீளாத உறக்கம் துக்ககரமானது. அவரது மறைவிற்கு இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மார்க்சிஸ்ட், லெனினிஸ்ட் விடுதலை தனது வருத்தத்தை தெரிவிக்கிறது. அவர் நினைவு நீடுழி வாழ்க.

எ.ஜான் குமார்,

மாநிலக் குழு உறுப்பினர், CPIML

- ❖ Fr.Manu has been sources of Inspiration and motivation for many like me. His commitment, Knowledge, Vision and wisdom in turning this world into a place of hope and giving are of great importance for our Generation! He has left behind a legacy of dynamic social community of which we are all a part of!
Good bye to a great mentor ever!Rest in peace!

-Mr. J. Aden Raj (9791174492)

adenraj65@yahoo.co.in

- ❖ Although have not met Fr. Manuel Alphonse many times, I had the opportunity to be with him on night wait outside ICU in Madras Medical Mission, when he was admitted an emergency for 2 nights. He was soft spoken, sharp bold eye to eye conversations.

S.Hannah Nesamani, (BMSI – Orphanage)

- ❖ I have had both professional our help an experience with interact with Fr. Manu. He had an aura around him which made me very comfortable and I found it easy to communicate with him as we shared our outlook about the society & international affairs. He had broad based but deep knowledge of developmental issues of the marginalized and poor and

weak aware of the ramification of such international issues such as oil price changes, super power rivalaries, expansion of capitalist system globally. I am over whelmed with this and I have lot to write.

-Prof. Gunasekaran (Rtd)

❖ **He was a great man**

- I.S.F. Irudayaraj

❖ அருட்தந்தை மனு அல்போன்ஸ், அவர்களுக்கு எம் செம்மாந்த வீர வணக்கம், சிறந்த மனிதநேயப் பணியாளர், மானுடப்பற்றாள் சமூகநீதி, சாதிஒழிப்பு களங்களில் அவரின் அறிவார்ந்த கொடை அளப்பறியாது. சமூகக்களங்களில் பணியாற்றிடும் எண்ணற்ற சமூக செயற்பாட்டாளர்களுக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டான அருளாளர். அவர்தம் நினைவை என்றென்றும் நெஞ்சில் ஏந்துவோம். அய்க்க.ஃப் பேரியக்கத்தின் செம்மாந்த தலைவரை இயக்கம் இழந்து தவிக்கிறது. அவர்தம் கொள்கைகளுக்கான அய்க்க.ஃப் என்றென்றும் பணியாற்றிடும்.

**முனைவர்.ஜா.அமிர்த லெனின், அய்க்க.ஃப்,
லொயோலா கல்லூரி**

❖ தந்தை அவர்களின் சிந்தனைகளை நினைத்து வியந்து இருக்கின்றேன், என் மீது மிகவும் அன்பாக இருப்பார். சமூக செயல்பாடர்கள் அனைவரோடும் மிகவும் நெருக்க தொடர்பில் இருப்பார். அவரை இழந்து இருப்பது மிகவும் வருத்தம். தோழமையுடன்,

**சா.லூர்துசாமி
AICUF Full Timer, Loyola College**

❖ தந்தை மனு,

அயராத உழைப்பாளி, தீவிர சிந்தனையாளர். ஜாதியத்தைப் பலமாக எதிர்த்தவர், ஏழைகளின் பங்காளன். AICUF-ல் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியவர். நெடுநேரம் உழைக்கக் கூடியவர். தன்னை நம்பி வந்த அனைவரையும் அரவணைப்பவர்.

-நசரேஸ் (9840512458)

❖ Fr. Manu அவர்களுக்கு என்னுடைய வீரவணக்கங்கள். தந்தை அவர்கள் இனிமையானவர். ஏழைகளின் தோழன். நான் AICUF-ல் இருந்தபோது எனக்கு பலவிதமான பயிற்சி பட்டறையில் பங்கேற்க வாய்ப்பு கிடைத்தது. அந்த பயிற்சி இன்றளவும் பலன் உள்ளதாக உள்ளது. Especially to learn about tribal people life etc.எங்கள் குடும்பத்தோடு மிகவும் அன்பாகவும் ஆலோசனை தேவைப்படும் போதெல்லாம் பலவிதமான ஆரோக்கியமாக இருந்தது. My parents' 50th year wedding anniversary he conducted holy mass at home is unforgettable. We always remember his action.

-Mr. C. Babu (9600103896)

❖ மாமனிதர் மனு ஐயா அவர்களை பற்றி எங்களுக்கு தெரியாது. ஆனால் இங்குவந்து பேசுபவர்களின் கருத்துக்களை கேட்கும் போது, ஐயா அவர்களை நாங்கள் பார்க்காமல் இருப்பது எங்களின் (AICUF) மாணவர்களின் Unlucky என்று சொல்லலாம்.

-S. Balachandru

❖ Fr. Manu, my first mentor when I migrated to Chennai in 1980! I worked with him for many years in spirit but very closely three years in AICUF house, editing the Thenmazhai magazine. He was my publisher and Editor! He is a man of simplicity, honesty, flexibility and deep commitment for the downtrodden! He never compromised with his commitment for the poor! He will continue it inspire thousands of people from wherever he lives now! Long live the value Fr.Manu stood for.

-Dr. Magimai Pragasam (9444132111)

magimai2005@gmail.com

❖ I admired him because of his gentle manners, his sacrifice, his hunger for serving the poor and the discriminated, and his ambitions. He was my confident, my rock, my basic support system. Talking about Fr. Manu in past tense is so new and yet unbelievable. How I wish I could have another day to great and meet my friend. Our 36 years old friendship is like a flower. Even though you withered and died. Your presence and fragrance will always remain. I lost a friend.

-Love and prayers

Margaret Chandrababu (9885358064)

SOCIAL WATCH – TAMIL NADU

- ❖ தந்தை மனு அவர்கள் எனக்கு God father, குரு,தந்தை,சகோதரன்,தாய் போன்றவர். எங்கள் குடும்பத்திற்கு வாழ்வின் ஒளியை ஏற்றியவர். அறிவாளி,ஞானி, குழந்தை உள்ளம் படைத்தவர். நிறைய குடும்பங்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கி, தாழ்த்தப்பட்டவர்க்கு உயர்நிலை அடைய, கௌரவமாக வாழ வழி வகுத்தவர். வேலையை அலுவலகத்தில் நம் விருப்பம் போல் சுதந்திரமாக நம் திறமையை வெளிக்கொணர்பவர். நன்றாக அவர் திறமைகளை நமக்கு எளிதாக கற்றுக்கொடுப்பவர். அவர் ஆன்மா விண்ணகம் சென்று ஒளி வீச நாம் இறைவனிடம் வேண்டுவோம்.

-Stella Rozario

9500171566, rozostell@gmail.com

- ❖ என்னை தூக்கி வளர்த்த தெய்வம் May the soul Rest in Peace. Dear father you will be in our remembrance forever. நீர் செய்த புண்ணியத்திற்கு கோடி நன்றி! நன்றி!நன்றி! உம் பாதம் தொட்டு வணங்குகிறேன்.

-Nainy Gabreni Rozario

9940699796, naniny14@gmail.com

- ❖ Fr. Manu அவர்கள் எங்களுக்கு தந்தையை போல் வழிகாட்டினார். அவரின் பொற்பாதம் தொட்டு வணங்குகிறேன். அவர் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனை பிராத்திக்கிறேன். அவர் அளித்த மகத்தான சேவை காலம் உள்ளளவும் மறவாது. அவர் இந்த பொழுது ஆண்டவருடைய சந்நிதியில் இருப்பார். அவர் புகழ் ஓங்குக. அவர் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனை மீண்டும் கைகூப்பி வணங்குகிறேன்.

இப்படிக்கு

Rozario

- ❖ Fr. Manu என்னை சமூக ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுத்தி நிறைய கற்றுக்கொடுத்தவர். நான் இப்போது சமூக ஆராய்ச்சியில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறேன். நான் இப்போது நம்புகிறேன். நான் உங்களிடம் பேசவேண்டும். இறுதியாக உங்களிடம் பேச முடியவில்லை என வருத்தமாக இருக்கிறது.

-திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி

❖ Fr. Manu எங்களை உருவாக்கி வாழ்வை அமைத்து கொடுத்தவர், எல்லாமானவர்.

- பீட்டர் ஜேம்ஸ் மேரி, பள்ளியகரம்.

❖ Fr. மனு மனித அபிமானமுள்ள மனித நேயர், சமுதாய சாக்கடை அகற்ற ஒரு கருவியாக இறைவனால் அனுப்பி வைக்கப்பட்டவர், அவர் விட்டு சென்ற பணிகளை அவரின் சீடர்கள் தொடர்வார்கள்.

-P. மேரி, பள்ளியகரம்.

❖ One of the most generous, brave and affectionate men I know. Extraordinary in every sense of the word, he shaped the consciousness of an entire generation, Justice, compassion, humour – true qualities defined him- How much one learned from him- how he kept the gates of AICUF open to all of us, including non believers like me- He symbolized me the great and relentless efforts of the Christian community extended to reach this unequal society to a better one. We'll miss his healing presence.

-Geetha V

❖ அருட்பணியாளர். மனு அல்போன்ஸ் அவர்கள் எனது குடும்பத்தின் தலைவர் போன்றவர். மாற்றுத்திறனாளிகளின் சங்க மாநாட்டில் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக அவரைப் பார்த்தேன். சிறப்புக்கூறு திட்டம், பொருளாதார திட்டமில்லில் வர்க்க ரீதியாக, சாதிய ரீதியாக பிற்படுத்தப்பட்டுள்ள மக்களுக்கு தேவையான உரிமைகளை மீட்க போராடியவர். இந்திய மக்கள் முன்னனி உள்ளிட்ட இடதுசாரி அமைப்புகளோடு அவர் இணைந்து செயல்பட்டார். பரந்த இடதுசாரி ஒற்றுமையின் ஆதரவாளர். மக்கள் சேவையே யேசு கிறிஸ்துவுக்கான உண்மையான வழிபாடு எனும் நோக்கோடு செயல்படும் யேசு சபையின் அருட்பணியாளர்களில் மிக முக்கியமானவர். இவரது இழப்பு தேசிய அளவிதம், மாநில அளவிதம் பேரிழப்பு ஈடு செய்ய முடியாது. தோழர் மனு அல்போன்சுக்கு செவ்வணக்கம்.

-த. நீதிராஜன்

❖ என்னவென்று சொல்வது? கண்ணீரின் துயர் காயுமா எனத் தெரியவில்லை. நான் இன்று ஒரு சமூக போராளியா இருப்பதற்கான முதல் புள்ளியை எனக்குள் விதைத்தவர். எனது எல்லாமட்ட செயல்பாட்டிலும், வாழ்விலும் எனக்கான பிதாமகர். “உனக்கு எது சரின்னு படுதோ அதை செய்” சமூகத்துக்கு பயனுள்ளதை செய். வேறெதுவும் யோசிக்காதே”. இந்தத் தாரக மந்திரம் இன்றையும் என்னை உந்தித் தள்ளுகிறது. பெண், தலித், நெறியாளர் விவாதங்கள் ஆய்வு தொடர்ச்சி போராட்டம் வரை அனைத்துக்குமான ஊற்றுக்கண். ஆவர் வழியாய் பயணிப்பதை மட்டுமே அவருக்கான அவரோடு நாமும்

இணைந்து செயலாற்றிடுவோம் என்பதற்கான துளிராக மிளிர்வோம், அவ்வழியே பயணிப்பேன்.. பயணிப்போம்.

தோழர். உஷா, 9498004575

- ❖ Life if filled with choices, it is important to choose the right path and God is progressive who always gives awareness on the choices but never pushes us towards a choice. Fr. Manu chose a touch path and he stood for the same. His option was not a popular, but still he did not want to withdraw. Definitely, the Tamil church will remember him for his contribution for the poor of Dalit. I pray that his soul find peace and live eternally with the glorious God.

Regards

-Shanthi Vijai, 7760730620, Chennai

- ❖ Tribute to the Great soul of Humanity
Man can be destroyed, But Never be defeated...
This is what Fr. Manu is. His works always witnesses the above great saying of Earnest Hemingway. He lives ever and ever in the heart of million.

-S. John Emmanuel

Head, English

Panimalar Engineering College, Chennai

- ❖ மனிதம் போற்றிய மாமனிதர் மறைந்துவிட்டார். வாழ்க மனிதம் - சரசுவதி & Bernard Fatima

- ❖ ஒரு மனிதருடன் 20 வருடம் பயணித்த மகத்தான அனுபவம்.- **M. Harichandran**

- ❖ Fr. மனு, நான்கு பத்தாண்டுகளாக அவருடன் பயணம் செய்ததை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். 1976-77-ம் ஆண்டுகளில் தொடங்கியது அந்த சமூகப் பணியாளர் எத்தனை அறிவார்ந்த, தைரியமான முன்னெடுப்புகளுக்கு, சனநாயக உரிமைப் பயணத்தில், புரட்சிகர சிந்தனை ஓட்டத்தில் மனு எங்களுடன், நாங்கள் மனுவுடன் தோழமையுடன் அனுபவங்களை கற்றோர் மறக்கமுடியாத பங்களிப்பு. அவரது மறைவு நிறைய அனுபவ அறிவை விட்டுச் சென்றது.

தோழன்.T.S.S. மணி

National Council Member. P.U.C.L

- ❖ Fr. Manu
A supreme Awareness
An intelligent Presence
An openness to truth of moment.
Ever inspired

-Anto D'

- ❖ அருட்தந்தை மனு முதன்முறை 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திண்டுக்கல் வேடசந்தூர் மக்கள் பேரவையில் சந்தித்தபின் பல்வேறு செயல்பாடுகளில் சேர்ந்து செயல்பட்டுள்ளோம். சென்னை வரும் போதெல்லாம் சந்திப்பு தொடர்ந்தது. மக்கள் இயக்கப்பணியில் மாபெரும் உந்து சக்தியாக விளங்கினார், விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். எனது குடும்பத்தோடும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது. அரசியல் மற்றும் அவசியம் அதற்காக சேர்ந்துழைப்போம், தொடர்பணியில் சேர்ந்து செயல்பட விரும்புகிறோம். நன்றி.

அன்புடன் எஸ். நிக்கோலஸ்

- ❖ 2009 IWID- ல் பணியாற்றிய காலத்தில் தான் சமூகக் கண்காணிப்பகம், மனு பாதர் பற்றி எனக்குத் தெரிய வந்தது. சிறப்பு உட்கூறுத்திட்டம், Tribal Sub Plan, Gender Budgeting பற்றிய ஆய்வுகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு, Social Watch அமைப்பு சமூக இயக்கங்களின் செயற்பாடுகளில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் அளப்பரியது. குனிவான சிரிப்புடன், இனிமையாகப் பழகக்கூடியவர் பாதர் மனு. தமிழ்நாட்டில் அரசு கொள்கை சார்ந்த விஷயங்கள் குறித்த உரையாடலை வலுப்படுத்தியவர். அவருடைய மறைவுப் பெரும் இழப்பு. மனுவின் செயற்பாடுகளை சமூக இயக்கங்கள் தொடர்ந்து முன்னெடுப்பது அவருக்கு செய்யும் மரியாதையாக இருக்கம் எனக் கருதுகிறேன்.

நர்மதா, 9940686167

rosenarmadha@gmail.com

- ❖ அருட்தந்தை. மனு அவர்களை 2013-ல் சந்தித்தேன். அதுவும் Social Watch அலுவலகத்தில் நேரில் சந்திக்க வாய்ப்பை Fr.ஜான் குமார் அவர்கள் ஏற்படுத்தி தந்தார். அதோடு வேட்டவலம் இலொயோலா கல்லூரியில் சேர்க்க பெரும் உதவி செய்தார். ஒவ்வொரு வருடம் பிள்ளைகளை கல்லூரியில் சென்று காணும் போது அருட்தந்தையை சந்தித்து சிறிது நேரம் அவருடன் பழங்குடி மக்களின் நிலைகள் குறித்து உரையாடி விட்டு வருவதுடன், அவரிடம் பழங்குடி மக்களின் வளர்ச்சி மற்றும் அவர்களுக்கான திட்டங்கள் குறித்தும் பேசுவார். அவர் இறக்கும் நாளில் நானும் சென்னையில் இல்லாமல் போனது எனக்கு மிகவும் பெரும் வேதனை ஏற்படுத்தியது. மேலும் அவர் விட்டு சென்ற பணிகளில் என் பங்கை தொடர்வேன். மனு பாதர் மிகவும் எளிமையாக காணப்படுபவர். அனைவரிடமும் அன்பாக பழகுவார். இவ்வளவு பெரிய மாமனிதர் எங்கள் கல்வாய் கிராமத்திற்கு வருகைதந்து பழங்குடி இருளர் மக்களை குறித்து அறிந்தவிஷயம் மற்றும் சமூக கண்காணிப்பகம் - தமிழ்நாடு மூலம் நடைபெறும் கூட்டங்களில் என்னை பங்கேற்க செய்த விஷயம் மிகவும் வியக்கத்தக்கது.

சொர்ணலதா- 98842552193

- ❖ எத்துணையோ இடர்கள் எம்மை துரத்தியபோது அத்துணை சமயத்திலும் உடனிருந்து உதவிய பெருந்தகை புல்லாரெட்டிப்புரத்திலும், திருப்பெரும்புதூரிலும், என் எளிய பணிக்க துணை நின்று ஆயள் சிறைவாசிகள், கொலையுண்டவர்கள், தொழுநோயாளரின் குழந்தைகளுக்கான எங்கள் எளிய சேவைக்கு தந்தை கிளாடு, தந்தை சிராக், ஆகியோரோடு இணைந்து உற்றுழி உதவி உறு பொருள் கொடுத்த தெய்வத் திரு. ஞானத்தந்தை மனுவிற்கு எங்கள் 'சீடு'ல் பூத்த சின்ன மலர்களின் கண்ணீர் அஞ்சலி.

ஏ.ஆர்.பழனிச்சாமி

செயலர் SEED, திருப்பெரும்புதூர்- 602105.

- ❖ தோழர்களே! எனக்கும் தோழர் மனுவுக்கும் உள்ள உறவு மனிதநேய தோழமை உறவு என்பதை கூறாமலிருக்க முடியாது. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் தொழிலாளர்களின் விடுதலைக்காக, சமூக விடுதலைக்காக சமுதாய விடுதலைக்காக பொருளாதார

சமத்துவத்துவக்காக இன்னொரு சுரண்டலற்ற உலகம் சாத்தியமே என்ற கோட்பாட்டுடன் வாழ்ந்த ஒரு மனிதநேய தோழர் மட்டுமல்லாமல் ஒரு பெண்ணியவாதியாகவும் வாழ்ந்தவர். என் போன்றவர்களை பயணிக்க வைத்தவர். அவர் விட்டுச் சென்ற பணியை தொடர்வது நமது கடமை என்று கூறி முடிக்கிறேன்.

**இவண். போஸ்,
கன்னியாகுமரி, 9443449712**

- ❖ விதைத்தவர் உறங்குகிறார். விதைகளாகிய நாம் விருட்சங்களாக விரிந்து, பரந்து பல்வேறு தளங்களில் மக்களை அரசியல்படுத்தும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றோம். தந்தை.மனுவின் நம்மை நோக்கிய பங்களிப்பு நம்மை மக்களின் பங்களிப்பை பல தளங்களில் ஏற்படுத்துவதற்கு ஏதுவாக இருந்திருக்கிறது. தந்தை மனுவை நினைத்து எளிமையை கற்போம் மக்களுக்கு கற்றுத் தருவோம். தந்தை. மனுவை பார்த்து திட்டமிட்ட செயல்பாடுகளை முன்னெடுப்போம்.

**தோழமையுடன்,
திரு. சிவாசாந்த குமார்.**

- ❖ மனிதநேய மாமனிதர் மறைந்த திரு. மனு அவர்கள் எப்போதும் எதிர்படுவரை மறக்காமல் தடுத்து நலம் விசாரிக்காமல் விடுபட்டதில்லை. என்னை பலமுறை திருவண்ணாமலை மாவட்டம் வேட்டவலத்திற்கு வரும்படி அழைத்தார் எனக்கு வாய்ப்பு வாய்க்கவில்லை. திருவண்ணாமலை மாவட்டம் உருவான போது நான் அங்கு மாவட்ட அலுவலராக இருந்தும் அதனை ஏற்கமுடியவில்லை. எந்த ஒரு காரியத்தையும் நான் அறிந்தமட்டில் கேட்காமலோ முடிக்காமலோ விட்டதில்லை என்பதை நான் நன்கு அறிவேன். எப்போதும் ஏழை எளியவர்களின் முன்னேற்றத்திற்குரிய நினைவுகளிலே பெரிதும் செலவு செய்துவந்தார் என்பது உண்மை! அவரது நினைவுகளை நாம் ஏற்று செயல்படுத்துவதே நாம் அவருக்கு செய்யும் நன்றிக்கடன் என்பது திண்ணம்.

**அன்புடன்,இ.தர்மன்
(முன்னாள் து.தலைவர், பதிவுத்துறை)**

- ❖ Fr.Manu provided voice for the Voiceless.

- Mr. Senthil Kumar (9444035222)

- ❖ Fr.Manu, a man inspired me and many NGO leaders in tamilnadu.

- Mr. Sagayam(9176460455)

- ❖ Rev. Fr. Manu,மாமனிதர் மனு இதற்குமேல் தந்தை.மனு பற்றி சொல்வதற்கு ஏதும் இல்லை. உண்மையாக அவர் ஒரு மாமனிதர். அன்பானவர், பன்முகங்களை கொண்டவர், எல்லோரையும் அரவணைப்பவர் பல்வேறு மனிதர்கள் வளர்ச்சிக்குவித்திட்டவர்.

-K.Nandhini, 9884252193

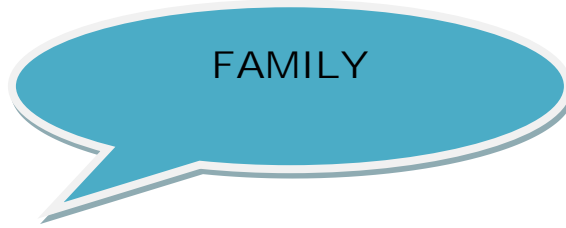
❖

- ❖ Fr. Manu was a great spiritual guide and advisor to me personally. He gave such a great strength to our organization Arunodhaya. It is a great loss.

-Ms. Virgil

- ❖ நாங்கள் இளைய தலைமுறைகள் உங்கள் ஏக்கம் சுமப்பவர்கள்.

எட்வின் முனியன்,
மாமனிதப் பள்ளிக் குழந்தைகள்.

Manu Periappa:

An unforgettable person in my life. The positivity and the confidence that he had in him was so contagious, that people around him will definitely feel his absence now. The love, care and the ever pleasant smile is all that fill my mind whenever I think about him, we all miss you a lot periappa. Come back soon.

-Vijay A.

Proud to be born with this excellent personality. Left many things to follow in my personal and social life. A appreciate my much Manu's sweet smile his care for the poor and the people with problems.

-A. Chelladurai

QUOTES FROM
BELGIUM

Veerle Verbruggen:

It is so sad. Such a loss. I send my condolences. His significance for me was great. Grateful.

Riet Palmkoek:

Unbelievable! Yesterday we thought everything would go well with him. It is as losing a brother.

Bea and Bert Herman:

We are very happy to have known him en we feel I sad because 'he left' us...

Fanny Matheusen:

I share the gratitude towards Manu. May he have safe travels wherever he goes now. Wishing you all who stay behind beautiful memories. What I particularly learned from Manu was him turning upside down the Eurocentric worldview. And teaching it with a smile!

Durre Ahmed:

Such sad news... may he Rest in Peace. Have great memories of our time in Belsele. Wonderful human being ... you know him longer and more than me, so the loss will be great, hugs Durre.

Blanco Jungo (farm, Switzerland), sister of Toni, who died a week before Manu:

Again, Marc, a dear close friend has gone... I'm aware that we have nothing to say about the hour of our 'departure' ...as those who stay behind we can only try to cope with it as good as possible. As comfort now and then a prayer, if we can. We burnt a candle in the chapel of the farm. We have to go on with life, as long as it is given to us.

Gunilla (CIMIC)

Which intense and painful news. As you said: such a wisdom! Manu will stay in our memory for ever. He changed our worldview for always. He made our vision of each other more transparent. We are all of us a little bit 'Manu' and we are proud of having had the occasion of becoming 'him' slowly. A lot of Love and Peace for all of you!

Heleen ter Ellen:

What a terrible infinite loss, How tragic... to lose one of the dearest friends in this way... intensely connected. Let's organize a celebration.

Sarah Avci

Clare has sent us the painful news. It hurts. We are thinking to organize a celebration with the closest friends here in Belgium.

Celine (Wife of Wouter)

Manu was someone with whom you, Marc and Mieke, had a spiritual connection, and that will stay forever. He will have arrived 'well', but you will miss him.

Celine:

Manu, it's very special to have met you a few times in the house of my in-laws. The remembrance of the first steps of little Arthur in the garden in Belsele at Easter in the presence of you will always be in our heart and mind. It was light and peaceful, just like you are. Rest in Peace.

Levi, son of Celine:

Manu was a kind and lovely man!

Ven de la Cruz (husband of Ellen):

A Gentle heart has passed away. May his kind soul journey in Peace.

Luc, brother of Marc

Yesterday we gave a concert in the Church of our Lady in St. Niklaas: songs of Mendelssohn and Carl Maria von Weber. We had all the time Manu in mind. We feel the immense loss of this true friend and stay with all of you heart and mind.

Johan, the brother of Mieke:

I must recall a meeting and a conversation with Manu in Besele. He was an inspired, dynamic and humoristic man, who looked at that time already a little bit tired. And now he passed away! You have lost many friends last year, Marc.

But the evil of inequality cannot survive on earth because of the hard work of Manu for the 'unfortunate' people on the grassroots level. At the same the work of Manu – with goodness and respect for the poor – is not finished and did not reach general moral acceptance in the praxis of our societies. But as human beings, we should try to strive for the good – from generation to generation. Knowing that the good will never take away the evil...

Elke D'Haeyer

Deeply touched by Manu's passing away. He is in my heart and in my mind. I remember our deep talks in the abbey of Roosenberg, Waasmunster.

Sr. Trees (Abbey of Roosenberg Waasmunster)

We pray for manu tomorrow during the Eucharist in the Roosenberg abbey. I cherish the remembrances and meetings with Manu in my heart. The beautiful picture of his will stay with me in my room.

Willeke Van Herreweghe, CIMIC

Courage and consolation through beautiful remembrances.....

Guido Minne, CIMIC

I'm mourning for the loss of a good friend, who showed us the just path for the future.

Sandra Delgado

Heartfelt condolences RIP F. Manu Alphonse

Warm greetings!

Some words in these moments so as to convey my heartfelt condolences on the passing of Fr. Manu Alphonse. A great visionary, inspiring, friendly, diligent, committed, person and so other qualities you may have identified in him.

Chennai Mission, Madurai Jesuit Province & ALBOAN will feel this loss. Rest in Peace.

Thank you Mr. Mathew. Am Jyothi from Tumkuru we are celebrating Manu from 6th to 8th Dec as we celebrate the ancestors festival in our movement in Karnataka. Please share this news with the community of Manus' friends.

Jothi Tumkur

26th Dec 2017

Manu's School – semi boarding and Novitiate batch mate (ex SJ) Mr. William (Willy) met in an accident at Bangalore on x-mas evening. ISF from abroad contacted Manu to do the needful. Manu had requested Mr. Vimal of NESAI to be in the Willey family in the Hospital. Vimal did all that he can promptly & efficiently even to give the anointing of the sick. Manu kept his touch with the family, Vimal & ISF and co-ordinated everything.

Fr. Francis Gunti SJ (9449695139) and Fr. Martin did funeral ritual Mass ISI Francis (9449629985) contacted.

On 26th Manu's SMS to Vimal.

“Great your presence has more than compensation 20.49 for our absence. Feel very grateful and lucky to have you these”.

Vimal replies – 21.00

Thanks a lot Manu, I feel blessed to have people like you. I have gained much from our friendship and association. Take care yourself.

Willie left this world on 29th Dec.

Funeral was held on 30th Dec at Bangalore. Manu could not go.

Manu's write-up for his friend Willy's Funeral.

“Dear Friend Willy,

How do I say goodbye to you?

Our friendship for well over 55 years!

Starting from our school days together in the semiboarding at St. Joseph's Trichy...

Later four of us (you, Irudhayaraj, Gaulbert and myself) joining the Jesuits.....

Many years of formation together with much fun and laughter...

And you joining Andhra Province and your many ministries ...

You love for Maths, Music and local Medicine...
Our get- together last year at Beschi with 12 of us...
You warm presence, childlike simplicity and device...
So painful for us to let you go...
We thank god for your wonderful life, your wife sundari and your son Wilson...
We offer them both to your call in this moment of pain and separation.
Rest well, dear friend willie...
You will continue to live among us!

Manu Alphonse SJ

Vimal replies in whatsapp

Thank you Manu. An excellent tribute to a great and unassuming but simple person. Shall pass it on to Gundapalli.

You are role model and inspiration.

Manu: Thanks a lot Vimal. I can only thank god for having given me a friend like you.

Vimal: That's mutual Manu.

Manu: Let it remain like that ever.

Vimal: I am sure it will.

மறைந்த அருட்தந்தை அவர்களை நான் கடந்த 2017 டிசம்பர் மாதம் சந்தித்தேன் எனது சொந்த ஊர் கொடைக்கானல் நான் அவரை பார்த்தபோது என்னிடம் அவர் பேசிய அன்பு வார்த்தைகள் என்னை மகிழ்ச்சிப்படுத்தியது. அவர் கடைசியாக தொடங்கப்பட்ட இயற்கை விவசாய பண்ணையில் பணி புரிகின்றேன். தந்தை அவர்களின் சமூக பணிகளை அவர் இறந்த பிறகுதான் தெரிகின்றது. அவர் என்னை பார்க்கும் போது எல்லாம் உண்மையாக எப்பொழுதுமே நடந்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பார் தந்தை. அவர்களின் எண்ணப் படியே அந்த ஆர்கானிக் பண்ணையை நல்ல முறை பார்த்தக் கொள்வேன். அங்க இருக்கும் எல்லா மரங்களும் தந்தையின் பெயரையும் அவர்களின் எண்ணங்களையும் சொல்லும், தந்தை அவர்கள் நம்மை விட்டு பிரிந்தாலும் அவரின் எண்ணங்களும் நினைவும் என்றுமே நம்மோடுதான் இருக்கும்.

என்றும் அவர் வழியில்

திரு.மனோகரன்

9486831631

Annexure

IN MEMORIAM of Fr. Manuel Alphonse ...

**Celebrating the Life of
Fr. Manuel Alphonse, S.J.**

Birth	:	2.1.1949
Entrance	:	8.7.1965
Ordination	:	11.5.1979
Death	:	17.11.2018

Rally 2 December - 2018

BELOVED MANU,

**When you shook hands with some of us,
We felt the grip and intensity of your
Friendship and affection.**

**When you hugged some of us, we felt the
Extraordinary solidarity you offered.**

**When you looked, looked and raised
Your eye-brows to some of us, you spoke
To us in non-verbals and we felt challenged
By a guide.**

**When you raised your voice in a group with
Questions which others were afraid to ask,
We met a unique thinker-activist-warrior.**

**When you a priest, smiled as a child to
Some of us, while we met, you were a
Blessing to us.**

**We salute you, Manu, the Child and the Guru,
The Friend and Leader, Understanding
Counsellor and the Human - Social - WARRIOR!
Bowling, we salute You!**

Rally

**Prof. SJA. Packiaraj,
Former National Animator**

In memory of Late Fr Manual Alphonse SJ Heartfelt Condolences to the AICUFers and Ex-AICUFers

AT THE OUTSET I want to register my deep condolences to the AICUFers and ex AICUFers all over the world, the Jesuit community at Loyola College Vettavalam and the Society of Jesus for the untimely death of Rev Manuel Alphonse SJ former House Director and National Adviser of AICUF.

Rev Manu succeeded Rev Claude in AICUF. From the Poonamallee Declaration till Mylapore Minutes it was a long time gap and much water had flown in the river called AICUF. Claude led AICUF to the logical heights of committed youngsters from urban middle classes to rural areas. AICUF reached its zenith during Claude's period. Thereafter there was a great dilemma whether to go further or to return to the AICUF roots in the campuses.

That critical period saw Manu rising to the occasion and rested the straddling AICUF to college campus. The success of Mylapore Minutes entirely belongs to Manu only. AICUF started to concentrate in college campuses and witnessed many local college students unions/associations in Goa, Gujarat, Bihar, West Bengal, Karnataka, Andhra Pradesh and TN too.

Such return to campus gained momentum to segment wise priorities in AICUF- Dalits, Adivasis and Women emerged as target groups. Another metamorphosis was the influx of local students into AICUF changing the idea that only English speaking urban middle classes can join AICUF.

In a single year we AICUFers and ex AICUFers are struck by two tragedies; first the demise of Rev Fr Claude in July this year and Rev Fr Manu in Nov 2018. Indeed a great loss to us. Yet the lofty ideals left by both of them are before us. Rev Claude initiated the rural upliftment through Kalvi Kendra and Rev Fr Manu focussed on the campus activity to create awareness among the student community.

Rally

In solidarity
D X Gnanaraj
National Full-timer 1980-81

JIVAN

NEWS AND VIEWS OF JESUITS IN INDIA

Fr. Manuel Alphonse, SJ (MDU) 1956 –2018

Manu, as he was popularly known, was always very studious, intelligent, analytical and critical. Almost immediately after he was ordained a priest in 1979, he was assigned to AICUF where he served for 17 years in various capacities. All along, he kept the social justice thrust as the core and impressed everyone with his secular-social spirituality.

In 1995, he and a group of his young, socially committed friends started the Centre for Budget and Governance Accountability (CBGA) that continues to be the premier civil society think-tank in the country. At the State level, too, he became one of the co-founders and co-conveners of the Tamil Nadu Peoples' Forum for Social Development that initiated and linked budget critiques and budget advocacy to safeguard the economic, social and cultural rights of the marginalized. He was also the Founder-Director of Social Watch–Tamil Nadu and, later, its mentor and guide. From 2007 onwards he served as founder-core group member of the National Equity Watch, New Delhi. He had a stint as Asia–Pacific Advisor to the International Movement of Catholic Students (IMCS – Hong Kong) and Asia–Pacific Advisor-cum-Chaplain of Catholic professionals belonging to the International Catholic Movement for Intellectual and Cultural Affairs (ICMICA – Geneva). From 1990 to 2010, he was visiting professor, Post Graduate Programme on Inter-Cultural Management, (CIMIC – a unit of Leuven University, Mechelen, Belgium). His latest initiatives were Loyola Institute of Social Research (LISoR) and Tech Loyola – an Organic Bio-farm at Loyola, Vettavalam.

Manu's heart problems began way back in 2007 and eventually led to his death on 17th November, 2018. Fr. Danis Ponniah, Provincial, was the main celebrant at the final Eucharist at Loyola College Church. Those who spoke had high praises for Manu – for living and struggling for justice and equality, and upholding the Gospel values against all odds.

John Irudaya Kumar, SJ
JIVAN (March 2019).

Source: https://jcsaweb.org/jcsa_publications/jivan/Jivan_March_2019v1.pdf

மாமனிதர் மனு அல்போன்சு, சே.ச

மனு தோழமையில், அனைவருக்கும் வணக்கம். மனு ஒரு விளிம்பு நிலை மனிதர். விழிப்போடு தன்னை விளிம்பு நிலையில் இருத்தியதற்குக் காரணம் உண்டு. விளிம்பு நிலை மக்களுக்காக வாழ்ந்து, அவர்கள் மேம்பாடு கொள்ள உதவ வேண்டும். அவர்கள் சமூகப் பொருளாதாரக் கலாச்சார உரிமைகளைப் பெற்றுக் கண்ணியம் பெற வேண்டும். அவர்களிலும் குறிப்பாகப் பட்டியல் இனக் குழுவினர் என்ற தலித் மக்கள், பல கோணங்களில் உதாசீனப்படுத்தப்பட்ட தலித் பெண்கள், தொல்குடியினர், குழந்தைகள், மீனவர் குழுக்கள், துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், இவர்களோடு இணைந்து உழைத்த செயல்வீரர்கள் அனைவரோடும் தோழமை கொண்டதால், விளிம்பு நிலை வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர்.

அதே வேளை, வியப்பான வகையில், மனிதம், மானிடம், மனுசன் மனுசி என்றெல்லாம் சொல்கிறோமே அதைத் தொட்டவர். மிக ஆழமான மனித நிலையில் உணர்வாலும், அறிவாலும், சிந்தனையாலும் வாழ்ந்தவர். உலக அளவில், மனிதமயமாக்கல் என்ற சொல் வளத்தை உருவாக்கியவர் சிந்தனையாளர், விடுதலைக் கல்வியாளர் பவுலோ. ப்ரெய்ரே அவர்கள் புது தில்லி வந்தபோது, மனு அவர்கள் மாணவர். அவரைப் பார்த்துக் கேட்டு மகிழ்ந்த பேறு கொண்டவர். அந்த அறிஞர் தந்தஒளிக் கருத்தை மனிதமயமாக்கலை செயல்படுத்த உதவியது வேட்டவலம் இலயோலா கல்லூரி. விளிம்பு நிலை விவசாயிகளோடு இணைந்து தொடங்கிய இயற்கை வேளாண்மை வாய்ப்புத் தந்தது. திரு.கரன் அகர்வால், முனைவர் சேவியர் ராஜ் இருவரையும் அணுகுங்கள் மனு தொட்டதைத் தொடர விபரம் கிடைக்கும்.

இத்துடன், அடித் தளத்திலிருந்து தலித் தொழில் முனைவோர் திறனைப் பேணி வளர்த்தல் நோக்கி (TOWARDS NURTURING DALIT ENTREPRENEURSHIP AT THE GRASS ROOTS) என்ற ஆய்வு நூல் அறிக்கையை (MONOGRAPH) லிசோர் (LISOR) மூலம் அதன் இயக்குநர் என்ன அளவில் பதிப்பித்தார். மக்களுக்கான ஆய்வு என்ற புதிய கோணத்தை எல்லாக் கல்லூரிகளுக்கும் அறிமுகம் செய்தார், மனு. முன்னோடியான முயற்சி. மேலும் விபரத்திற்கு ஜேக்கப், பிபியானா, முனைவர் சின்னப்பன் உள்ள குழுவை அணுகலாம்.

இதற்கு முன், சமூகக் கண்காணிப்பகம். அது மனு நிறுவிய ஓர் ஆராய்ச்சிக் கூடம். ஆய்வு மையம். அருமையான, அரிதான ஆய்வுக்கான ஆவணங்கள் உள்ள நூலகம். ஆராய்ச்சியாளர்களுக்குத் தேவையான பயிற்சிகளும் பயிற்சிகளோடு இணைந்த பணிகளும் தரப்பட்டன. ஆய்வுகள் அறிக்கை நூல்களாக அச்சிடப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்பட்டன. RESEARCH & ADVOCACY என்பன இரண்டு அடிப்படையான, அவசியமான வார்த்தைகள். வரவு செலவுத் திட்டம், BUDGET ANALYSIS FOR GOOD GOVERNANCE என பல கோணங்களில் பரிந்துரைக்கப்பட்ட ஆய்வு முடிவுகள்.

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு விபரங்களும் விழிப்புணர்வும், அவர்களது தலைவர்களுக்குத் தரவுகளும் ஆய்வு கண்டு. பிடிப்புகளும், அரசு அலுவலர்களுக்குப் பகிர்தல், பரிந்துரைத்தல், - ஆகிய நிலைகளில் பணி, அது தமிழகத்திலும் இந்திய அளவிலும் விரிந்த பணி. இதில் மாமனிதர் மனு தெளிவாக இருந்தார். என்ன செய்ய வேண்டும், என்ன செய்யக் கூடாது, செய்ய வேண்டியதை எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்ற ஞானத்தோடு வழி நடத்தினார். அவரிடம் மிகமிக முக்கியமான ஒரு விசயம் இருந்தது. மனு எந்தச் செயல்பாட்டிலும் தோப்பையும் பார்ப்பார். தனி மரத்தையும் பார்ப்பார். அதாவது, ஒட்டு மொத்தமாக, ஒடுக்கப்பட்ட எல்லா மக்களின் விடுதலையைக் கண்முன் நிறுத்தி உழைப்பார். அதே வேளை, ஆதி ஆந்திரர் அருந்ததியரையும் கரிசனத்தோடு பார்த்து அவர்களுக்கு உரியது கிடைக்க அழுத்தமாகச் சொல்வார். உழைப்பார். தமிழ்நாடு சமூகக் கண்காணிப்பகம் எல்லாருக்கும் உரியது. ஒரு சாராருக்குமட்டுமல்ல என்று ஆதங்கத்தோடு சொல்வார். இன்று நமக்கு மிகமிகத் தேவையான ஒன்று. இன்னும் ஆழமாகத் தெரிந்து கொள்ள சமூகக் கண்காணிப்பகத்தின் இன்றைய இயக்குநர் அருட். ஜான் குமாரிடம் மேலும் முதுநிலை ஆராய்ச்சியாளர் திருமிகு. காமாட்சி அவர்களிடம் கேளுங்கள். மனு தொட்டதைத் தொடர்ந்த செயல்பாட்டாய்க் கொள்ளலாம்.

மனுவின் தனித்துவமான பங்களிப்பு. குழுக்குழுவாகக் கல்வி தந்தது ஆகும்: அனைத்திந்திய அளவில் தலித் மாணவ மாணவியர், ஆதிவாசி மாணவ மாணவியர், பெண் மாணவியர், எதிலியர் மாணவர்கள், வீதிநாடகப் பயிற்சி மேலும் பாட்ச் மலர் மருத்துவம் ஆகியவை சிறப்பான கல்வி எனலாம்.

அய்க்க.ஃப்:

பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேல், அய்க்க.ஃபில் பல பொறுப்புகள், உச்ச கட்டமாக 1989ல் தேசிய ஆலோசகர். 82 முதல் 94 முடிய நான் அவரோடு சேர்ந்து தோழமையோடும் பணி செய்த போதும் மனு கூறிய சொற்கள் நினைவுக்கு வருகின்றன. அவைகள் தந்த கருத்துகளைப் பகிர்ந்து கொள்கிறேன்:

- ❖ பிறரோடு உழைக்கும்போது பிரச்சனை உண்டாகிறதா? நீங்கள் நீங்களாகவே இருங்கள். முன்னைப்போலவே தொடர்ந்து அதேபோலச் செயல்படுங்கள். BE CONSISTENT IN YOUR BEHAVIOUR முரண்பட்டவர்கள் சீக்கிரம் உங்களைப் புரிந்து கொள்வார்கள். (1984 - 85)
- ❖ எனக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர்களின் ஆளுமையையோ, அவர்கள் நடக்கும் விதத்தையோ நான் பகுத்துப் பார்க்க மாட்டேன். அவர்களை மதிப்பதால், அவர்கள் எப்படி இருக்கிறார்களோ அப்படியே ஏற்றுக் கொள்வேன் (ஆற்றுப்படுத்துவோர் தந்த குறிப்பு 2010)
- ❖ அர்த்தமற்ற சடங்குகளையும் சம்பிரதாயங்களையும் குறைத்துக் கொண்டே வந்து, அந்த நிலைகளில் தேவைப்படும். அர்த்தமுள்ள, மாற்றுகலை வெளிப்பாடுகளோடு மக்கள் கலாச்சாரத்தைக் கடைப்பிடிக்க வழி செய்ய வேண்டும். (90களில் பறை, மேலும் பாதல்சர்கார் வீதி நாடகம் பற்றிச் சிந்தித்தபோது சொன்னது)
- ❖ எந்தவொரு மாநாட்டையோ சிறப்புக் கூட்டத்தையோ நாம் நடத்தும் போது, அது வெற்றியாகுமோ தோல்வி அடையுமா என்று கவலைப்படத் தேவையில்லை. அது ஓர் அருமையான வாய்ப்பு. அருட்தந்தை செராக் மேலும் அருட்தந்தை கிரிவியேர் போன்ற மாமனிதர்களை நினைத்துக் கொண்டாடும்போது, அவர்கள் காலகட்டத்தில் கூட்டமைப்பு அல்லது இயக்கத்திற்குப் பங்களித்த மற்ற தலைவர்களையும் நினைவுகூர்ந்து பாராட்டுதல் நல்லது. மேலும், இத்தகைய நிகழ்வுகள் ஒரு தொடர்ந்த, வளர்கின்ற செயல் முறையைத் தொடங்கிவைக்க வேண்டும் (1993-ல் Ex-Aicufers Meet வேளையில் சொன்னது).
- ❖ ஓர் அனைத்துலக மாநாட்டையோ விழாக்களையோ நடத்த நாம் ஆசைப்பட்டால், எச்சரிக்கையோடு யோசிக்க வேண்டும். பல நிலைகளில்

பார்த்த அனுபவத்தில் சொல்கிறேன். அப்படிப்பட்ட பெரிய நிகழ்ச்சி, நடக்கும் இடம், அதை நடத்தியவர்கள் எல்லாரும், இயக்கம் எல்லாம் சிதைந்து போய் இழப்பு அதிகம் ஆகும். மறுபடியும் கட்டி எழுப்ப பல காலம் பிடிக்கும். கிடைக்கும் லாபத்தை விட அழிவே அதிகம். (90களில் ஒரு திட்டமிடும் குழுவில் சொன்னது).

- ❖ தனிப்பட்ட முறையில் எனக்காகவோ என்னுடைய வெற்றிகரமான செயல்களுக்காகவே என்று விழா எடுப்பது எனக்கு விருப்பமில்லை. ஆனால், நண்பர்கள் அப்படிச் சேர்ந்து வந்தால், பிறருடைய நலனுக்காக ஒரு PROCESS-ஐ, ஒரு தொடர்ந்த, வளர்கின்ற செயல்முறையைத் தொடங்கி வைப்பதை வரவேற்பேன். (2015ல் இயேசு சபையில் தன் 50 ஆண்டு பொன்விழா நிகழ்வு பற்றிக் குறிப்பிட்டது).
- ❖ சமுதாயத்தில், சிறப்பாக, நல்ல விதத்தில் பங்களிக்க, நாட்டின் வெவ்வேறு பகுதிகளில் ஏற்கனவே உள்ள குழுக்கள், சக்திகள், முயற்சிகள் ஆகியவற்றைக் கண்டறிதல் உதவும். அவற்றோடு இணைந்து கூட்டமைப்பை வலிமைப் படுத்த முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும். (1990-91ல் அய்க்க.பில் தந்த குறிப்பு)
- ❖ புதிய பாதை ஒன்றை அமைத்து, புதிய கனவோடு ஒரு திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் போது, என்னிடமோ வேறுயாரிடமோ அதிகம் கேட்கக் கூடாது. நீங்கள் தான் தொடங்கினீர்கள் என்றால், அதைப்பற்றிச் சிந்தித்துக் கணித்து எதிர்காலத்துக்கான அடுத்த அடியை நீங்கள்தான் எடுக்க வேண்டும். (குருகுல ஒளி மாமனிதப்பள்ளி பற்றிய கலந்துரையாடலில் தமிழ்முனி, கெலனம்மா, மேலும் இயற்கையம்மா ஆகியோரிடம் கூறியது)
- ❖ நீங்கள் எடுத்துக் கொண்ட இலக்கை அடைய வேலை செய்யும்போது, தோல்வியைச் சந்திக்கிறீர்களா? ஒருசில பெரிய தலைவர்களின் DYNAMICS இயங்கு சக்தியைக் கைக் கொள்ளுங்கள். எப்படி? உங்கள் குறிக்கோளை அடைய என்ன என்ன வழிகளில் செய்யலாம் என்று பட்டியல் போடுங்கள். சாதாரண மனிதர்கள் பெரும்பாலும் ஒரு முயற்சி தோல்வியானதும் அதை நினைத்துப் புலம்புவார்கள். கலங்குவார்கள். ஆனால், பெரிய தலைவர்கள் பத்தோ இருபதோ முயற்சிகளை மனதில்

வைத்திருப்பார்கள். ஒன்றில் தோல்வியானது என்றால் அதை ஒதுக்கிவிட்டு, பட்டியலில் உள்ள அடுத்த முயற்சியை எடுப்பார்கள், வெகு சீக்கிரம் வெற்றி அடைவார்கள். Have 10 or 20 options to achieve your mission of Life. (பல இடங்களில் பகிரந்து கொண்டது)

மாமனிதர் மனுவின் ஒளிக் கருத்துக்கள் இன்னும் எத்தனையோ உண்டு. மனுவின் வாழ்வியல் என்ன? எளிமையான வாழ்க்கை ஏழைகளுக்கு உதவுதல். அவருடைய விளிம்புநிலை வாழ்வியலைப் புரிந்து கொள்ள, அவருடைய அறையைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். குறிப்பான ஒரு சில அம்சங்கள்: அவர் மதித்து மனவெழுச்சி பெற்ற பெரியவர்களின் படங்கள். ஈவெரா பெரியார், பெரியார் சுட்டிய பகுத்தறிவையும் தன்மானத்தையும் மிகவுயர்ந்த அளவில் கொண்டிருந்தவர் மனு அவர்கள்.

அடுத்து, மகாத்மா .:பூலே, பாபாசாகேப் அம்பேத்கார் படங்கள் அவர்கள் தந்த ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான உரிமைக் கல்வியும் தோழமையும்! இரண்டையும் மனு இதயத்தில் கொண்டிருந்தார்! மேலும், தமிழ்ச் சிந்தனையும் போராளியுமான பாவலர் ஏறு பெருஞ்சித்திரனாரின் படமும் உண்டு. வியப்பான வகையில், வாய் விட்டுச் சிரிக்கின்ற நாசரேத்தூர் இயேசு பெருமானின் சித்திரம். பெரியவர்களது படங்களோடு அவரது இதயத்தில் இடம்பெற்ற குழந்தைகள், உறவினர், தோழர்கள், முக்கியமான அவரது பெற்றோரின் புகைப்படம்!

இத்தகைய மனவெழுச்சி, புத்தெழுச்சி தரும் சூழலில், அவர் வாசித்தவைகள்: ஐ.நா. மனித உரிமை, மேலும் சமூகப் பொருளாதாரப் பண்பாட்டு உரிமைகள் பற்றிய சாசனங்கள், குழந்தைகள் உரிமைகளுக்காக உலகளாவிய கூட்டறிக்கை, முதலியவற்றை அவ்வப்போது வாசிப்பார். நினைவூட்டிக் கொள்வார். செய்கின்ற பட்ஜெட் ஆராய்ச்சி தொடர்புள்ள ஆவணங்கள், விபரங்கள் சேகரிப்பு, அவரது, சகோதரி கிளேருக்குச் சொந்தமான மலர் மருத்துவ நூல்கள், சமீபத்தில் வெளிவந்த MANAGEMENT மேலாண்மைப் பற்றிய நூல்கள், இவற்றோடு ஒவ்வொரு நாளும் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் 5,6 செய்தித்தாள்கள்; Email தரவுகள்.

இவையெல்லாம், அவர் பராக்குப் பார்க்காத ஞானியாய் ஆக்கிய அவருடைய வாழ்வாதாரங்கள். இவையெல்லாம் கொடுத்தது தான் அவருடைய விளிம்புநிலை வாழ்வியல். தேவையான குறைந்த அளவு நிறுவன அம்சங்களோடு, உதவக் கூடிய வகையில் இயக்கக் கூறுகளை இணைத்த

வாழ்வியல். அதிலிருந்து மலர்ந்த அவரது ஆன்மிகம். 1989ல் ஒரு நிகழ்வு. அருட்தந்தை லியோ தாகூரிடமிருந்து மனு தேசிய ஆலோசகர் பொறுப்பை ஏற்கும்போது, இருவரும் இலயோலா கல்லூரிக் கோவிலில் வழிபாடு செயிறார்கள். அச்சமயம், மனு சொற்பொழிவாற்ற வருகிறார். அந்த மறையுரையில், தூய ஆவியானவர் அய்க்க.ஃப் இயக்கத்தை வழி நடத்துகிறார் என்ற தலைப்பில், ஒருபாதி வாக்கியத்திற்குப் பிறகு, பத்துப்பதினொன்று சிறு சிறு வாக்கியங்களைச் சொல்லி, முதலில் தொடங்கிய பாதி வாக்கியத்தோடு இணைத்து முழுமையாக்கி, மன எழுச்சி தந்த அற்புதமான (INSPIRING) ஆங்கிலச் சொல்லின் செல்வர்! வழிபாட்டுக்குப் பிறகு “மனு, அந்தத்தானைக் கொடுங்கள். ‘ராலி’ இதழில் பிரசுரிப்போம் “என்று நான் சொன்னபோது, “தாளில் எழுதலையே! அந்த நேரத்தில் தொடர்ந்து உள்ளார்ந்து எழுந்த சிந்தனைதான்” என்று கூறி மனு சிரித்தார்

இதே ஆன்மிகத்தில் மனுவிற்கு இன்னொரு பக்கம் உண்டு. விளிம்புநிலை வாழ்வியல் கொண்ட மனு அவர்கள் ஒரு பாராட்டுப் பெற்றிருக்கிறார்:

“பசியாய் இருந்தேன், நீங்கள் உணவு கொடுத்தீர்கள்”. பல நூறு குழந்தைகளுக்கும், பல பேருக்கும் மனுவின் பிறர் அறியாத உதவி.

“அன்னியனாக இருந்தேன், என்னை ஏற்றுக் கொண்டீர்கள்”. சொந்த நாட்டிலேயே, வாழும் இடத்திலேயே ஒதுக்கி உதாசீனப்பட்ட மக்கள் பலருக்கு உறவும் தோழமையும் தந்தது”.

“நோயுற்றிருந்தேன், என்னைக் கவனித்துக்கொண்டீர்கள்”

“சிறையில் இருந்தேன், என்னைத் தேடி வந்தீர்கள்”.

மிக நெருங்கியவர்களிடம் இந்த அனுபவங்களை அருமையான விதத்தில் பகிர்ந்திருக்கிறார்.

இன்று மிகப் பெரும் பேறு பெற்றவர் மாமனிதர் மனு.

இறுதியாக, மனுவின் தோழமையில் தொட்டுத் தொடர்வோம் என்பதில் இரண்டு வழிகள் உண்டு. ஒன்று, அவர் செய்ததைத் தொடர்ந்து செய்தல். அது ஒரு சிலருக்கு உரியது. மற்றொன்று: அவரைப் போலச் செய்தல். இது எல்லாருக்கும் உரியது. அவரைப் போலச் செய்தலுக்கு ஓர் அற்புதமான எடுத்துக்காட்டு, வழக்கறிஞர் சி.சே.இராசன் ஒருங்கிணைத்து வெளிக் கொணரும் “மாற்று அரசியலுக்கான மக்கள் தேர்தல் அறிக்கை 2019”. இராசனிடம் தொடர்பு கொள்ளுங்கள். விபரம் கிடைக்கும்.

முடிவாக, நம்முடைய வாழ்வியல் எது? அதில் ஆழ்ந்து மனவறுதியோடு, முரண்படாத தொடர்பில், இலக்கு எது? அதை நோக்கிச் செயல்படுதல் எவ்வாறு? மனுவின் தோழமையைப் பாருங்கள். பதில் கிடைக்கும்!

-முனைவர் சூ.பாக்கியராசு.

On December 9th 2018, Social Watch- Tamilnadu and AICUF organized commemoration for Fr. Manu

Lecture series organised in the memory of Fr. Manu

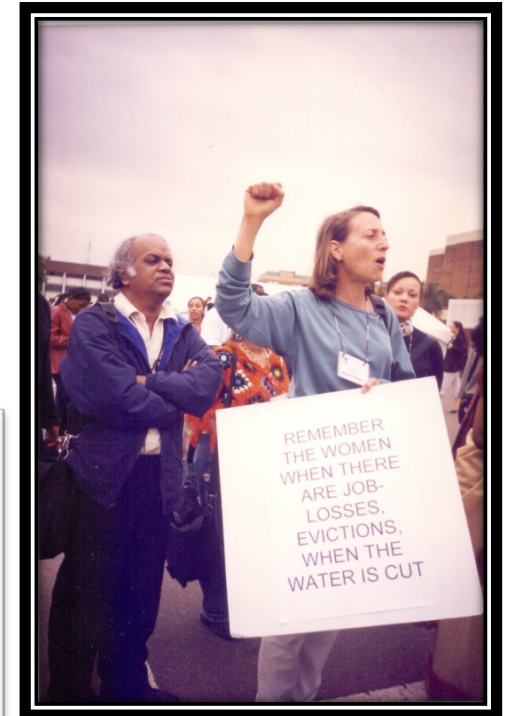
**Tech Loyola Organics -
AN ORGANIC FARMS -
ENABLING HUB AT LOYOLA,
VETTAVALAM
started by Fr. Manu**

The seeds sown by Fr. Manu have rooted well. We are hoping that the fruits will be enjoyed by many small and marginal farmers in the years to come. – Kern Agarwal

Photo Gallery

“விதை விதைத்தவன் மண்ணுள், மரங்கள் மக்கள் பணியில்”

*We are born into an
Unjust and Unequal Society
We shall not leave it,
as we have found it....*

- AICUFers of Yester, Years

